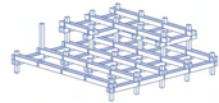
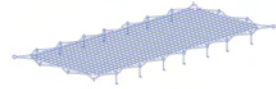
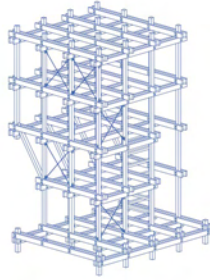

Κουρνιαζοντας
στη λίμνη Καϊάφα

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Φοιτήτρια

Βασιλική Λιανού

Επιβλέπουσα καθηγήτρια

Έβελυν Γαβρήλου

Κουρνιαζοντας στη λίμνη Καϊάφα

Ένα σενάριο φιλοξενίας στο φυσικό τοπίο

Το παρόν τεύχος συντάχθηκε στα πλαίσια της εκπόνησης της Διπλωματικής Εργασίας από τη φοιτήτρια του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Βασιλική Λιανού και με επιβλέπουσα καθηγήτρια την Έβελυν Γαβρήλου, κατά το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018.

Ευχαριστώ την επιβλέπουσα καθηγήτριά μου, κ. Έβελυν Γαβρήλου την καθοδήγησή της, το χρόνο και τις γνώσεις που μου προσέφερε, τον καθηγητή μου κ. Δημήτρη Φιλιππιτζή για τις πολύτιμες υποδείξεις του, το Φώτη Κομεσσάριο που βοήθησε καθοριστικά στη διαμόρφωση του βίντεο, την Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου και την Ειρήνη Τριχά για το υλικό που μου προσέφεραν και όλους τους φίλους που βοήθησαν μέσα από συζητήσεις και προτάσεις. Θα ήθελα να ευχαριστήσω επίσης την οικογένειά μου για τη στήριξη, την εμπύχωση και την υπομονή τους όλα τα φοιτητικά μου χρόνια.

Περίληψη

«Το κουρνιάζω, ανήκει στη φαινομενολογία του ρήματος κατοικώ και κατοικεί με ένταση αυτός που ξέρει να κουρνιάζει», αναφέρει ο Bachelard στο βιβλίο του “Η ποιητική του χώρου”.

Το τοπίο του Καϊιάφα αποτελεί έναν τόπο ανέγγιχτο κατά μήκος του Κυπαρισσιακού κόλπου και έναν σημαντικό αποδημητικό σταθμό που φιλοξενεί πλήθος πουλιών. Το πευκοδάσος, η λίμνη, η παραλία, η θάλασσα, οι αμμόλοφοι ενεργοποιούν μία διάθεση εξερεύνησης και οδηγούν σε περιπλανητικές διαδρομές. Παράλληλα, το τιτίβισμα των πουλιών ανακαλεί την αδιαμεσολάβητη σχέση με τη φύση.

Χρησιμοποιώντας την αρχιτεκτονική ως μέσο, επιχειρώ να επαναπροσδιορίσω τη σχέση μεταξύ φύσης και ανθρώπου, μεταξύ φυσικού και τεχνητού. Το τοπίο, η κατάληψη από τη φύση, το ανθρώπινο σώμα και η σωματική εμπειρία αποτελούν έννοιες που διαμόρφωσαν την πορεία της πρότασης.

Διεξάγεται έρευνα σχετικά με τον τρόπο κατοίκησης των πουλιών στο τοπίο. Η έννοια του ‘κουρνιάζω’ αποτελεί το συνδεδετικό κρίκο ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση. Πώς το ‘μπασελαρικό’ κουρνιάζω μπορεί να μετεγγραφεί σχεδιαστικά σε κάτι;

Όλη αυτή η έρευνα μεταφράζεται σε ένα αρχιτεκτονικό πρόγραμμα και συγκροτείται ένα σενάριο εφήμερης κατοίκησης. Οι κατασκευές που προτείνονται, τοποθετούνται στο πευκοδάσος, στη λίμνη, στους αμμόλοφους και στους καλαμιώνες γύρω από τη λίμνη Καϊιάφα. Η επιλογή των σημείων έγινε βάσει παρατηρήσεων που συλλέχθηκαν σχετικά με τις περιοχές φωλιάσματος - κουρνιάσματος των πουλιών στη περιοχή. Αυτές θα λειτουργούν ως καταφύγια για περιπατητές, περιηγητές, πεζοπόρους, φυσιολάτρες. Παράλληλα, δίνονται σε αυτούς, σε μορφή κιτ, εξοπλισμός που μπορεί να συναρμολογηθεί, συνθέτοντας μια καρέκλα ή μια ξαπλώστρα, οι οποίες μπορούν να τοποθετηθούν στις μεγαλύτερες κατασκευές, στις ειδικές υποδοχές.

Στόχος είναι η εμπύθιση του επισκέπτη στη φύση και η ολοκλήρωση της βιωματικής του εμπειρίας με τα διαφορετικά τοπία της λίμνης, μέσα από μια σειρά κατασκευών που είναι αβλαβείς για το φυσικό τοπίο και προσαρμόζονται πλήρως σε αυτό, αφήνοντας τα απαραίτητα περιθώρια στη φύση να τις καταλάβει και να γίνει ένα με αυτές.

Abstract

«To curl up belongs to the phenomenology of the verb to inhabit, and only those who have learned to do so can inhabit with intensity», says Bachelard in his book “The poetics of space”.

The landscape of Kaiafas constitutes a land, untouched by human hands, which sprawls along the bay of Kyparissia and acts as an important migratory station that hosts a plethora of birds. The pinewood, the lake, the beach, the sea, the sand dunes trigger a feeling of exploration and leads to wander in the vast landscape. During those saunters, the sound of birds chirping is there as a constant reminder of the inseparable relationship we have with nature.

Using the architecture as a tool, I will try to redefine this relationship between nature and man, between the natural and the artificial. The landscape, its occupancy by nature, the human body and the physical experience forms the procedure leading to my proposal.

A research is being carried out on how the birds inhabit the landscape. The concept of «curl up» is the connecting link between man and nature. How Bachelard’s ‘to curl up’ can be transcribed into something?

All this research is translated into an architectural proposal and creates a scenario of ephemeral inhabitation. The proposed structures are being placed in the pine forest, the lake, the dunes and the reeds that surround the Lake of Kaiafas. The chosen places were selected on the basis of observations gathered on the curling up - nesting areas of the birds in the region. These will serve as shelters for wanderers, travellers, hikers, naturists. Each one of them will be provided with equipment, in a form of a kit, which can then be assembled, and compose a chair or a lounge that can be placed in the larger architectural constructions, in special designed sockets.

The purpose of this project is the total immersion of the visitor in the natural environment making him experience the different landscapes of the lake, through his interaction with the different constructions, which are harmless to the natural landscape and fully adapted into it, while they allow nature to inhabit them and bond with them, forming one inseparable entity.

κουρνιάζω : 1. (κυριολ.-για πτηνά) μαζεύομαι για ύπνο, φωλιάζω κάπου για το βράδυ, κυρ. τοποθετώντας το κεφάλι ανάμεσα στις φτερούγες : ΣΥΝ. φωλιάζω
2. (μτφ) μαζεύομαι για να κοιμηθώ, βρίσκω καταφύγιο για διανυκτέρευση ΣΥΝ. διανυκτερεύω, καταλύω, κοιμάμαι. 3. κουλουριάζομαι 4. (κατά Bachelard) κατοικώ¹ – κούρνιασμα (το) [ΕΤΥΜ. πιθ. < κούρνια] **κούρνια (η)** : 1. βέργα ή στύλος που τοποθετείται οριζόντια, για να κουρνιάζουν τα πουλιά, κυρ. οι κότες και γενικότ. κάθε σειρά από τέτοιες βέργες ή χώρος στον οποίο φωλιάζουν πτηνά, ζώα ΣΥΝ. κοτέτσι 2. το πρόχειρο κατάλυμα ΣΥΝ. καταφύγιο **φιλοξενία (η)** : 1. η φιλική υποδοχή και περιποίηση επισκεπτών ή ξένων 2. ο χώρος που διατίθεται σε κάποιον για κάποιες δραστηριότητες 3. η παροχή σε κάποιον προσωρινού τόπου διαμονής, καταφυγίου, ασύλου **φυσικός, -ή, -ό** : 1. αυτός που σχετίζεται με τη φύση, προέρχεται ή καθορίζεται από αυτήν κι όχι από τον άνθρωπο 2. μη τεχνητός, αυτός που δεν έχει υποστεί υστερογενή επεξεργασία **φύση (η)** : 1. το σύνολο των φυτικών και ζωικών οργανισμών, των γεωλογικών σχηματισμών, των υλικών στοιχείων και γενικότ. το υλικό σύμπαν και οι λειτουργίες του, θεωρούμενο ανεξαρτήτως του ανθρώπου, για τον οποίο αποτελεί το φυσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει, αναπτύσσεται και πεθαίνει 2. χώρος με πράσινο, δέντρα κ.λπ. 3. Η προσωποποιημένη δύναμη που εκδηλώνεται στα μετεωρολογικά ή στα γεωφυσικά φαινόμενα και που αποτελεί σύμβολο σε αισθητικά ρεύματα **τοπίο (το)** : 1. υπαίθριος συνήθ. φυσικός χώρος (ως προς τα ιδιαίτερα εκείνα χαρακτηριστικά που τον καθιστούν αντικείμενο αισθητικής απόλαυσης από τον άνθρωπο) : ορεινό / υπέροχο / μαγευτικό ~ | θαυμάζω / ατενίζω το ~

012	ο Καϊάφας	088	διάγραμμα εννοιών
013	η λίμνη	090	η πρόταση
018	η εξερεύνηση	096	το κιτ
025	σωματικά ενεργήματα	098	το 'διορθωμένο' κιτ
033	υφές εδάφους	101	συντακτικό δομικών στοιχείων
037	σηματισμός λίμνης	102	στα καλάμια
040	οι χάρτες	104	στο πευκο-δάσος
056	τομές τοπίου	106	στη λίμνη
060	η ορνιθοπανίδα	108	στους αμμόλοφους
062	τα πουλιά	110	χώροι υγιεινής
064	οι αναφορές	113	οι λεπτομέρειες
068	χάρτες κουρνιάσματος	114	παράδειγμα εναπόθεσης
072	ανθρωπογενείς παρεμβάσεις	118	προοπτικά κολάζ
075	η μέθοδος κολάζ	134	κατάληψη από τη φύση
083	κούρνιασμα πουλιών	140	η βιβλιογραφία
085	σωματοποίηση κουρνιάσματος	146	παράρτημα βίντεο 1
086	ανθρωπομετρία κουρνιάσματος	154	παράρτημα βίντεο 2

Ο Καϊάφας.

Υπάρχει μια τοποθεσία. Τοποθεσία παραθαλάσσια, ερημική, ήρεμη, αρμονική που προσφέρεται για απόλαυση καθώς συνδυάζει βουνό, πεδιάδα, λίμνη, δάσος, παραλία, θάλασσα. Ο Καϊάφας. Αυτή βρίσκεται στη νοτιοδυτική πλευρά της Πελοποννήσου, κατά μήκος του Κυπαρισσιακού κόλπου και είναι γνωστή για την ομώνυμη λίμνη, το δάσος της και τις ιαματικές της πηγές. Είναι μια περιοχή 5.500 στρεμμάτων που ανήκει διοικητικά στο Νομό Ηλείας και στο Δήμο Ζαχάρω, ενώ εδώ και δεκαετίες αποτελεί ιδιοκτησία του Ε.Ο.Τ. και την διαχειρίζεται η Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου Α.Ε. (ΕΤ.Α.Δ. Α.Ε.). Απέχει 27 χιλιόμετρα από τον Πύργο και 95 χιλιόμετρα από την Καλαμάτα. Η πρόσβαση γίνεται σήμερα μόνο με αυτοκίνητο ή ΚΤΕΛ από την Εθνική Οδό, καθώς η λειτουργία της σιδηροδρομικής γραμμής σταμάτησε το 2011. Η περιοχή του Καϊάφα είναι χαρακτηρισμένος αρχαιολογικός χώρος, ενώ βρίσκεται σε πολύ κοντινή απόσταση από άλλους αρχαιολογικούς χώρους υπερτοπικής σημασίας όπως η Αρχαία Ολυμπία, η Αρχαία Ήλιδα και ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνα. Η περιοχή λόγω των σημαντικών οικολογικών χαρακτηριστικών της έχει ενταχθεί από το 1980 στο Ευρωπαϊκό οικολογικό δίκτυο Natura 2000 ως τόπος κοινοτικής σημασίας.

Η λίμνη.

Οι ιαματικές πηγές του Καϊάφα, γνωστές από την αρχαιότητα για τις θεραπευτικές τους ιδιότητες αποτέλεσαν διαχρονικά ένα μέσο τόνωσης της τοπικής οικονομίας της γύρω περιοχής. Κάπου εκεί, στη διαδρομή προς τα ιαματικά λουτρά, συναντάμε τη λίμνη Καϊάφα, η οποία διαχωρίζεται από τη θάλασσα από μια λωρίδα πευκοδάσους, πλάτους περίπου 400 μέτρων, ενώ επικοινωνεί με αυτήν με τεχνητό κανάλι μέσω του οποίου γίνεται η παροχέτευση των πλεοναζόντων υδάτων του χειμώνα. Τα νερά της έχουν υφάλμυρες ιδιότητες.

Barthélemy Jean-Jacques. Map of Elis, Trifylia, Zakynthos and part of Cephalonia. Voyage du jeune Anacharsis en Grèce vers le milieu du quatrième siècle avant l'ère vulgaire. Atlas, Paris, Abel Ledoux fils, 1832.

Ο Πausανίας αναφέρει ότι η λίμνη δεν υπήρχε στην εποχή του παρά μόνο ο ποταμός Άνιγρος, ο οποίος πήγαζε από το βουνό και συχνά τα νερά του σχημάτιζαν έλη. Η πιθανότερη εκδοχή σχηματισμού της λίμνης είναι εξαιτίας των μεγάλων σεισμών που έπληξαν την περιοχή τον 6ο αιώνα μ.Χ. και προκάλεσαν την καθίζηση του εδάφους. Έτσι τα νερά του ποταμού Άνιγρου πλημμύρισαν την περιοχή σχηματίζοντας λιμνώδεις εκτάσεις, ενώ μια στενή λωρίδα γης παρέμεινε ανέπαφη σχηματίζοντας το σημερινό νησί.

Στην περιοχή συνυπάρχουν πέντε διαφορετικά οικοσυστήματα: Οι αμμόλοφοι στην παραλιακή ζώνη, το προστατευμένο πευκοδάσος της Στροφιλιάς, που βρίσκεται στην συνέχεια των αμμόλοφων προς τα βορειοανατολικά, η λίμνη Καϊάφα, η υγροτοπική βλάστηση των παραλίμνιων και εποχιακά καλυπτόμενων με νερό περιοχών, όπως τα καλάμια και τέλος προς τα βορειοανατολικά τα βραχώδη όρη της οροσειράς Λαπίθα από τους πρόποδες της οποίας μέσα από δύο φυσικά σπήλαια πηγάζουν τα Ιαματικά νερά του Καϊάφα. Η λωρίδα γης μέσα στη λίμνη είναι η νησίδα της Αγίας Αικατερίνης που έχει μήκος 1300 μέτρα και μέσο πλάτος 100 μέτρα.

Η λιμνοθάλασσα Καϊάφα υπέστη εκτεταμένες παρεμβάσεις στα μέσα της δεκαετίας του '70, με την αποξήρανση ενός μικρού τμήματος στο βόρειο άκρο της, την εκβάθυνση και οριοθέτηση στο σύνολό της, τη δημιουργία τιμεντένιου κρηπιδώματος στα νότια όριά της, με στόχο τη δημιουργία λιμένα, καθώς και νησίδας τουριστικών εγκαταστάσεων του Ε.Ο.Τ. Οι παρεμβάσεις αυτές αλλοίωσαν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιοχής και ευθύνονται για την οικολογική υποβάθμισή της έκτοτε, σε συνδυασμό με άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες και τις πυρκαγιές που έπληξαν την περιοχή το 2007. Σήμερα η λίμνη καλύπτει μετά την εξυγίανση της επιφάνεια 1500 στρεμμάτων περίπου, μήκος 3 χιλιόμετρα, πλάτος 500-600 μέτρα και βάθος πάνω από 2 μέτρα. Είναι ζωντανός υδροβιότοπος που φιλοξενεί ψάρια, χέλια, φίδια, χελώνες και αποτελεί σημαντικό αποδημητικό σταθμό που φιλοξενεί πλήθος πουλιών κατά τη χειμερινή περίοδο. Έχουν καταγραφεί 179 είδη πουλιών εκ των οποίων τα περισσότερα είναι μεταναστευτικά.

Στο βορειοδυτικό τμήμα της βρίσκονται εγκαταλελειμμένες ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις για όσους επισκέπτονται τις απέναντι λουτροπηγές. Από αυτές τις εγκαταστάσεις, λειτουργεί μόνο ένα ξενοδοχείο, αφού τα υπόλοιπα είτε είναι κενά και χρειάζονται επισκευές, είτε είναι πλέον ερείπια. Η επικοινωνία με τις απέναντι λουτροπηγές γινόταν μέσω ενός μικρού πλοιαρίου μέχρι το 2012, υπό-

τε και διακόπηκε. Ο χρόνος λειτουργίας του συγκροτήματος περιορίζεται από τον Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο και φιλοξενεί παραθεριστές και λουόμενους, ενώ την υπόλοιπη διάρκεια του χρόνου η περιοχή ερημώνει. Στο κεντρικό τμήμα του νησιού υπάρχει ένας αριθμός ξύλινων οικίσκων που φιλοξενεί αθλητές θαλάσσιου σκι, οι οποίοι χρησιμοποιούν ένα τμήμα της λίμνης για προπονήσεις. Το υπόλοιπο της νησίδας, έχει πυκνή βλάστηση και δεν παρουσιάζει καμία άλλη χρήση που θα της προσδώσει κάποια μορφή ζωής. Η πρόσβαση στη νησίδα γίνεται μέσω μιας γέφυρας.

Η επιλογή του σημείου έγινε σχεδόν ενστικτωδώς κυρίως καθοδηγούμενη από το ισχυρό στοιχείο της μνήμης του φυσικού τοπίου στο σημείο και τα προσωπικά μου βιώματα σε σχέση με αυτόν τον τόπο. Γι'αυτή την τοποθεσία θα μπορούσαν να γίνουν εκτενείς περιγραφές και προτάσεις, ο καθένας στρέφοντας το βλέμμα του στο τοπίο και επηρεαζόμενος από τις αισθήσεις του θα μπορούσε να αποδώσει και να αποτυπώσει αυτόν τον τόπο διαφορετικά. Η πρόταση που θα παρουσιάσω θα μπορούσε να αποτελεί μία από τις πολλαπλές αναγνώσεις του τοπίου. Το φυσικό περιβάλλον αλλά και η συνύπαρξη φυσικού και τεχνητού που με απασχολούσε πάντοτε κατά τη διάρκεια των αρχιτεκτονικών μου σπουδών και αναζητήσεων είναι κάτι που γοήτευε ιδιαίτερα σε αυτή την τοποθεσία. Το ερευνητικό μου θέμα, στο οποίο μελέτησα τη Σπιάτζα, έναν αυθαίρετο οικισμό χτισμένο πάνω στο κύμα που παρασύρεται και καταστρέφεται χρόνο με το χρόνο από τη φύση, επηρέασε καθοριστικά την έκβαση της διπλωματικής αυτής αφού είχα συνεχώς στο μυαλό μου ότι η φύση επανακάμπτει και καταλαμβάνει τις κατασκευές, διεκδικώντας αυτό που είναι δικό της. Απομακρυνόμενη, λοιπόν, εξαρχής από κατασκευές που διαχωρίζουν τον άνθρωπο από τη φύση, μια περιπλάνηση με άλλους όρους στο συγκεκριμένο τοπίο συνέβαλε στη σύλληψη και τη διαμόρφωση της ιδέας.

Η εξερεύνηση.

Η ποικιλομορφία του τοπίου του Καϊιάφα ενεργοποιεί μια διάθεση εξερεύνησης και οδηγεί σε περιπλανητικές διαδρομές. Περιπλανήθηκα γύρω από τη λίμνη, ανάμεσα στην πυκνή βλάστηση και τις φυλλωσιές και πατώντας με γυμνά πόδια πάνω στις διαφορετικές υφές του τοπίου. Τα ξερά φύλλα, τις πευκοβελόνες, την άμμο... Φθινοπωρινό σκηνικό. Τα κτίρια, τα περισσότερα εγκαταλελειμμένα, έστεκαν ως κουφάρια τοίχων περικυκλωμένα από το πευκοδάσος. Απόλυτη ησυχία και ακινησία. Η φθορά και τα σημάδια του χρόνου και των καιρικών συνθηκών είναι εξαπλωμένα σε κάθε σημείο. Μόνο φωλιές συνάντησα. Φωλιές σε κλαδιά δέντρων, σε τοίχους, σε καλάμια, στο νερό, ως ίχνη της πιο πρόσφατης κατοίκησης της λίμνης. Και πουλιά να ξεπροβάλλουν από παντού ως εποχιακοί επισκέπτες του τοπίου που παίρνουν τη θέση των παραθεριστών που διέμεναν στη λίμνη το προηγούμενο διάστημα. Διάφορες σκέψεις πέρασαν από το μυαλό μου σχετικά με την κατοίκηση της λίμνης από ανθρώπους, από ζώα, από πουλιά και σχετικά με το δίπολο τεχνητό-φυσικό που πάντα με απασχολεί. Ταυτόχρονα, τα σημάδια της ανθρώπινης δραστηριότητας στο τοπίο, εμφανή. Περιπάτησα στο πευκοδάσος, χωρίς να έχω το ρόλο ενός παθητικού παρατηρητή, επηρεασμένη από όλες τις αισθήσεις μου. Κινούμουν στο χώρο, ενεργοποιώντας όλα τα μέλη του σώματός μου. Σκαρφάλωνα στα δέντρα, πιανόμουν από τα κλαδιά, καμουφλαριζόμουν μέσα στα φυλλώματα, ξάπλωνα στα πεζούλια, βρεχόμουν...

Η εξερεύνηση αυτή ολοκληρώθηκε μέσα από μία επιχείρηση ανάγνωσης και χαρτογράφησης του τοπίου, μια μελέτη και καταγραφή των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του σαν μια προσπάθεια καλύτερης κατανόησης του τόπου, των αναγκών και των δυνατοτήτων του. Δημιουργήθηκαν διαγράμματα με το σχηματισμό της λίμνης και χάρτες που αποτυπώνουν εκτός από το ανάγλυφο και το υδρογραφικό δίκτυο της περιοχής, τις καλλιεργήσιμες εκτάσεις, το οδικό δίκτυο, τους γύρω οικισμούς, τις πληγείσες εκτάσεις από τις πυρκαγιές του 2007.

Σε επόμενο στάδιο αποτύπωσης και έρευνας μελετάται το ανάγλυφο της περιοχής, το οποίο αναπαριστάται τρισδιάστατα κι υπό τη μορφή τομών, η βλάστηση και η ορνιθοπανίδα της περιοχής καθώς ήταν και αυτή που με εντυπωσίασε περισσότερο κατά την περιπλάνησή μου γύρω από τη λίμνη.

□ □
□ □

□ □
□ □

□ □
□ □

□ □

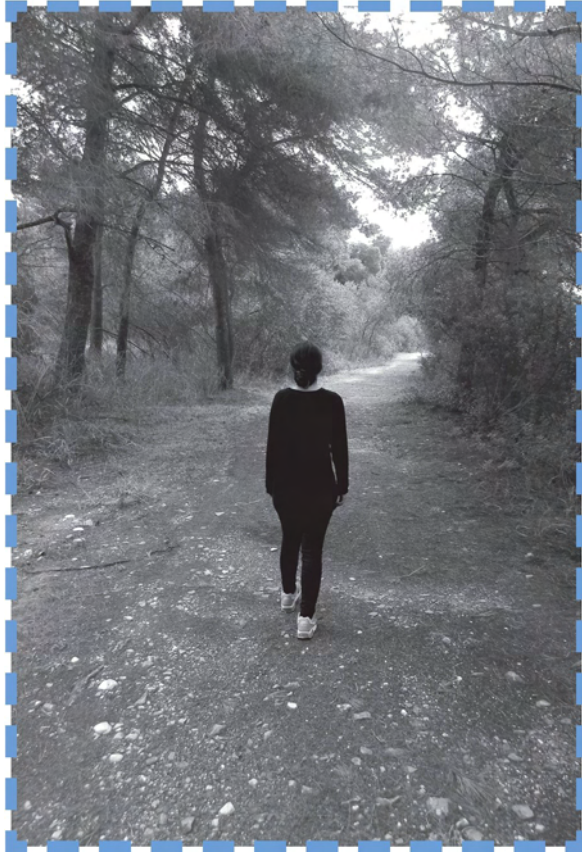

σωματικά ενεργήματα στο τοπίο

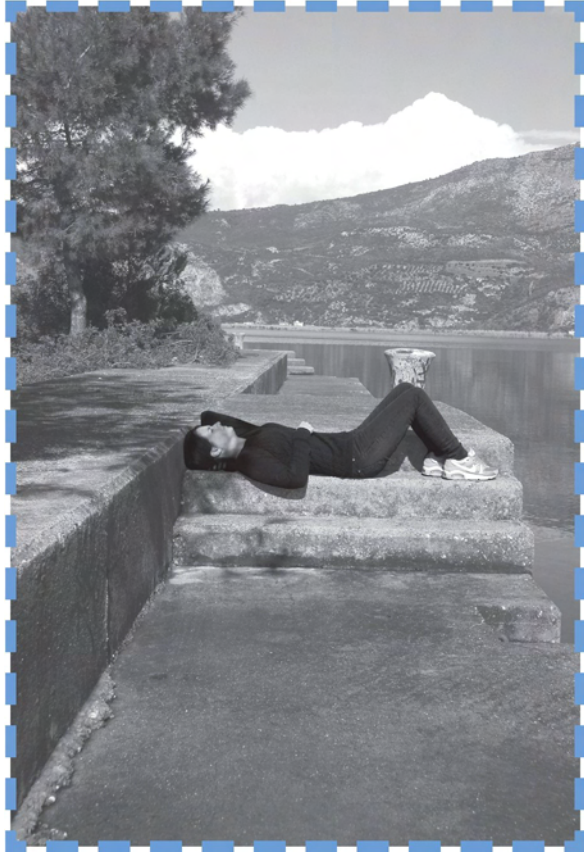

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

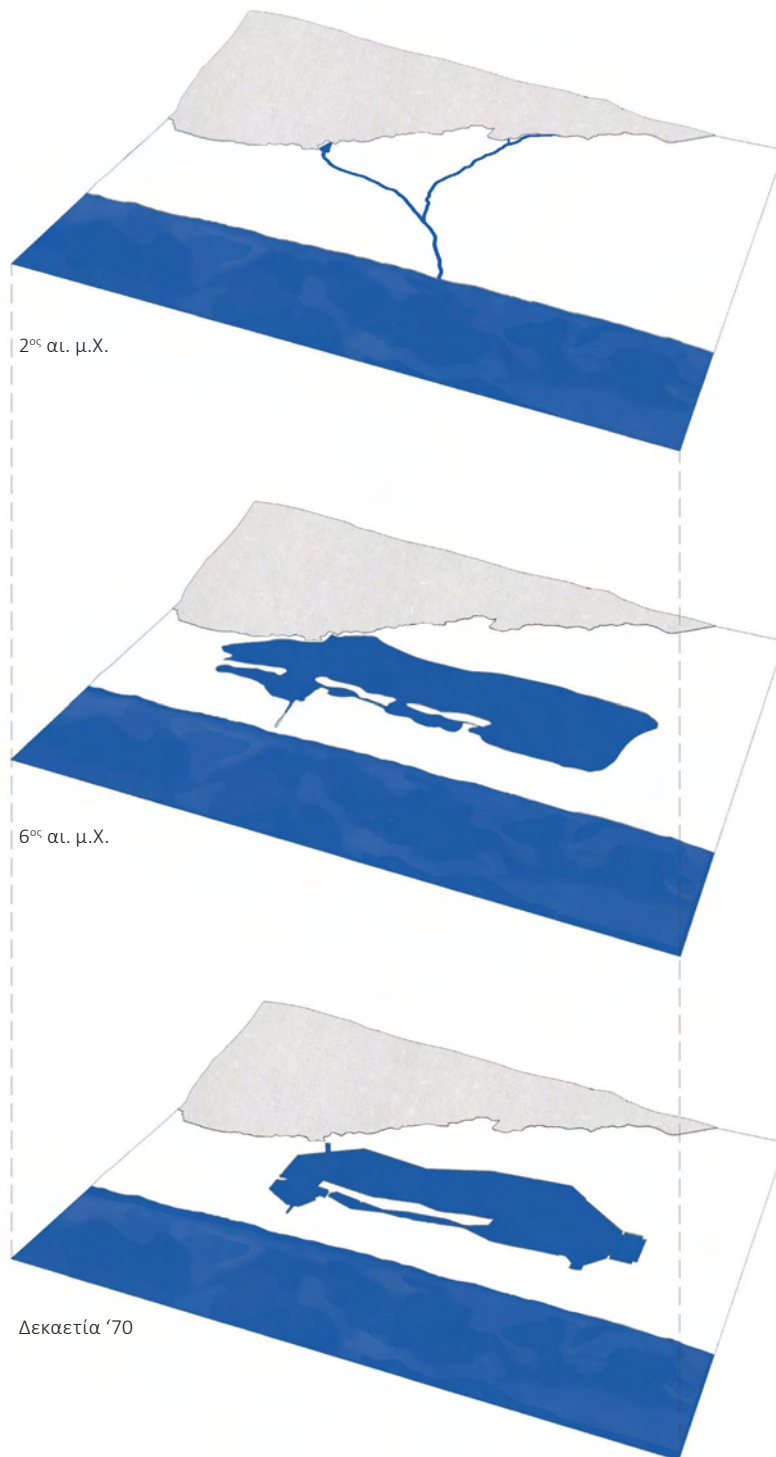
ucjE< EllacjJouc;

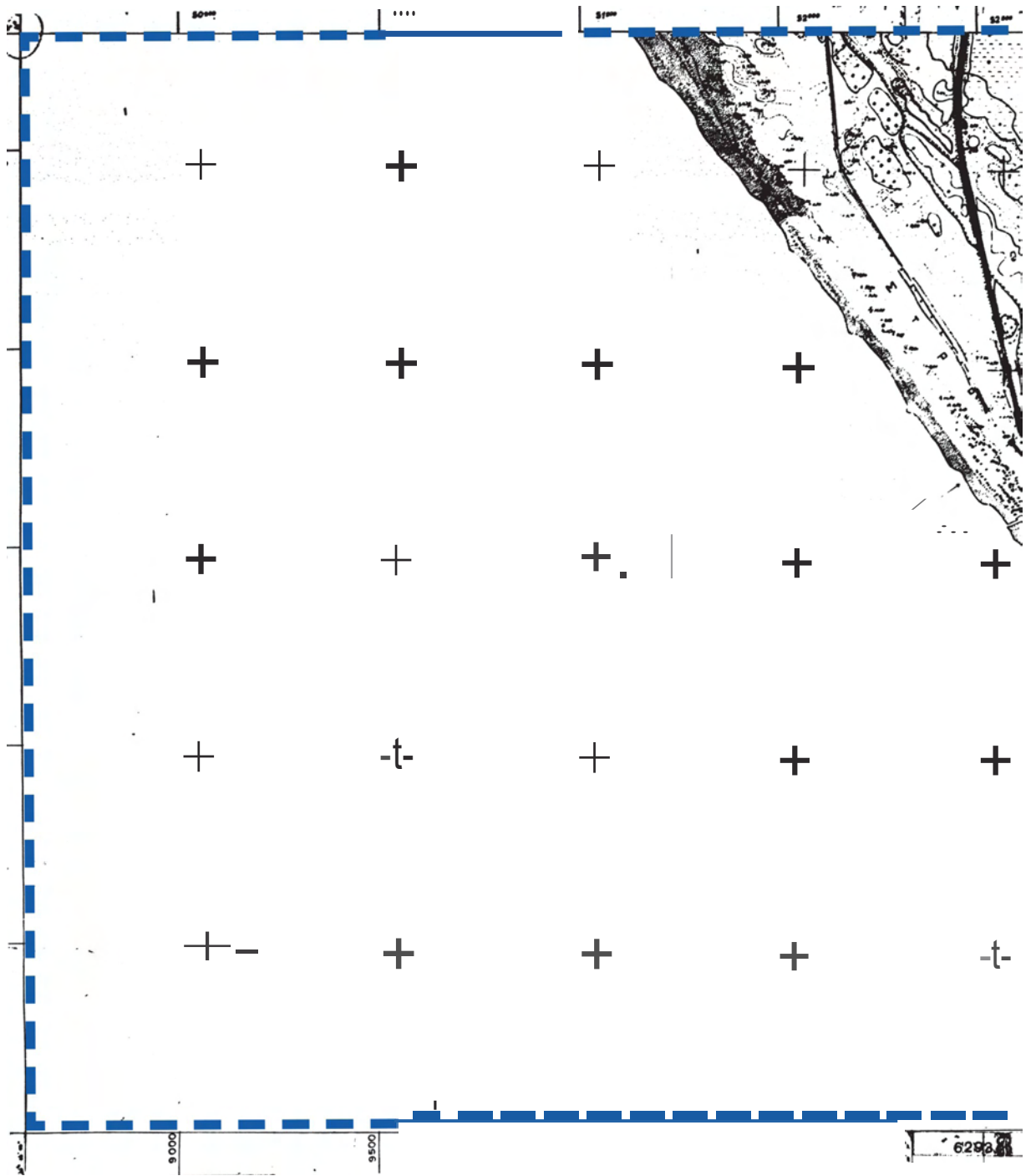
.....

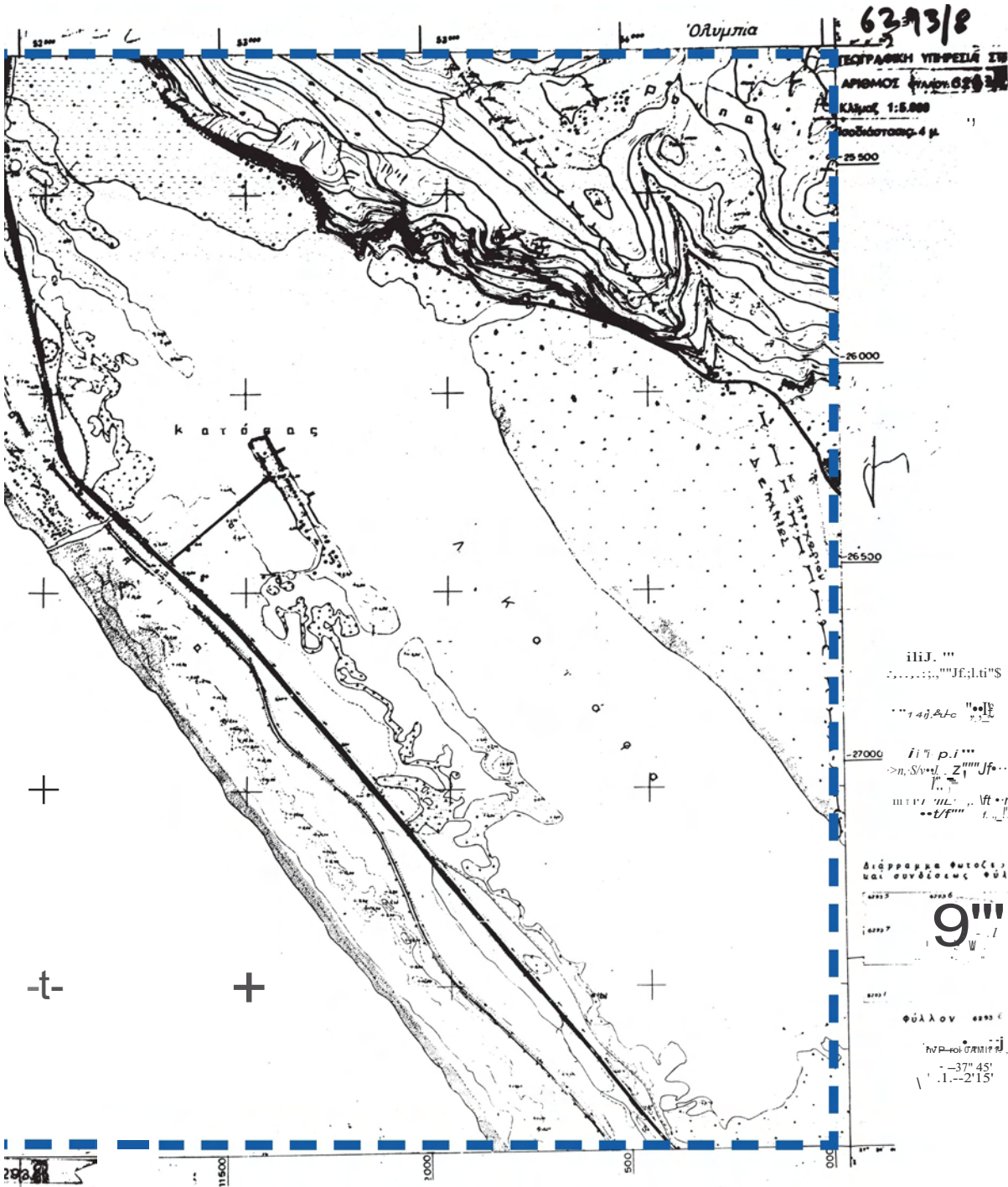

σχηματισμός λίμνης

Όλυμπια

6293/8

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΟΨΕΣΙΑ ΣΤΒ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6293

ΚΑΛΩΣ 1:5.000

Ποσειδώνιασφ. 4 μ.

25.500

26.000

26.500

27.000

Κ Α Τ Α Ρ Α Σ

iliJ. ""
.....""Jf:ti"S

""i 4ij & Lc ""oijE
r. 2

i i " p. i ""
>n. S/ly. Z i "" Jf. . . .
i. . . .

iiii i i i i Vt . . r
..t/f"" t. . . .

Διόρθωση φωτοστίγματος
και συνδέσεις φύλλων

6293 5 6293 6
6293 7
9
W - I

6293 1 φύλλον 6293 6

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
-37" 45'
1.1--2'15"

11500

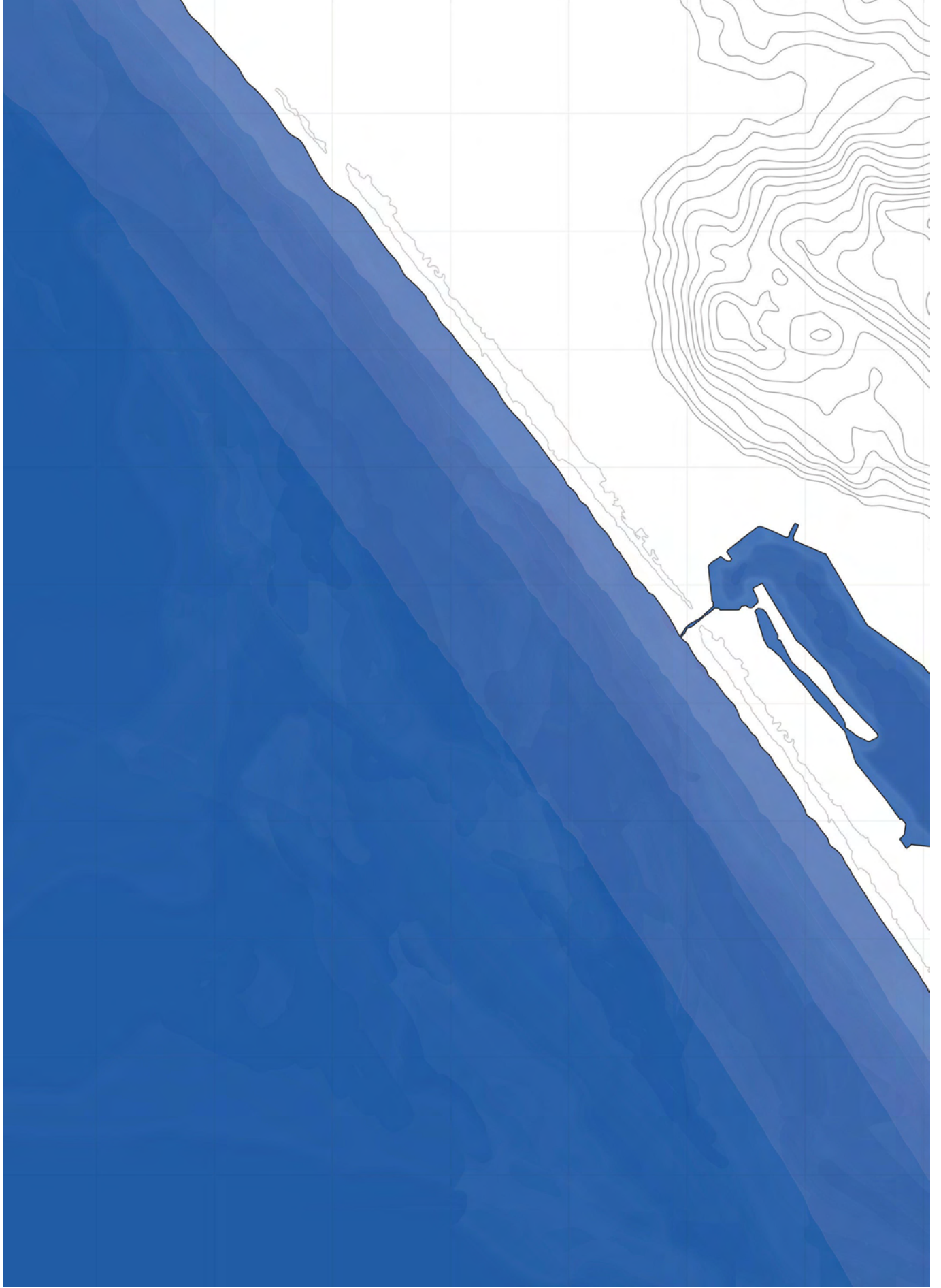
10000

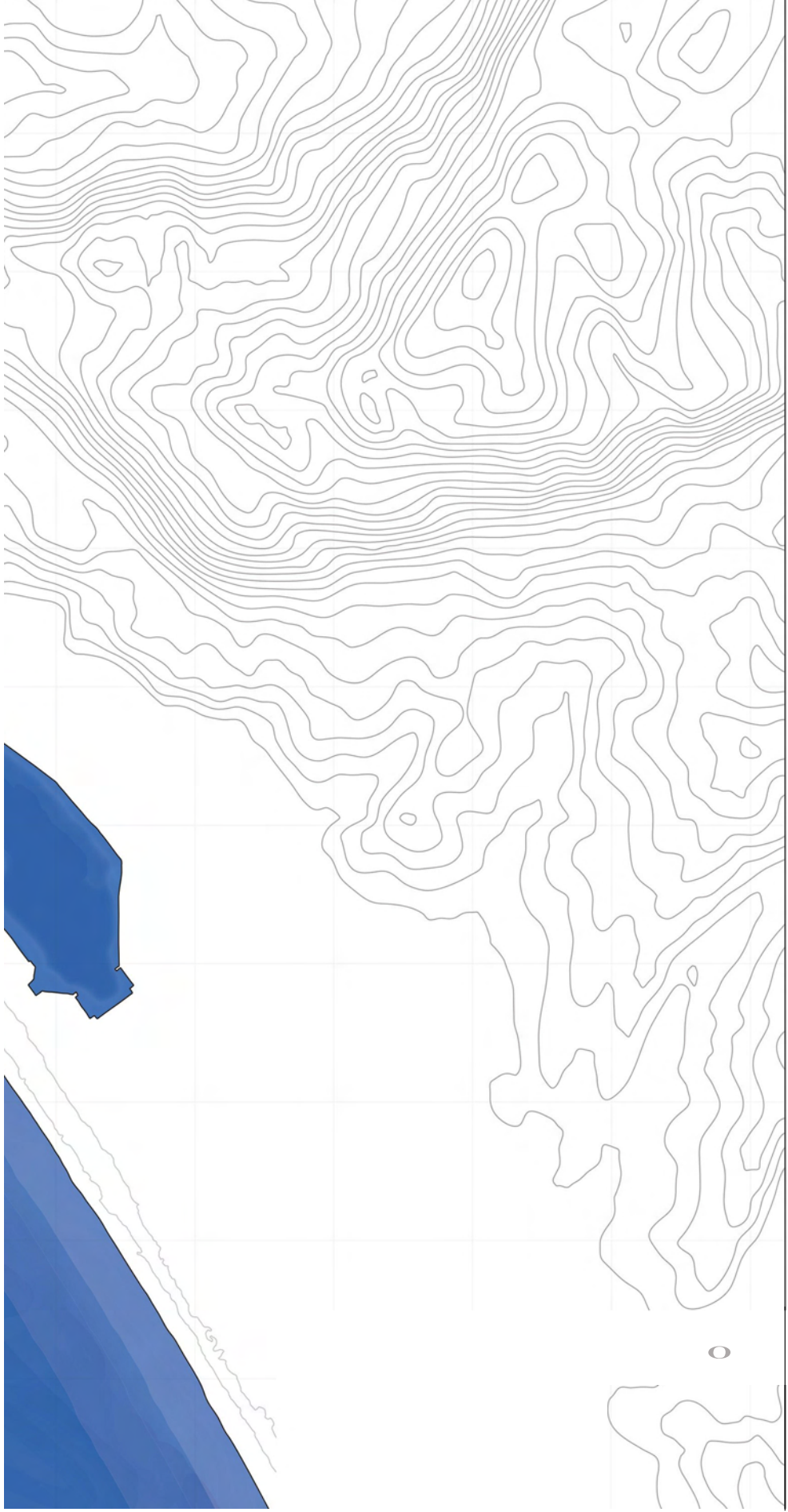
5000

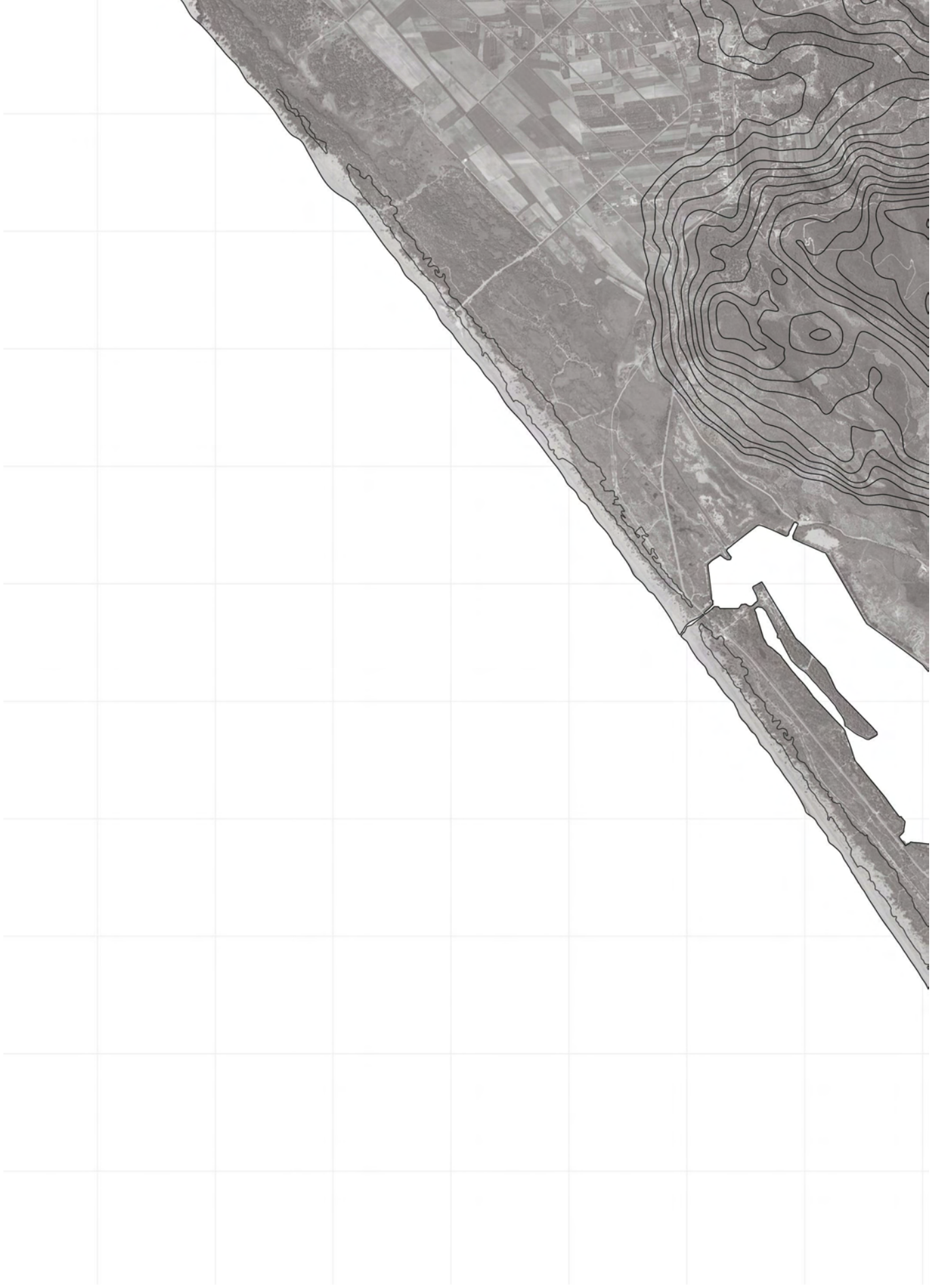
0000

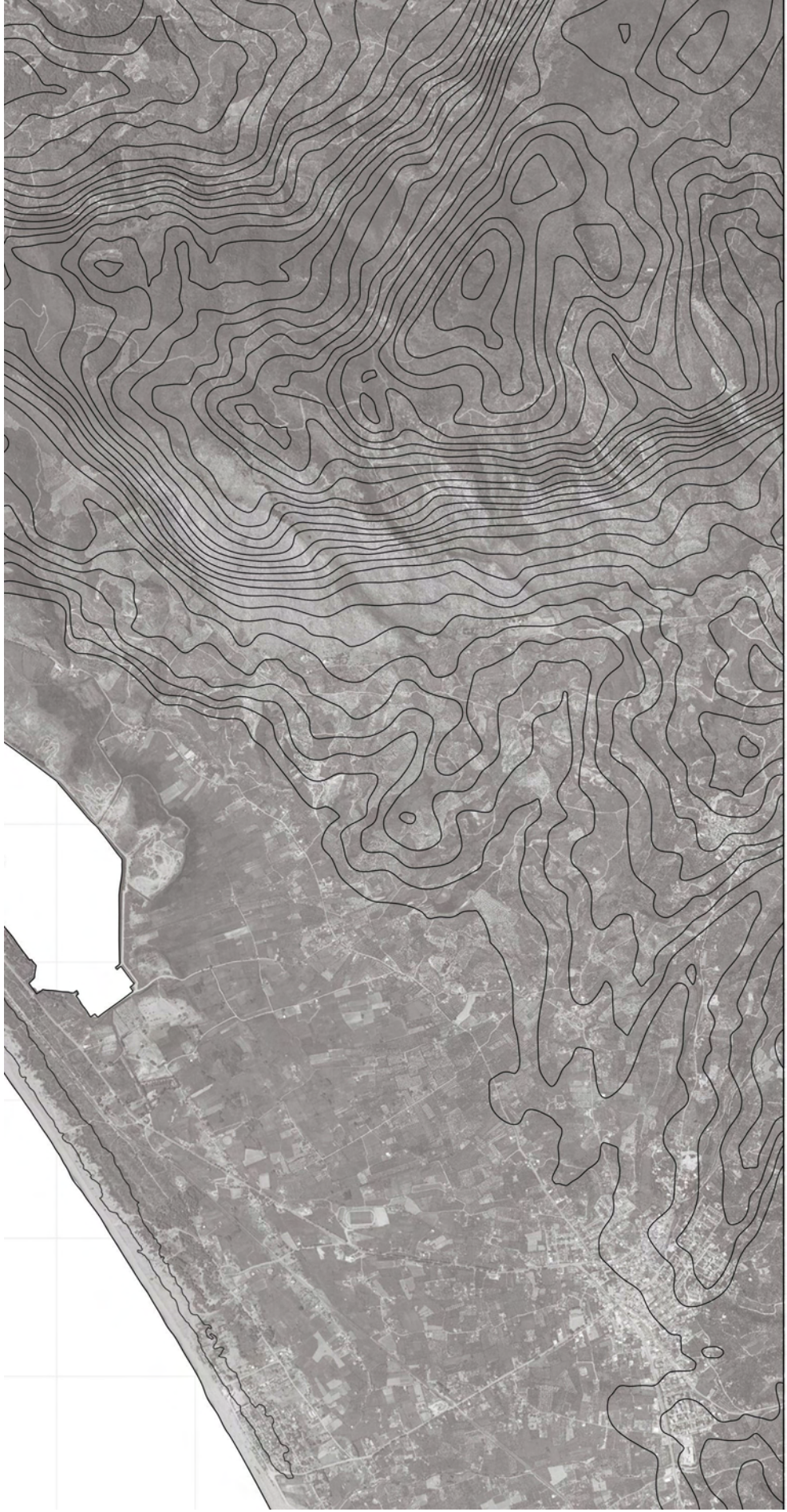

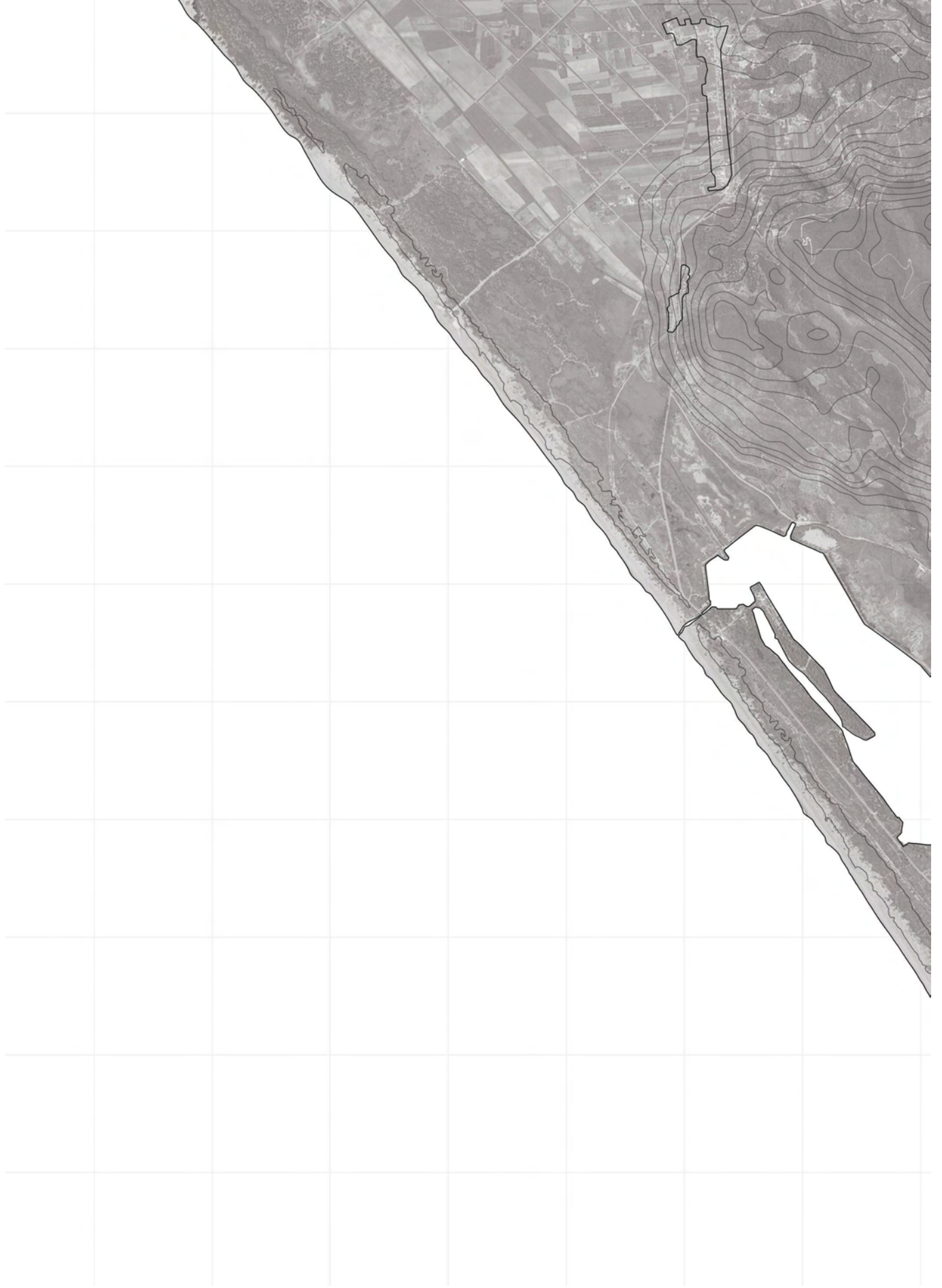

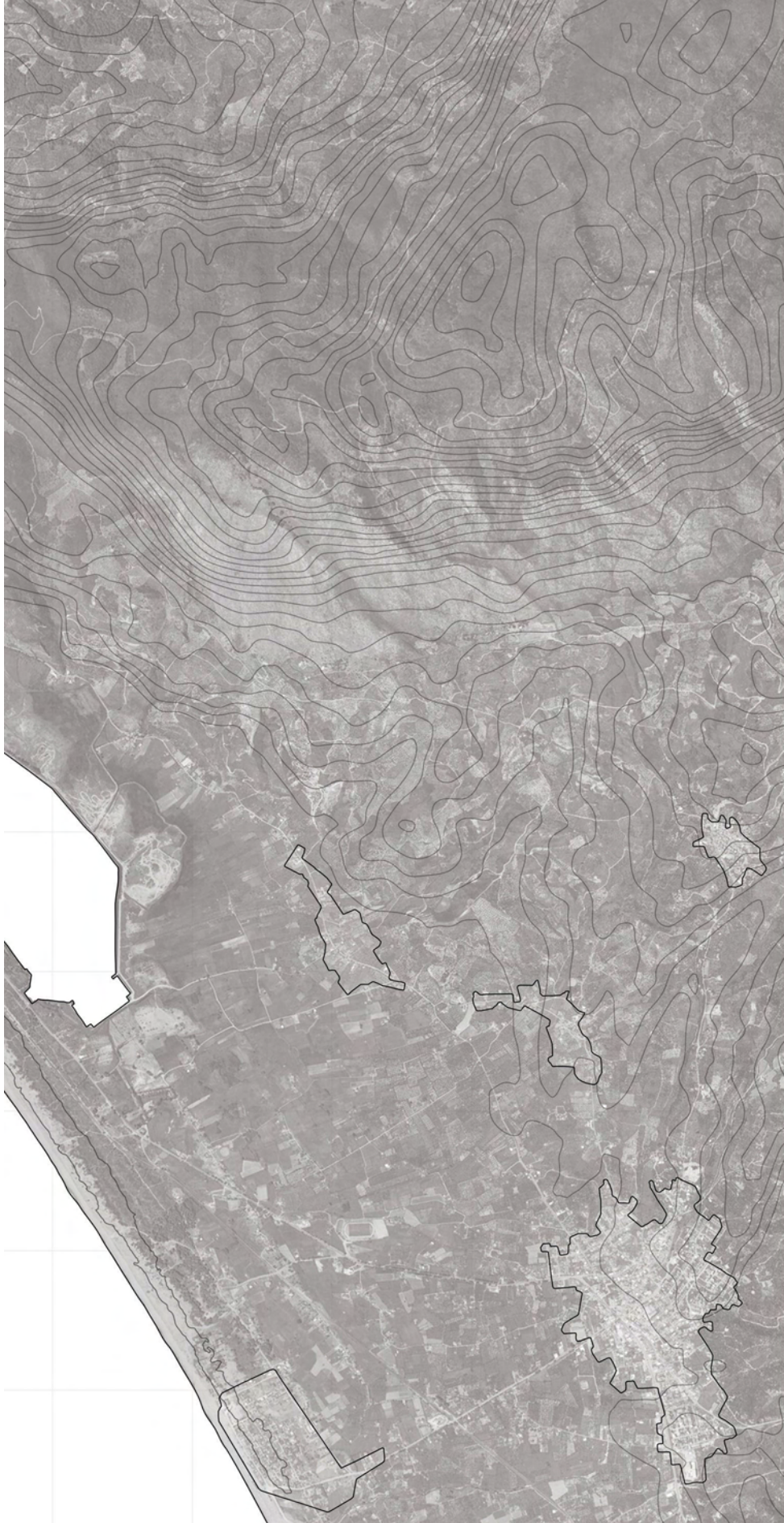

Καΐάφας

Ζαχάρω

Άγιος Νικόλαος

Σαμικό

Νεοχώρι Εηροχωρίου

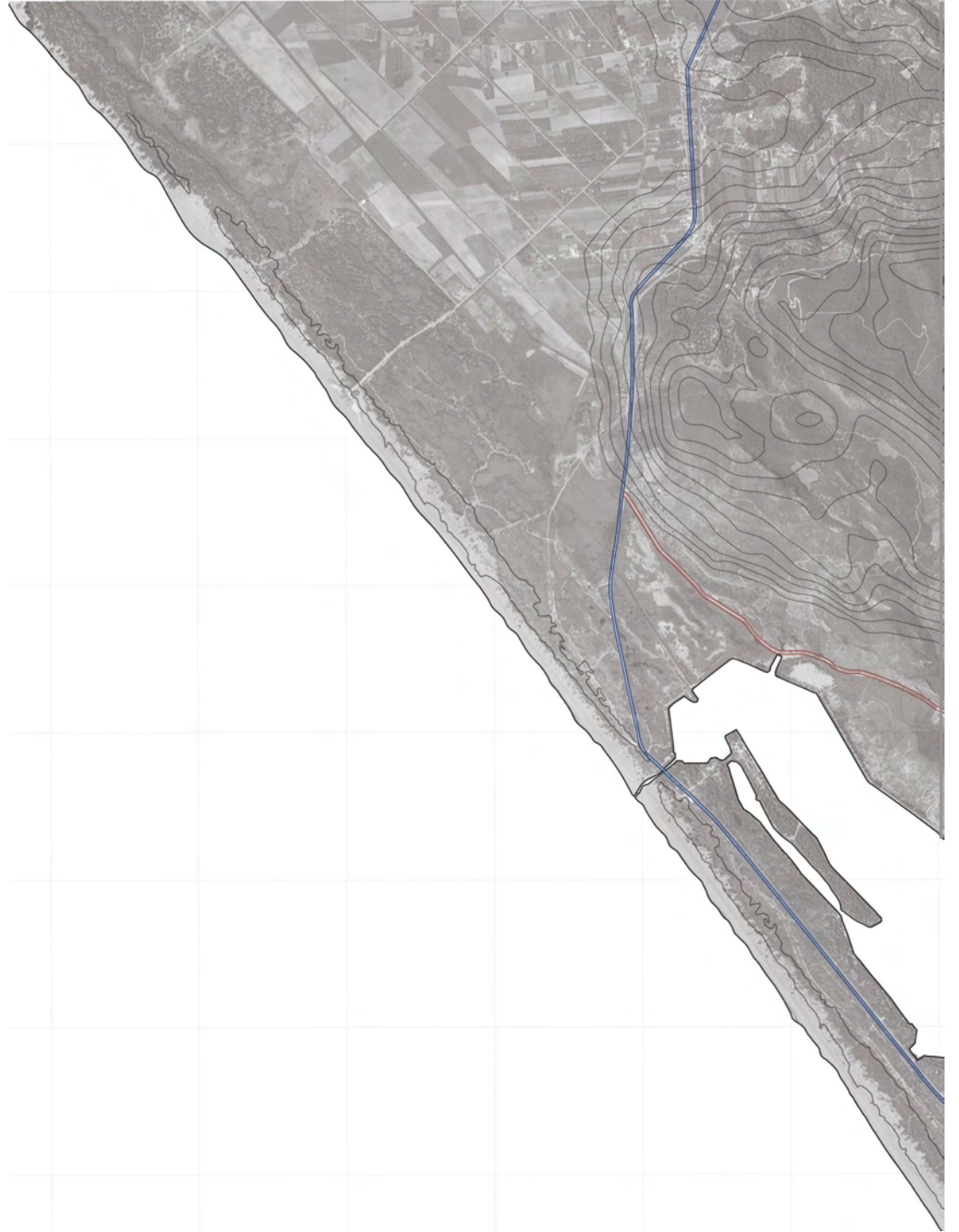
Κάτω Εηροχώρι

Εηροχώρι

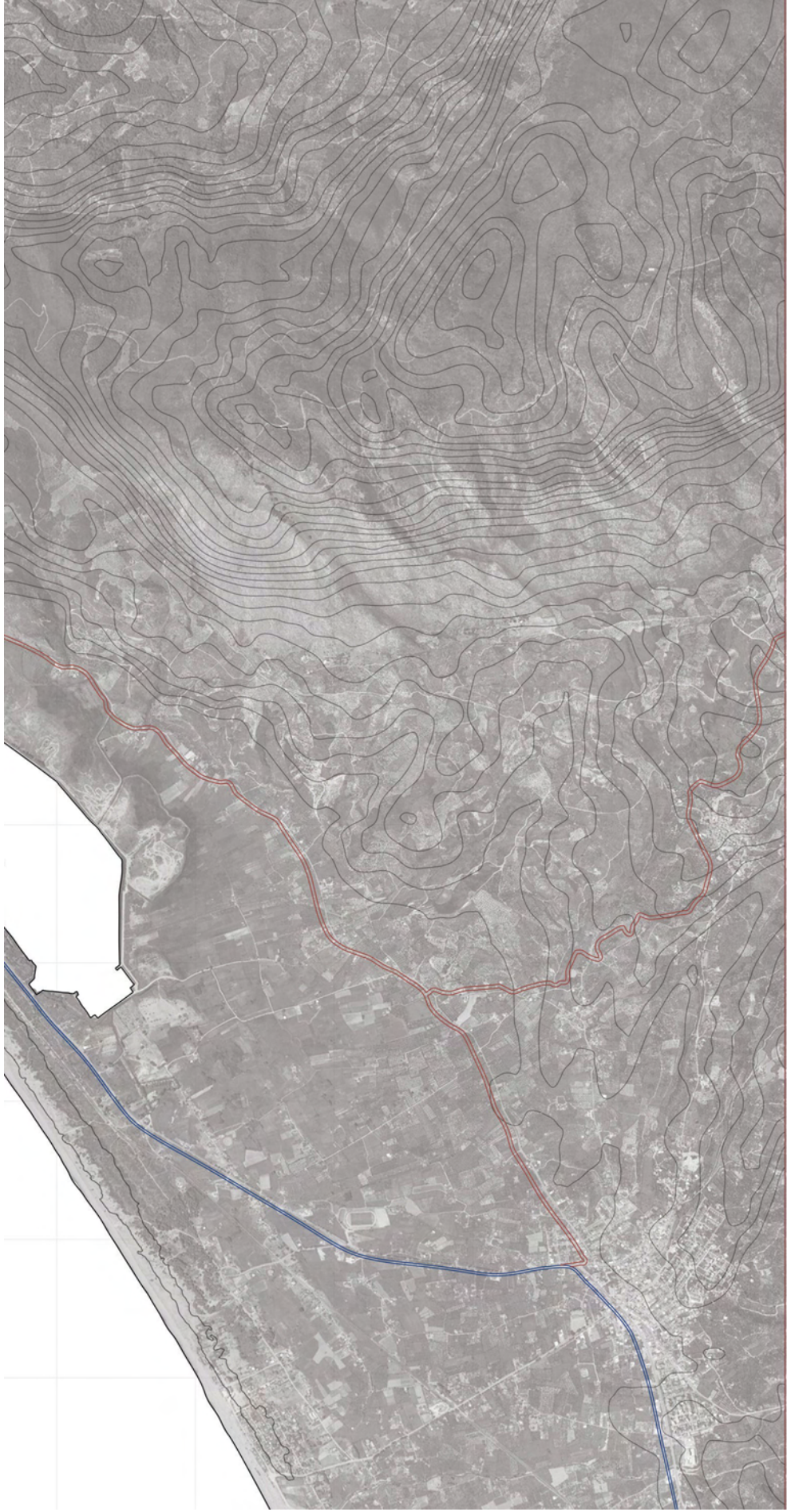

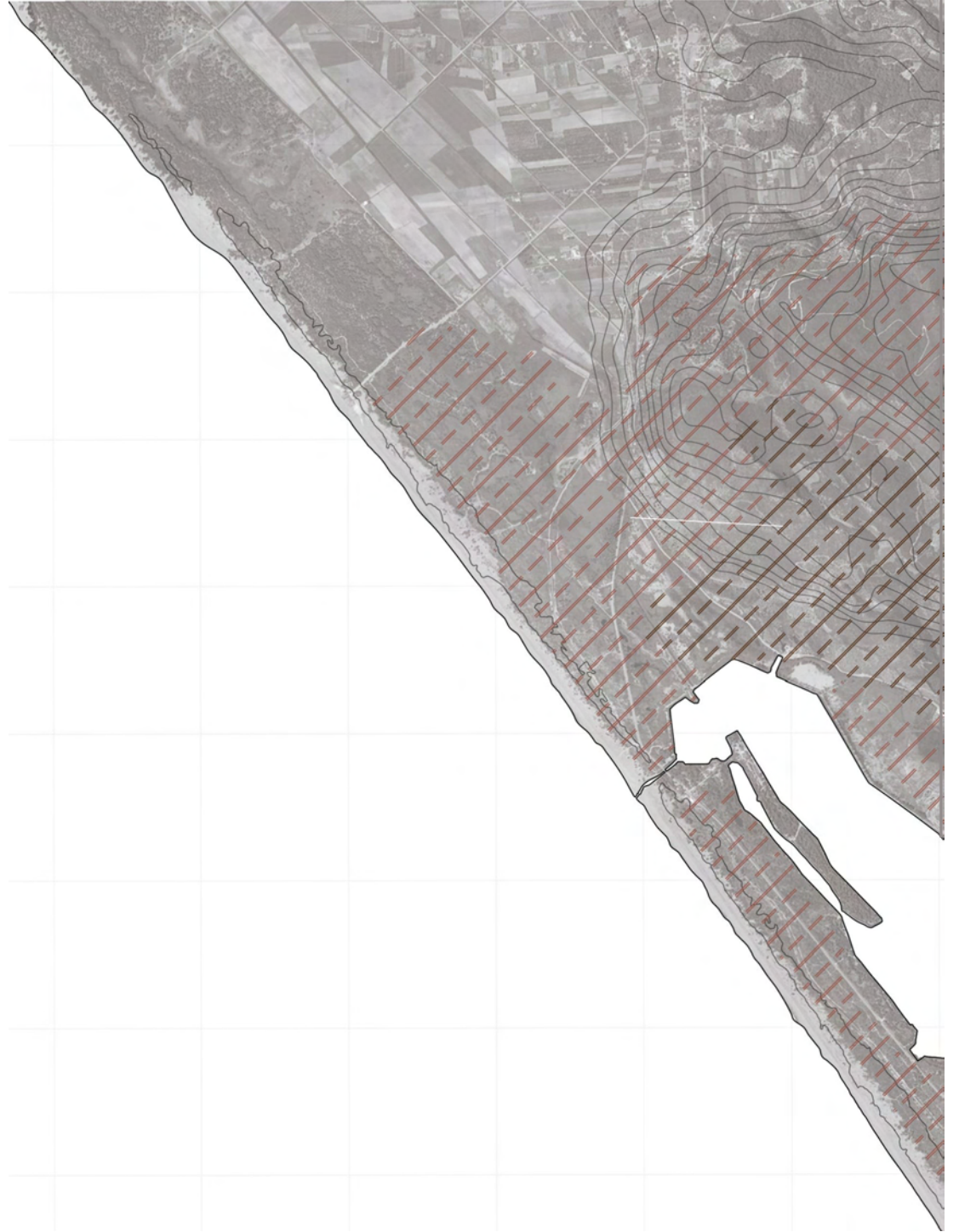
Κλειδιά

— E8vLK066<; nupyou- KunapLOolac;

— EnapxLaK066<;

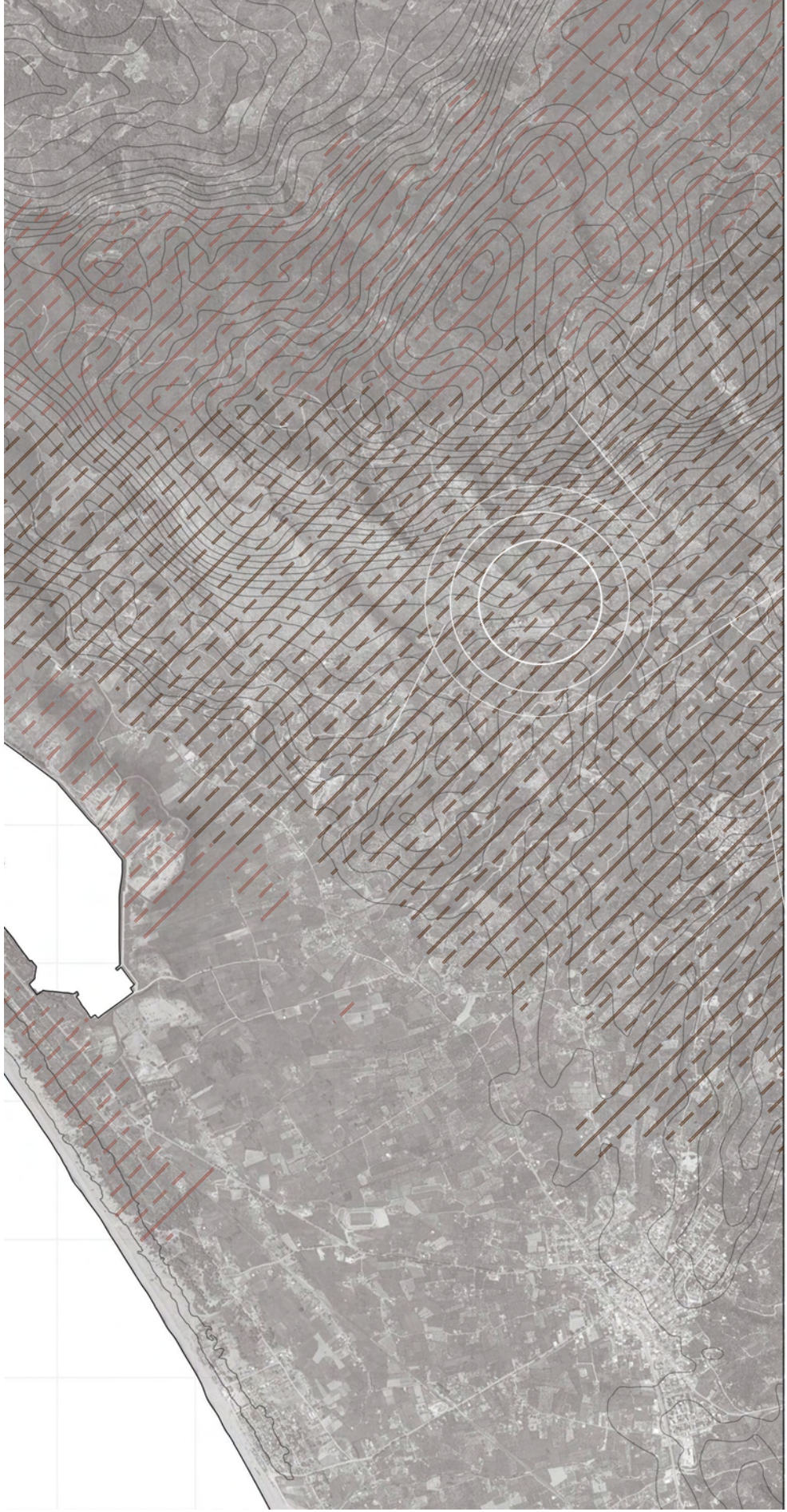

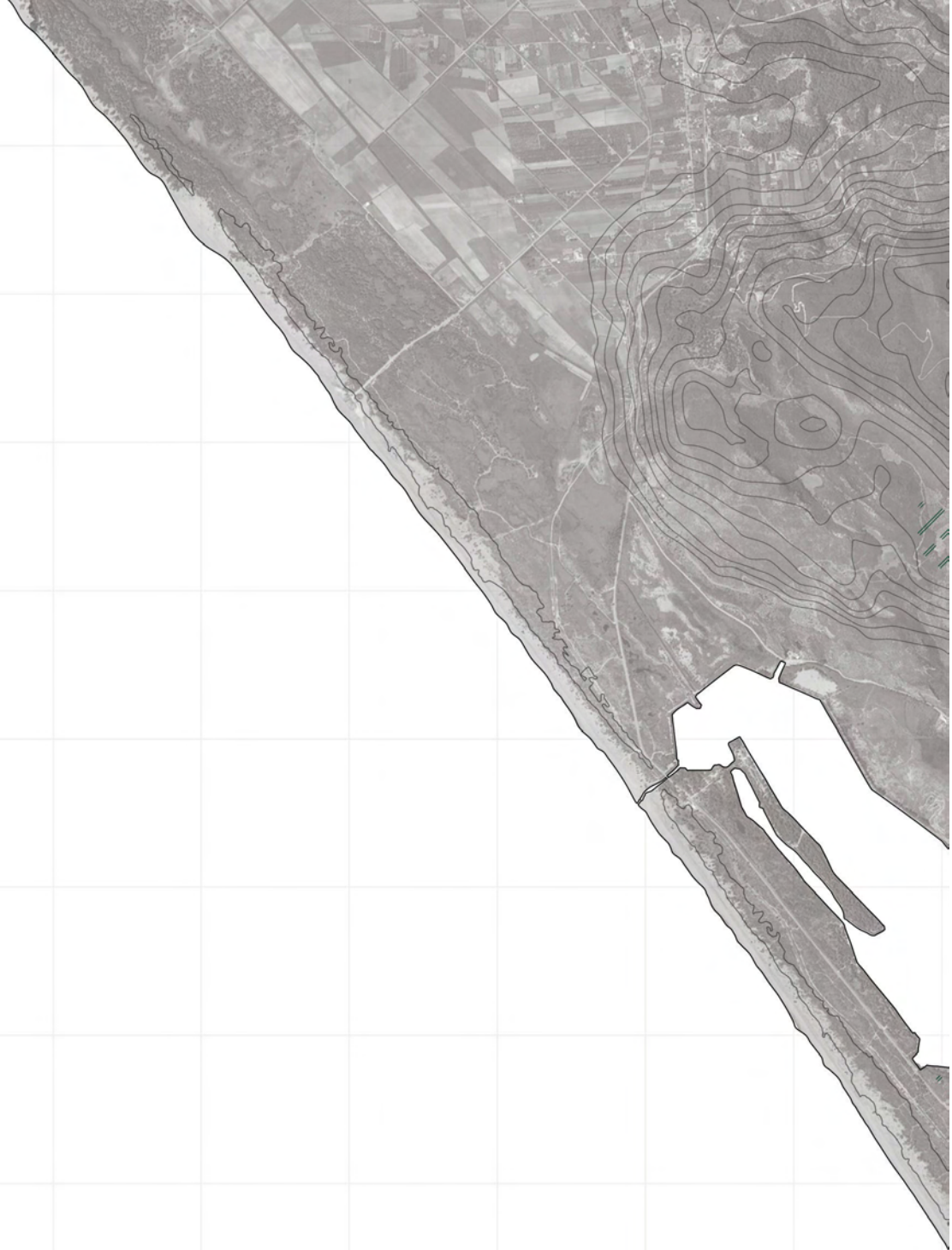

— Ka>|>IEV'Enaa24.08.07

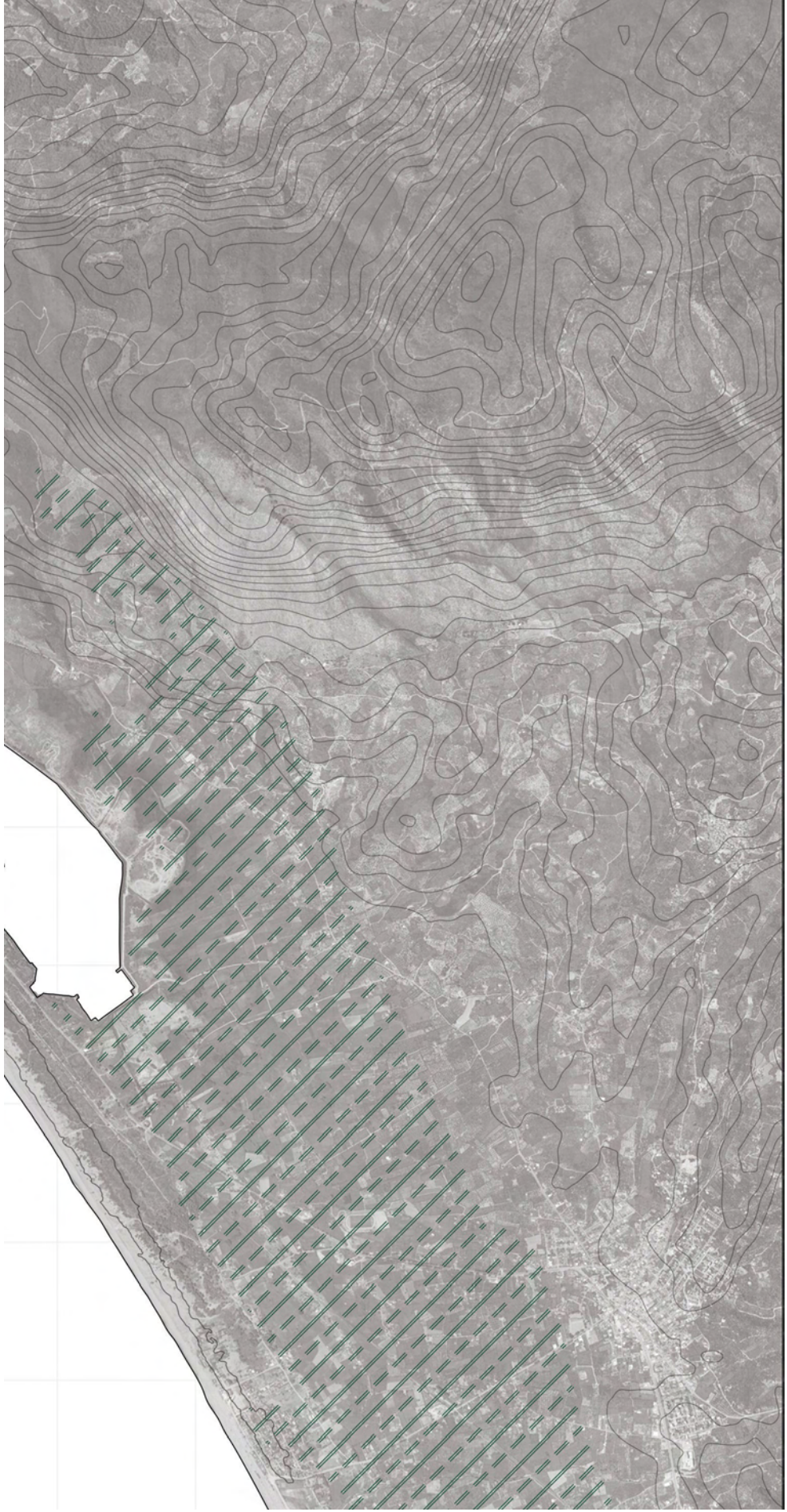
— Ka>|>IEV'Enaa25.08.07

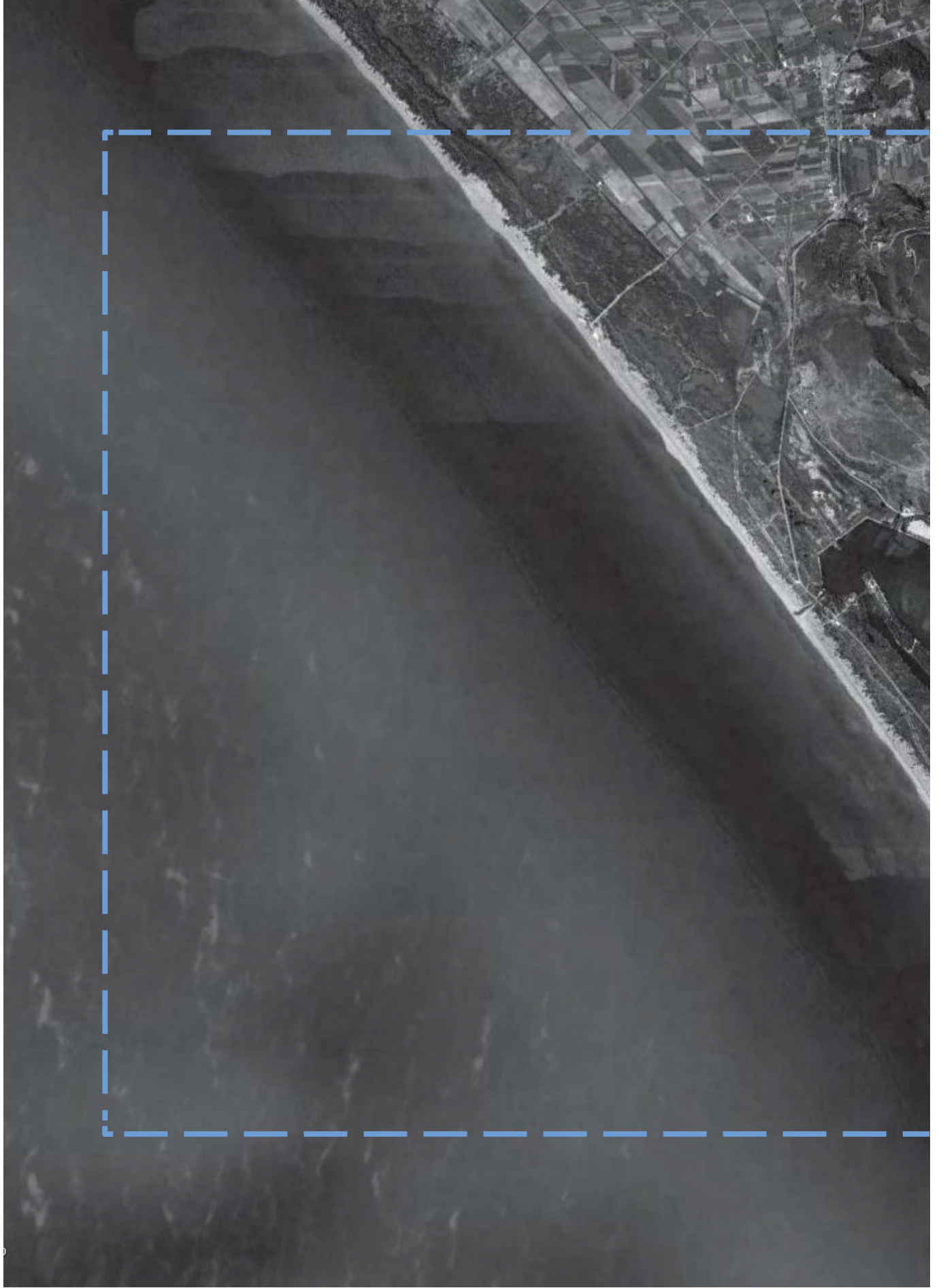
Ka<Eu8uvanupmyur

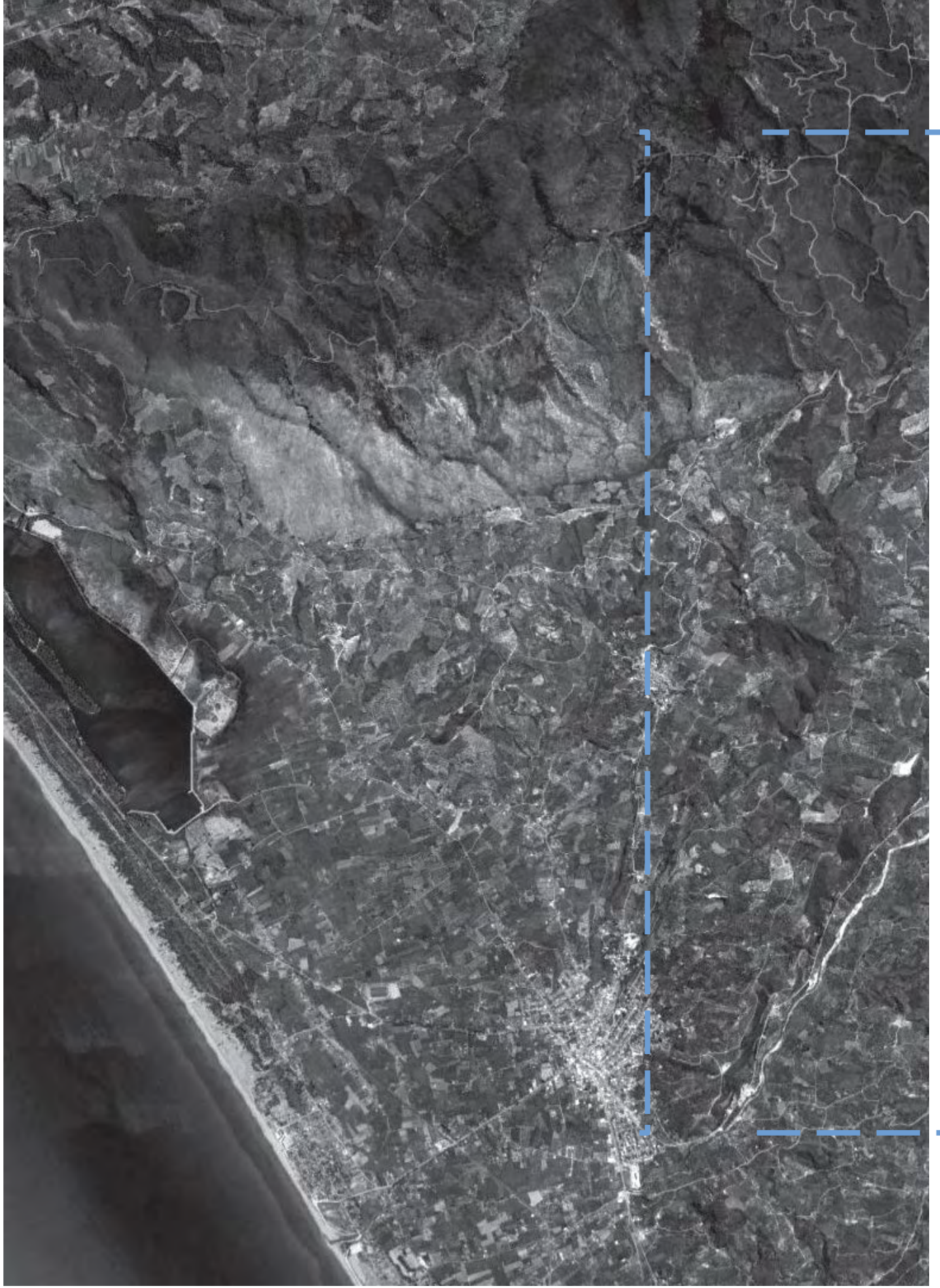

Αγροτικές καλλιέργειες

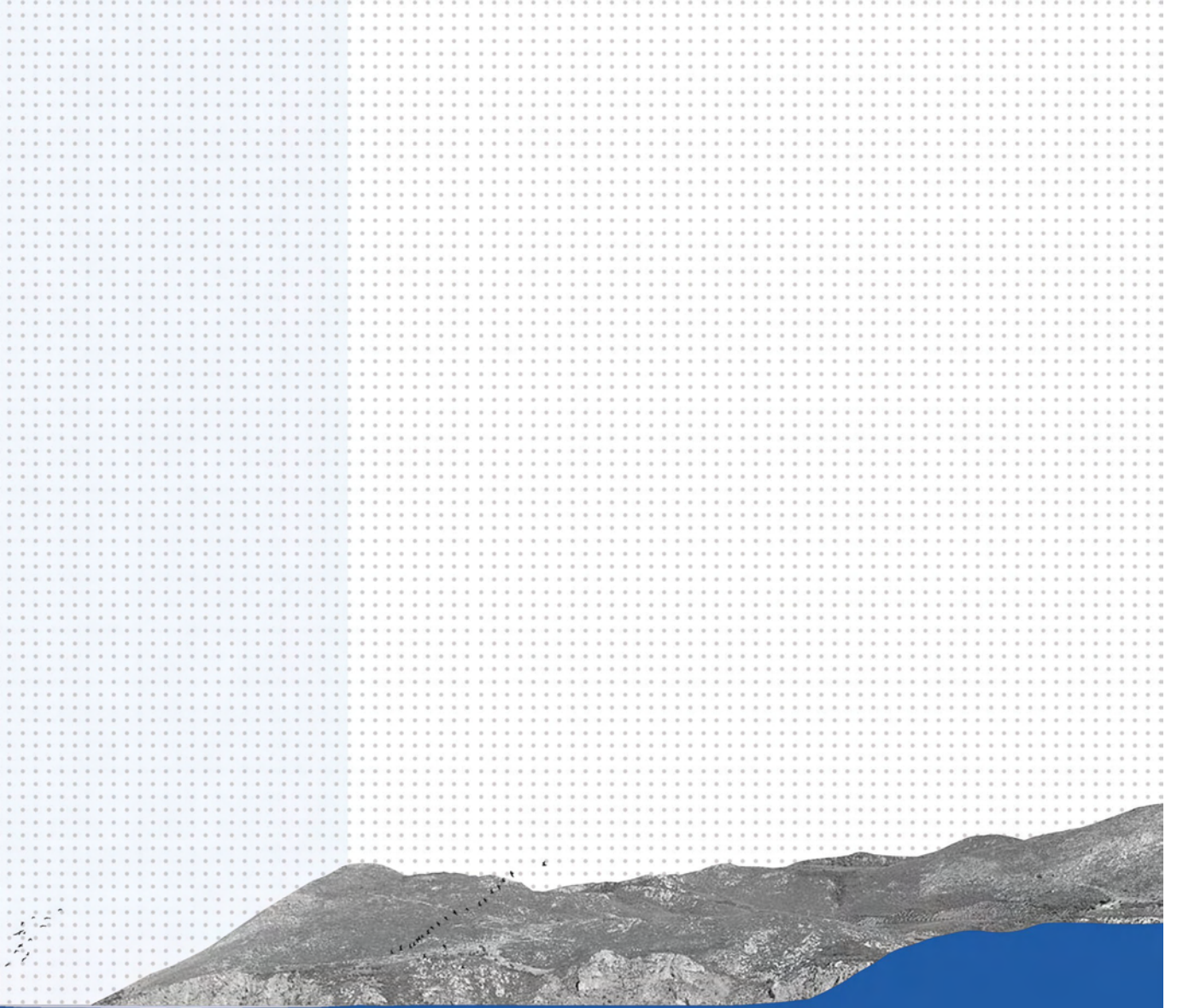
hV.,*

Pancratium maritimum

Pinus halepensis

Pinus pinea

Phragmites australis

Juncus heldreichianus

Eucalyptus

*weather

temperature

rainfall

1111111111111111

On

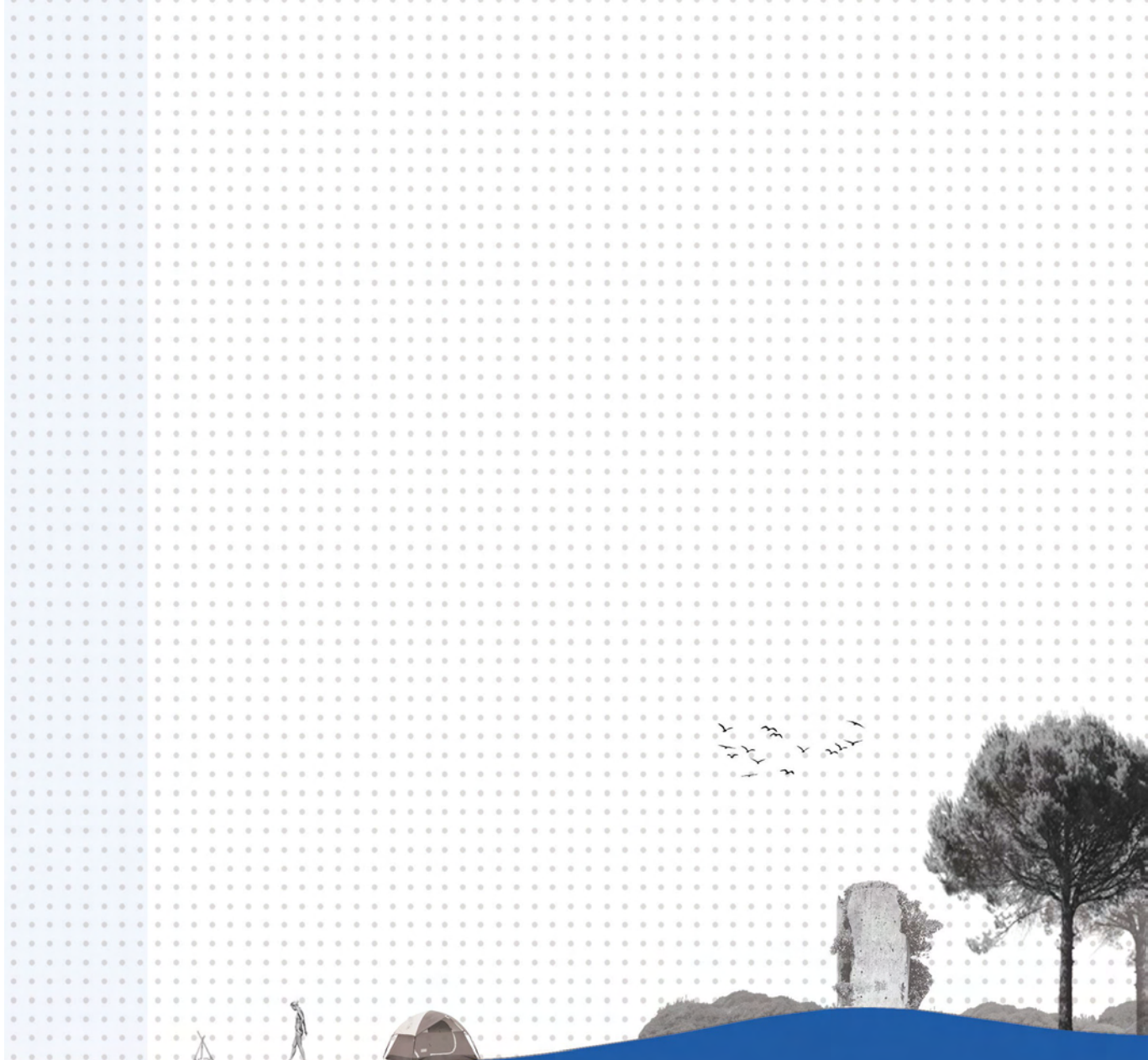
wind

sunshine

il u illl

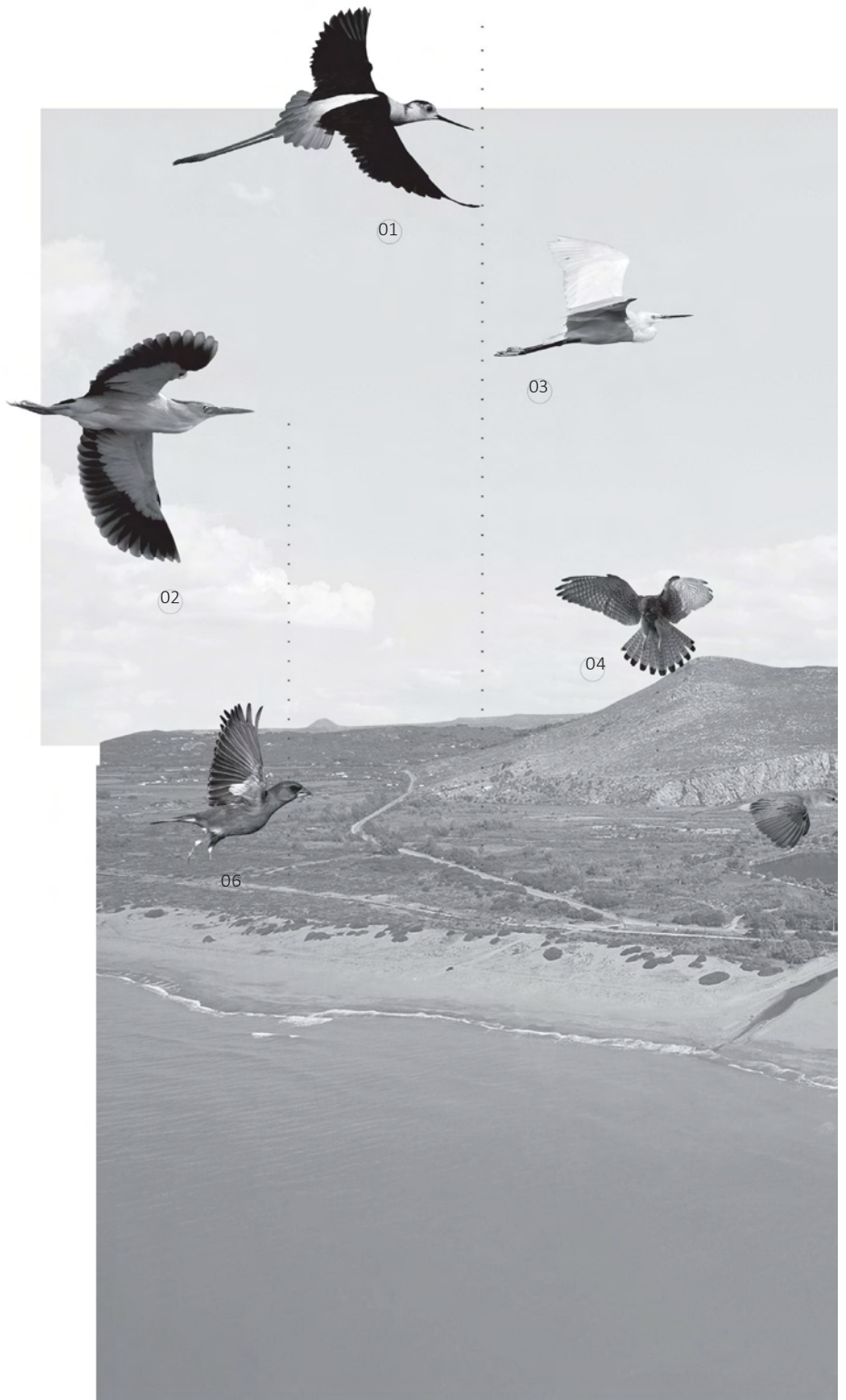
nofC fl fl no

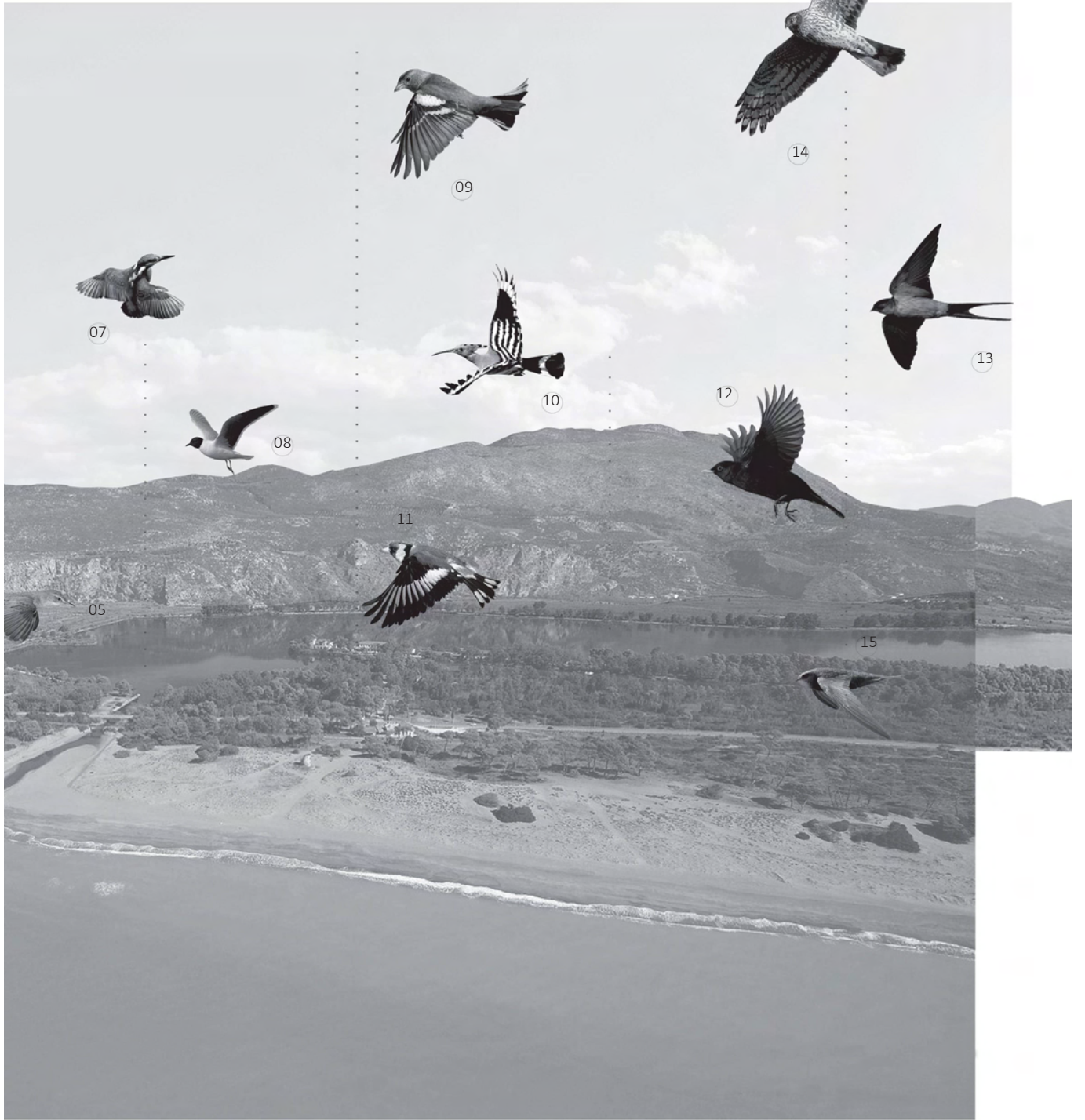

Caretta caretta breeding

01. Καλαμοκανάς
02. Μικροτσικνιάς
03. Λευκοτσικνιάς
04. Βραχοκίρκινεζο
05. Τσιχλοποταμίδα
06. Φλώρος
07. Αλκυόνα
08. Καστανοκέφαλος γλάρος
09. Σπίνος
10. Τσαλαπετεινός
11. Καρδερίνα
12. Κότσυφας
13. Δενδροχελίδονο
14. Καλαμόκιρκος
15. Σταχτάρα

Τα πουλιά.

Η περιήγηση στη λίμνη στάθηκε η αφορμή για την ιδέα και τη μορφή της πρότασης. Έτσι ξεκίνησε μία έρευνα που βασίστηκε στο δίπολο φύση-άνθρωπος και στο πώς κατοικεί το τοπίο αφενός η φύση και συγκεκριμένα τα πουλιά κι αφετέρου ο άνθρωπος, το ανθρώπινο σώμα. Σύμφωνα με τον Ζήση Κοτιώνη, «το ενεργό ανθρώπινο σώμα μέσα στο τοπίο καθώς μεταβολίζεται μορφοποιείται και μορφοποιεί». Τα σώμα και οι κινήσεις του βρίσκονται σε συνεχή αλληλεπίδραση με το περιβάλλον κι επαναπροσδιορίζουν το ένα το άλλο συνεχώς. «Το τοπίο συγκροτεί και συγκροτείται από τη σωματική εμπειρία της κατοίκησης»¹. Το σώμα και τα σωματικά ενεργήματα αποτελούν βασικό κομμάτι σύλληψης της σχεδιαστικής διαδικασίας του χώρου που πρόκειται να κατοικηθεί από τον άνθρωπο. Το ανθρώπινο σώμα αποτελεί βασική παράμετρο σχεδιασμού ως προς τις διαστάσεις και ως προς τη σωματική εμπειρία που σκοπεύει να αποδώσει ο κάθε χώρος.

Αντίστοιχα, το σώμα είναι ο τρόπος με τον οποίο σχεδιάζουν τα πουλιά τους δικούς τους χώρους, τις δικές τους κατοικίες, τις φωλιές. Το σώμα αποτελεί μονάδα μέτρησης για τα πουλιά, αλλά και μέσο κατασκευής. Ο Jules Michelet στο βιβλίο του "L'oiseau" αναφέρει ότι το πουλί είναι ένας εργάτης στερημένος από οποιοδήποτε εργαλείο. Δεν έχει «ούτε το χέρι του σκίουρου, ούτε το δόντι του κάστορα. (...) Στην πραγματικότητα, εργαλείο είναι το ίδιο το σώμα του πουλιού, το στήθος του με το οποίο συμπιέζει τα υλικά μέχρι να γίνουν τελείως υπάκουα για να τα ανακατέψει και να τα υποτάξει στο γενικό έργο». Σε έναν παραλληλισμό μεταξύ των ανθρώπων και των πουλιών σχετικά με τον τρόπο της κατοίκησης προβαίνει ο Gaston Bachelard στο βιβλίο του «Η ποιητική του χώρου».

Όπως σημειώνει, «Το (ρ.) κουρνιάζω, ανήκει στη φαινομενολογία του ρήματος κατοικώ. Και κατοικεί με ένταση αυτός που ξέρει να κουρνιάζει. (...) Έτσι λοιπόν, το συναίσθημα της ευεξίας μας επιστρέφει πίσω στον πρωτογονισμό του καταφυγίου. Φυσικά το πλάσμα που δέχεται το συναίσθημα του καταφυγίου κλείνεται στον εαυτό του, αποσύρεται, κουρνιάζει, κρύβεται, χώνεται στη φωλιά του».

1. Κοτιώνης, Ζ. (2001). *Μορφοποιητική_σωματικά ενεργήματα στο τοπίο*. Αθήνα - Βόλος: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Θεσσαλίας

Αναφερόμενος στα πουλιά υποστηρίζει ότι «Η φωλιά, σαν όλες τις εικόνες της ανάπαυσης, της ησυχίας, συνδέεται άμεσα με την εικόνα του απλού σπιτιού», ενώ στο ίδιο βιβλίο αναφέρει ότι ο Jules Michelet μάς προτείνει το σπίτι που κατασκευάζεται από το σώμα, για το σώμα, παίρνοντας το σχήμα του στο εσωτερικό σαν ένα κοχύλι μέσα σε μια οικειότητα που λειτουργεί φυσικά.

«Η φωλιά είναι εφήμερη, κι ωστόσο κάνει να ξεκινά μέσα μας ένα ονειροπόλημα της σιγουριάς. Πώς η ολοφάνερη προσωρινότητα της δεν σταματάει αυτή την ονειροπόληση; Η απάντηση είναι απλή: (...) Ξαναζούμε, μέσα σ' ένα είδος απλοϊκότητας, το ένστικτο του πουλιού. Μας ευχαριστεί να τονίζουμε τον μιμητισμό της ολοπράσινης φωλιάς μέσα στην πράσινη φυλλωσιά». Gaston Bachelard στο βιβλίο του «Η ποιητική του χώρου».

Η έννοια του 'κουρνιαζώ' αποτελεί το συνδυαστικό κρίκο ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση.

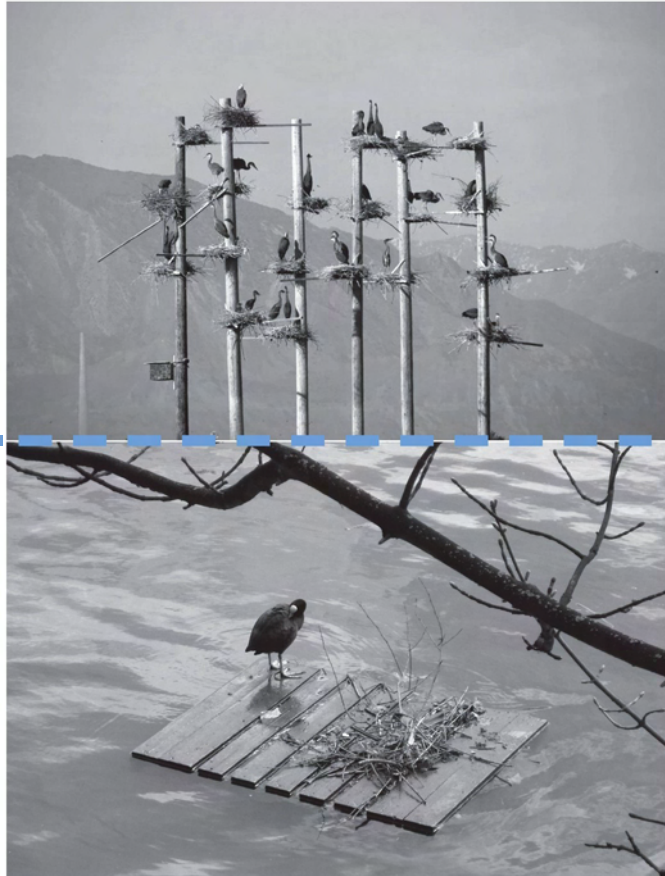
Ερευνητικά προχωρώντας, έψαχνα να βρω αναφορές σχετικά με το πώς μπορεί η κατασκευή να καταληφθεί από το τοπίο και τη φύση και πώς το ρήμα κουρνιαζώ, φωλιάζω μπορεί να μετεγγραφεί σχεδιαστικά σε κάτι, επηρεάζοντας την κατασκευή και το «δέσιμο» των επιμέρους στοιχείων της.

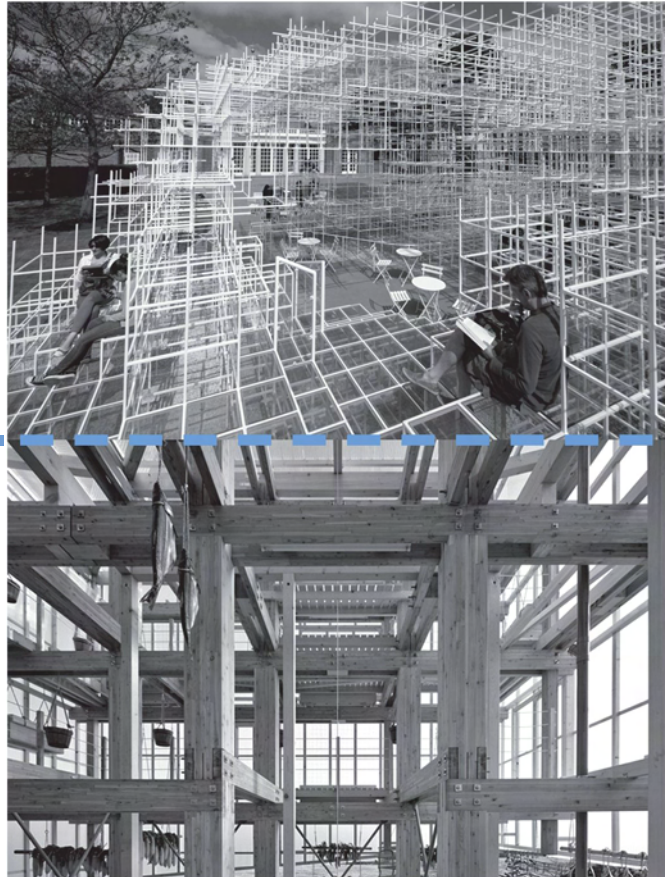
Συγκρίνοντας λοιπόν τον τρόπο κατοίκησης των ανθρώπων και τον τρόπο κατοίκησης των πουλιών, αρχικά επιχείρησα να αναζητήσω σε ποιες περιοχές της λίμνης Καϊάφα κατοικούν τα πουλιά. Έπειτα από αναγνώσεις περιβαλλοντικών μελετών, οι περιοχές που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο πληθυσμό πουλιών γύρω από τη λίμνη, είναι η λίμνη, το πευκοδάσος, οι καλαμιώνες και οι αμμόλοφοι. Η μελέτη αυτή ολοκληρώθηκε με την κατασκευή ενός χάρτη κουρνιασματος όπου εμφανίζονται οι περιοχές που φωλιάζουν τα πουλιά αλλά και παραδείγματα από τα είδη των πτηνών που κατοικούν στις αντίστοιχες περιοχές. Στη συνέχεια, επέλεξα τις περιοχές αυτές ως σημεία ενδιαφέροντος και φαντάστηκα –με έναν τρόπο σουρεαλιστικό-- πώς θα μπορούσε να προσεγγίσει και να συμπεριφερθεί το σώμα στην κάθε περιοχή με βάση τις αισθήσεις του, επιτρέποντας μια χαλαρή σχέση ανάμεσα στο σώμα και το τοπίο.

1. MVRDV, 'Dutch Pavillion', Expo 2000, Hanover.

2. 'MFO-Park', 2002, Zurich.

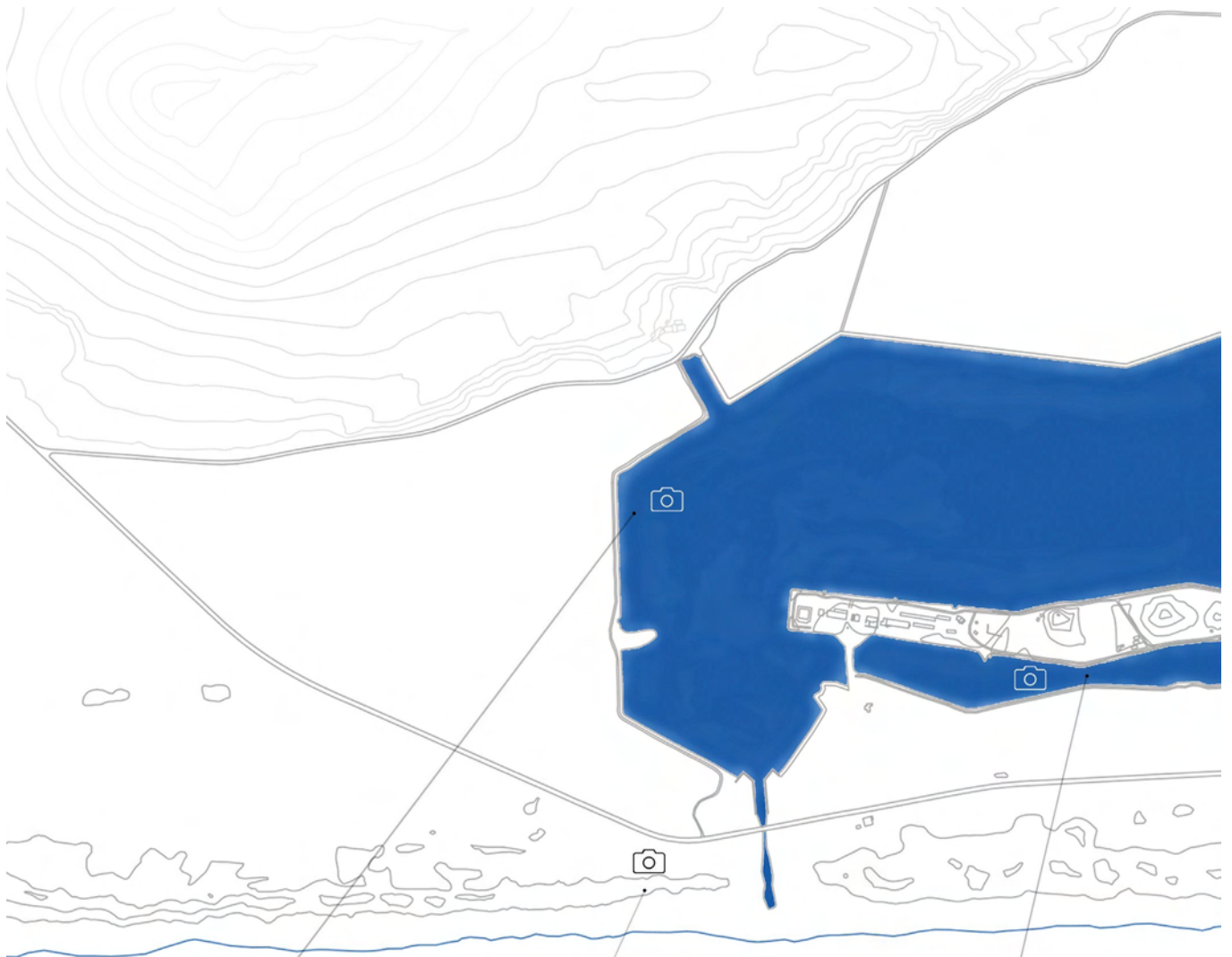

1. Sou Fujimoto, 'Serpentine Pavilion', 2013, London.

2. Kengo Kuma, 'Nest we grow', 2014, Japan.

ΧαρΤ <; ΚΟυρVlclOetiΤΤΟ<;

nEPLDXE<; cjJWALaetaTO<;

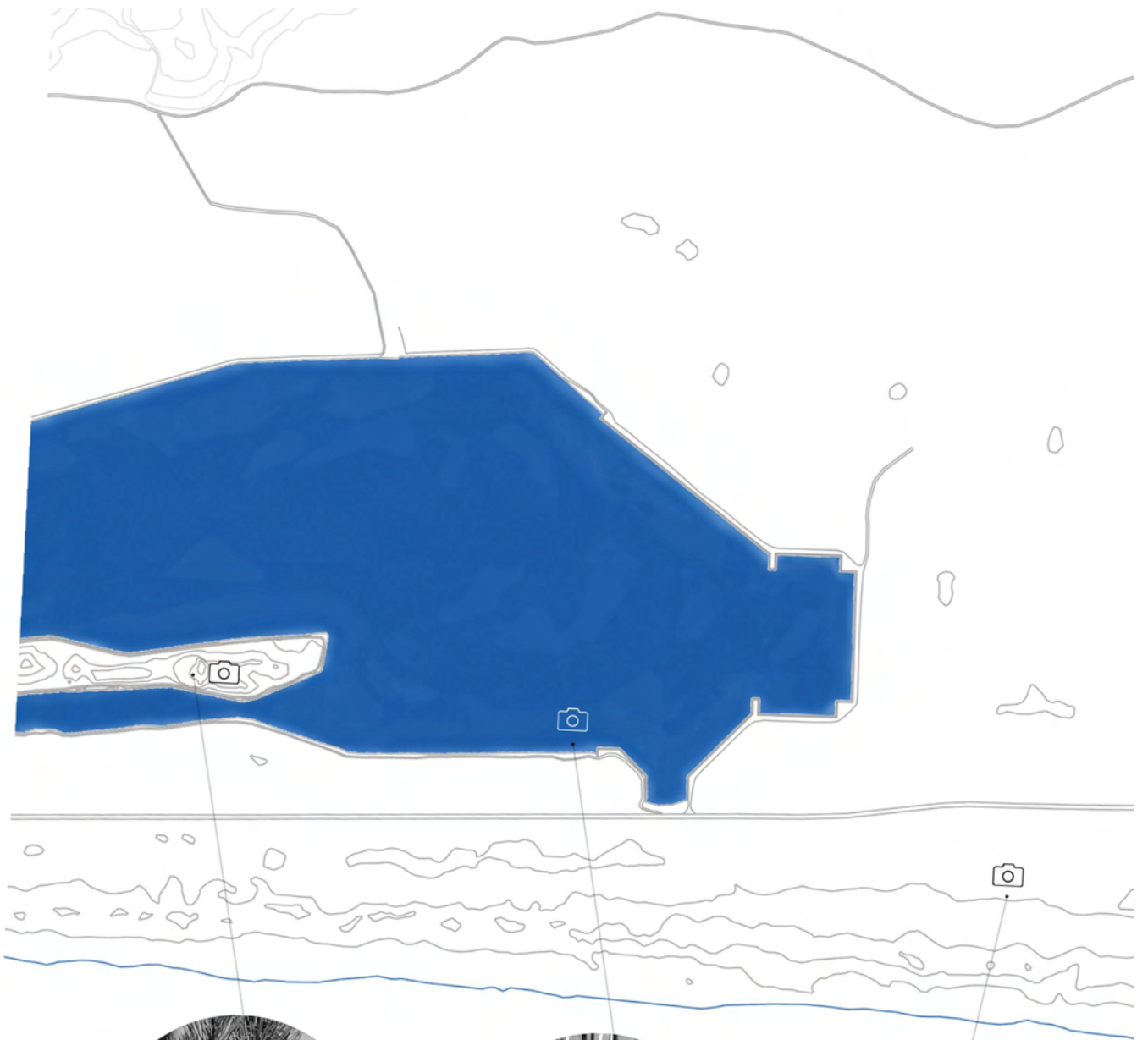
01. Πελαργός

02. Αο et6yAapoc;

03. ΝΕροΚΟm

04. ТоорраваКОс;

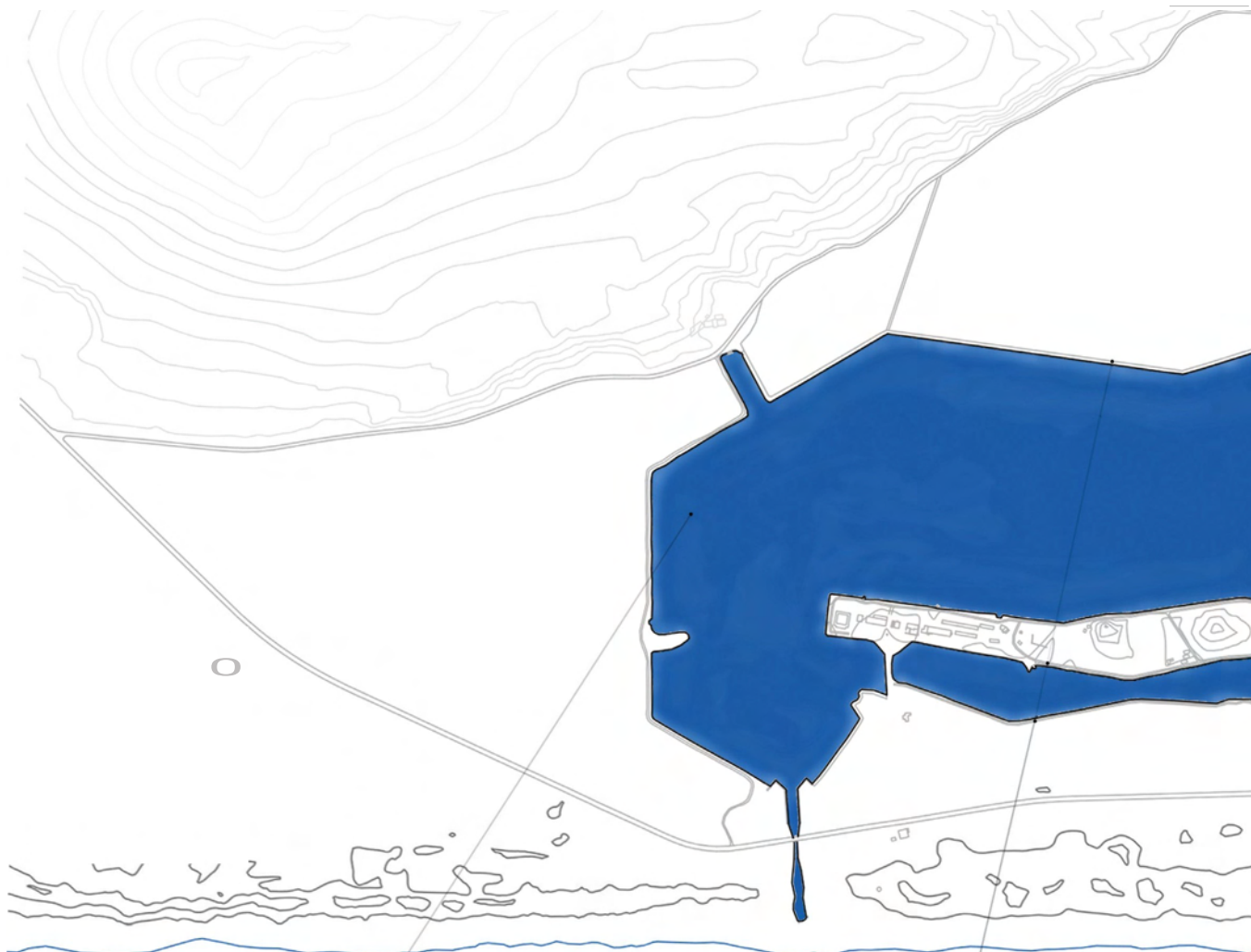
05. Нагорна

06. Гларос;

Χαρς; Κουρνταεταω;

I: etEia EvlitaφEponw;

01. Η Αίτην

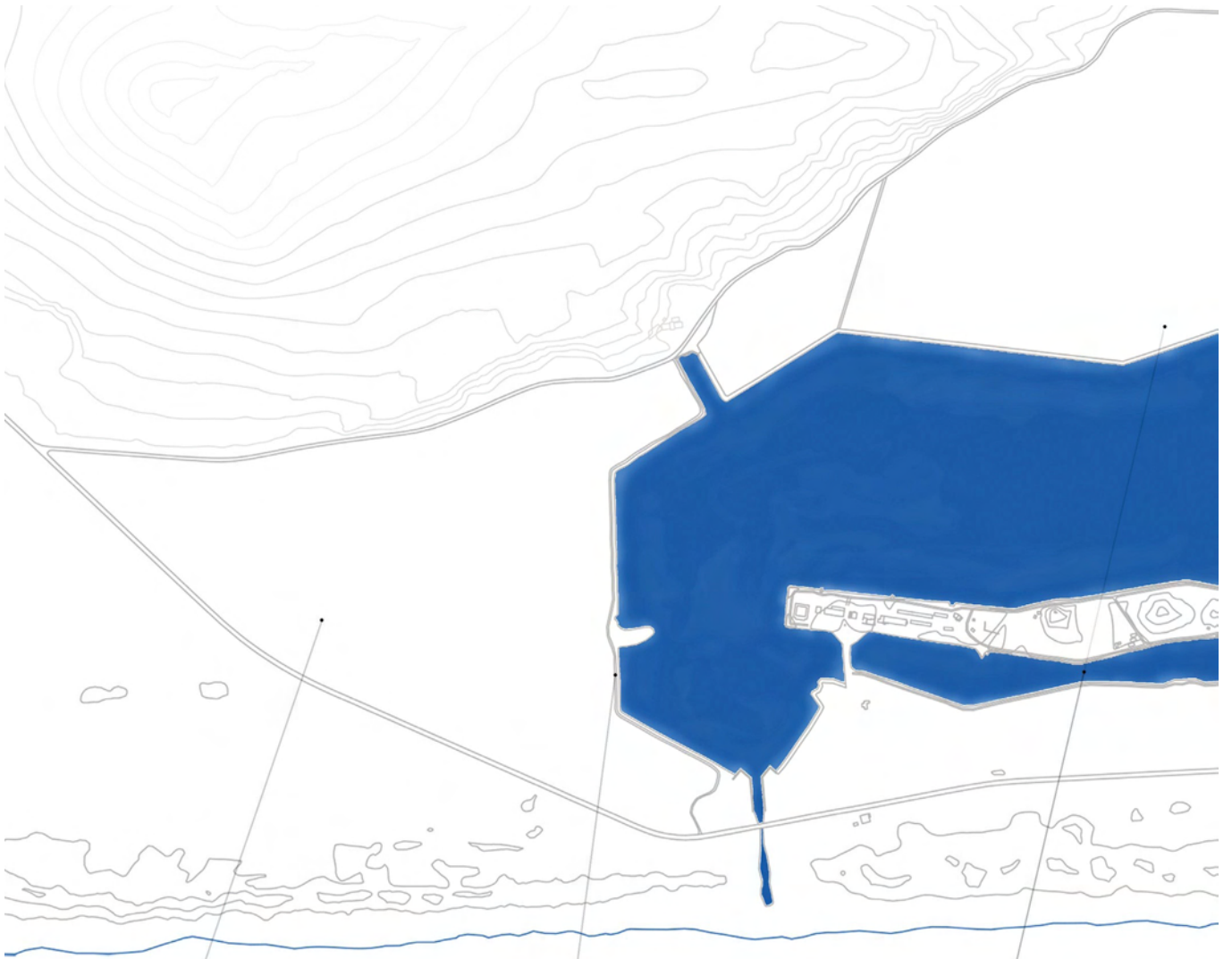
02. Τα καλάμια

03.

04. OI UIJJOAccjlot

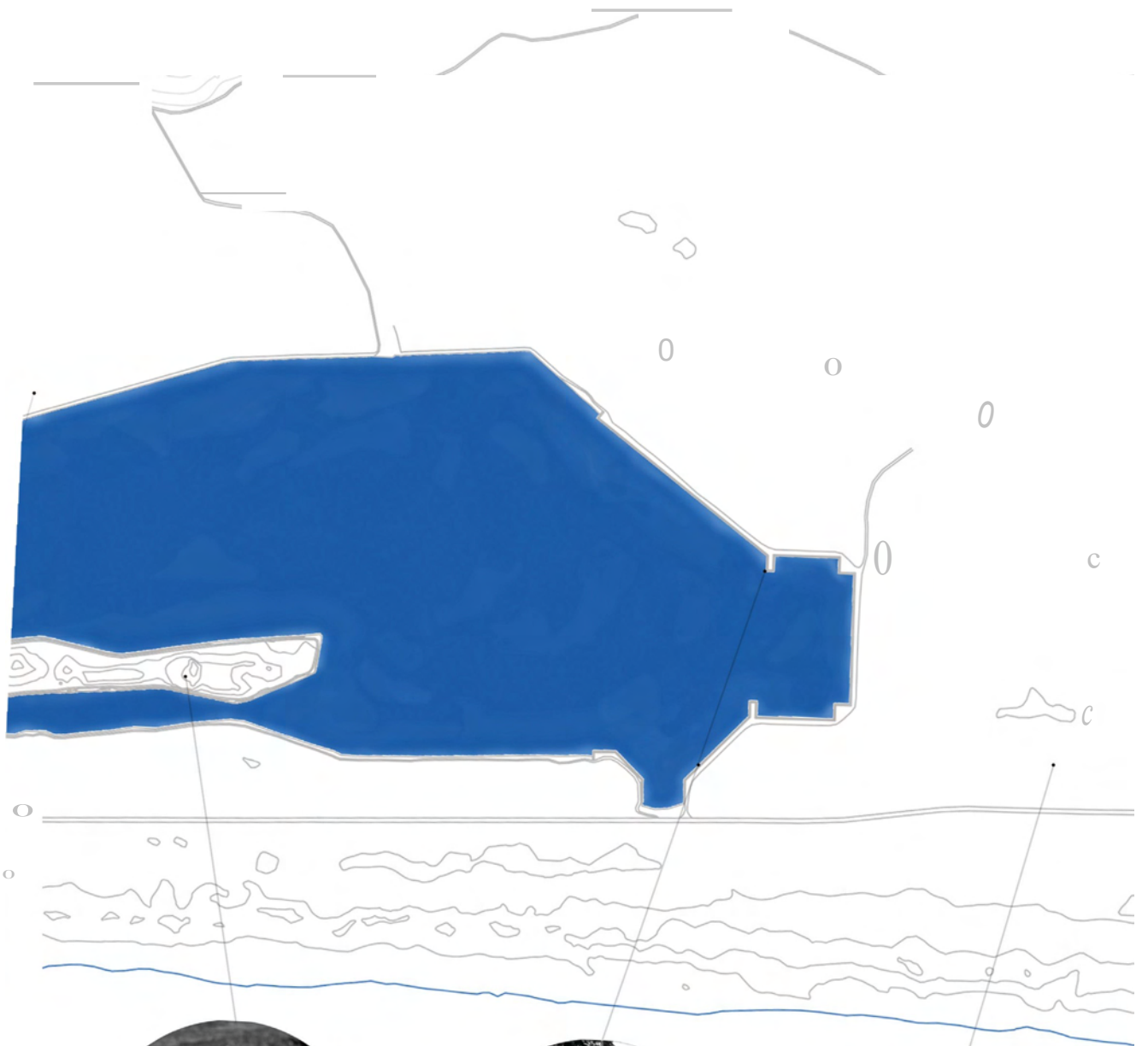
n upmytE<; 2007

Aa8po8 pla- Aa8pa/tEla

Ga/aooto oKt

Επεμβάσεις στη λίμνη

Αγροτικές πιέσεις

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

■

■

■

■

■

■

□ □
□ □
□ □
□ □

□ □
□ □
□ □

□ □

cm

500

450

400

350

300

250

200

150

100

50

0

50

100

150

200

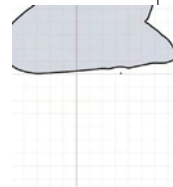
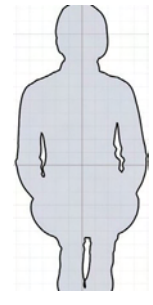
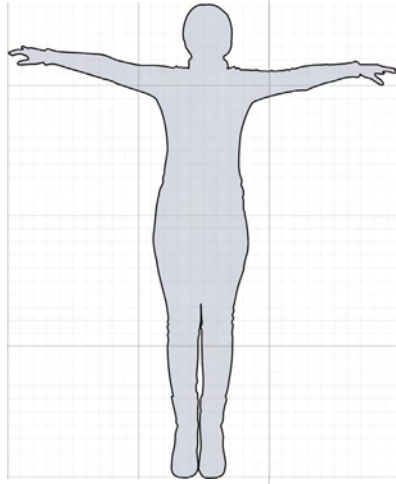
250

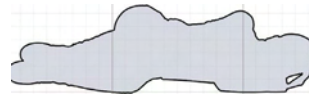
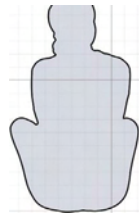
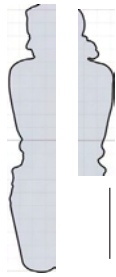
300

350

400

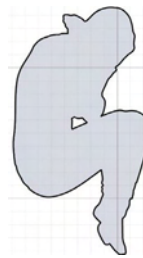
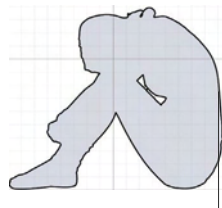
450

+

O

G1

450

500

550

600

650

700

750

800

850

900

em

→ εποχιακοί επισκέπτες

Η πρόταση.

Χρησιμοποιώντας την αρχιτεκτονική ως μέσο επιχειρώ να επαναπροσδιορίσω τη σχέση μεταξύ ανθρώπου και τοπίου, μεταξύ ανθρώπου και φύσης, μεταξύ τεχνητού και φυσικού. Σκοπός είναι η δημιουργία μιας αρχιτεκτονικής απλής, λειτουργικής κι ελάχιστης που θα εγγράφεται απαλά στο τοπίο, μια αρχιτεκτονική διακριτή αλλά ταυτοχρόνως αβλαβής για το φυσικό περιβάλλον. Απομακρύνονται από κατασκευές που διαχωρίζουν το τεχνητό από το φυσικό, εξετάζοντας νέες σχέσεις μεταξύ ανθρώπων και του περιβάλλοντός τους και εξερευνώντας μικρές κι ουσιαστικές κινήσεις και δομές που δεν επιβαρύνουν και δεν προσπαθούν να επιβληθούν στο φυσικό τοπίο, εμπνεόμενη από τη φύση, τα πουλιά και κατασκευάζοντας τόσο γι'αυτήν, όσο και για τον άνθρωπο. Η πρόταση στοχεύει στην ανάδειξη του φυσικού τοπίου της περιοχής μέσα από μια σειρά κατασκευών. Πρόκειται ουσιαστικά για το πέρασμα της έρευνας από καταστάσεις σε εγκαταστάσεις που λειτουργούν συμπληρωματικά στην ολοκλήρωση της βιωματικής εμπειρίας του επισκέπτη μέσω της επαφής με τις εικόνες, τους ήχους αλλά και τα διαφορετικά τοπία της λίμνης.

Ο σχεδιασμός αφορά σε μία υποδομή, η οποία λειτουργεί ως μία ελάχιστη δομή ώστε κάποιος να σταθεί, να καθίσει, να ξαπλώσει, να παρατηρήσει, να απολαύσει και να συνδιαλλαγεί με το τοπίο. Μια εγκατάσταση εφήμερης κατοίκησης του τοπίου που μας υπενθυμίζει ότι η διαμονή στη λίμνη είναι προσωρινή. Μια κατασκευή που προσδιορίζεται από τη ζωή που δέχεται κάθε φορά, δίνοντας στον επισκέπτη να αξιοποιήσει το χώρο ανάλογα με τις ανάγκες και τις επιθυμίες του, αν και οι κατασκευές προτείνονται κυρίως με τη λογική της προσωρινής στάσης ή μιας διανυκτέρευσης με τη χρήση sleeping bag. Οι ταυτότητες στις οποίες απευθύνονται οι κατασκευές είναι οι παραθεριστές, οι φυσιολάτρες, οι αναρριχητές οι πεζοπόροι, οι περιπατητές, οι περιηγητές και οι αθλητές θαλάσσιων σπορ. Πρωταρχικός στόχος του σχεδιασμού είναι όταν οι κατασκευές μένουν άδειες ή εγκαταλείπονται και σε βάθος χρόνου να μην αποδομούνται, αντίθετα να μπορούν να καταληφθούν εύκολα από τη φύση, να εναρμονιστούν με αυτή, να γίνουν «ένα» και να μετατραπούν σε μονάδες υποδοχής της άγριας ορνιθοπανίδας. Η χωροθέτηση των κατασκευών γίνεται με βάση το χάρτη κουρνιάσματος και τις περιοχές όπου φωλιάζουν τα πουλιά της λίμνης, με σκοπό να προσφέρουν στον επισκέπτη την εμπειρία της εμπύθισης στη φύση, μέσα από την επαφή με τα διαφορετικά οικοσυστήματα της λίμνης.

Προτείνονται δύο είδη κατασκευών, απλές κατασκευές μικρής κλίμακας και μεγαλύτερες κατασκευές, ακολουθώντας μία ενιαία κατασκευαστική λογική. Οι μικροκατασκευές δίνονται σε kit στον επισκέπτη της λίμνης -ανάλογα με τις επιθυμίες του- σε ένα backpack, μια εργαλειοθήκη, χρησιμεύοντάς του σαν φορητός εξοπλισμός και φορητή οικοσκευή, κι αυτός έχει τη δυνατότητα να τις συναρμολογήσει και να τις τοποθετήσει σε όποιο σημείο της λίμνης επιθυμεί ή να τις κουμπώσει στις ειδικές υποδοχές των μεγαλύτερων κατασκευών. Το kit περιλαμβάνει -σε ξύλινα μέρη- μια καρέκλα, μια ξαπλώστρα, οι οποίες συναρμολογούνται με καβίλιες, ένα δίχτυ και ένα τεντόπανο. Οι μεγαλύτερες κατασκευές, οι οποίες προσφέρονται για στάση και διαμονή, κατασκευάζονται στις περιοχές φωλιάσματος είναι κυρίως ανοικτές δομές σε άμεση επαφή με το τοπίο, τον ήλιο, τον αέρα, την εκάστοτε βλάστηση, προσφέροντας προστασία, σκίαση και καθραρίσματα της θέας και συγκεντρώνουν το σύνολο των εμπειριών της περιπατητικής διαδικασίας του φυσικού τοπίου του Καϊάφα.

Η διαφορετικότητα των μορφών των μεγαλύτερων κατασκευών έγκειται στην περιοχή του χάρτη που τοποθετείται, στο ανάγλυφο, την υφή του εδάφους, την ύπαρξη νερού και τη βλάστηση. Έτσι, κατασκευάζονται κατασκευές στο ανάχωμα της λίμνης που είτε περικλείουν καλάμια, είτε απλώς θέλουν να αποδώσουν την εμπειρία της λίμνης, στο πευκοδάσος, περικλείοντας πεύκο και συγκεκριμένα κουκουναριά (*Pinus pinea*), ή στους αμμόλοφους. Κλειστές και πιο προστατευμένες είναι οι κατασκευές που στεγάζουν τους υγρούς χώρους – τουαλέτες και ντους, επιτρέποντας την ιδιωτικότητα του χρήστη. Δημιουργούνται με αυτόν τον τρόπο καταφύγια χωρίς διακριτά όρια του μέσα και του έξω, που λειτουργούν ως «φωλιές» για τους επισκέπτες της λίμνης, αφού εκεί μπορούν να ξαπλώσουν, να κοιμηθούν, να κουρνιαξουν, να παρατηρήσουν. Ο χρήστης γίνεται κομμάτι της σύνθεσης, αφού παράγεται μια συνθήκη όπου η ίδια η αρχιτεκτονική τον προκαλεί να ακροβατεί, να σκαρφαλώνει και να βρίσκεται σε μια συνεχή κίνηση.

Το σώμα, η σωματική εμπειρία και τα σωματικά ενεργήματα αποτελούν κομμάτι της κατασκευής και γι'αυτό το λόγο κρατάω μια ενεργή σύνδεση με το ανθρώπινο σώμα στα σχέδια. Το ίδιο το ανθρώπινο σώμα αποτελεί το μέτρο του σχεδιασμού, θυμίζοντας έντονα τον τρόπο κατοίκησης των πουλιών. Έτσι δημιουργείται ένας ελάχιστος χώρος κατοίκησης σε σχέση με το ανθρώπινο σώμα. Η σωματική παρουσία και οι αλληλεπιδράσεις με την αρχιτεκτονική – έπιπλο μαρτυρούν μια σχέση του σώματος και του χώρου. Οι κατασκευές χωρίς το ανθρώπινο σώμα δεν είναι ολοκληρωμένες, καθώς το σώμα είναι αναγκαίο έτσι ώστε

να αποκτήσουν ουσία. Το πώς το σώμα εισέρχεται, σκαρφαλώνει, κάθεται, ξαπλώνει, κουρνιάζει, αιωρείται, ακουμπά, βρέχεται, σκιάζεται, λιάζεται, εκτίθεται και προστατεύεται μεταλλάσσει το χώρο. Όπως γράφει κι ο Ζήσης Κοτιώνης, «Το ανθρώπινο σώμα βρίσκεται πάντα σε μια σχέση αρμογής με το χώρο που το περιβάλλει. Αυτή η αρμογή συνίσταται σε ένα ακούμπημα χεριών, ποδιών, σώματος με τις επιφάνειες γύρω του και μια στάση που παίρνει το σώμα σε σχέση με το χώρο»¹. Παράλληλα, παράγεται μια συνθήκη όπου η ίδια η αρχιτεκτονική επηρεάζει κι αυτή με τη σειρά της τους χρήστες, αφού προκαλεί το σώμα να σκαρφαλώνει, να σφηνώνεται, να χώνεται, να κουρνιάζει. Σώμα κι αισθήσεις προσδιορίζουν τη σχέση με το χώρο. Η ελάχιστη δομή κι ο πρωτογονισμός του καταφυγίου δίνει την αίσθηση της ευεξίας που αναφέρει ο Bachelard, δίνει στο χρήστη τη δυνατότητα να ζήσει μέσα σε ένα είδος απλοϊκότητας το ένστικτο του πουλιού. Οι κατασκευές απευθύνονται, λοιπόν, το ενστικτώδες και το φανταστικό, στο κρησφύγετο του παιδιού, στη «φωλιά».

Επιλέγεται μια κατασκευαστική λογική και αντίστοιχα υλικά που θα μπορούν να δίνουν τη δυνατότητα για τις διαφορετικές κατασκευές να μορφοποιούνται ανάλογα με τις εκάστοτε συνθήκες, να συναρμολογούνται και να αντικαθίστανται εύκολα, σε περίπτωση ένα μέρος τους σαπίσει από το νερό ή την υγρασία ή καταληφθεί από τη φύση, να μπορούν να λυθούν και να μεταφερθούν σε περίπτωση που οι συνθήκες αλλάξουν, με όσο το δυνατόν χαμηλό κόστος και ελάχιστο περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Τα υλικά που επιλέγονται είναι ελαφριά. Η εκάστοτε βασική κατασκευή εγγράφεται σε ένα τετράγωνο διαστάσεων περίπου 2,75 x 2,75 μέτρων., με το σκελετό να είναι ξύλινος, με ξύλινα υποστυλώματα διατομής 80 x 80 χιλιοστών, άνοιγμα μεταξύ αυτών 80 εκατοστών και δοκάρια διατομής 50 x 120 χιλιοστών, τα οποία βιδώνονται αφού πρώτα γίνει φρεζάρισμα του ξύλου –δηλαδή μια μικρή εσοχή του ξύλου στην ακτίνα του βιδώματος, έτσι ώστε το παξιμάδι και η βίδα να μην προεξέχουν-, ενώ η θεμελίωση γίνεται με πασσαλόπηξη ξύλων, έτσι ώστε να μη διαταραχθούν το φυσικό περιβάλλον της λίμνης. Η ανάβαση γίνεται κατακόρυφα και κάθετα προς το έδαφος σε μια σκάλα που επιτάσσει το σκαρφάλωμα. Οροφές και πατώματα βατά ή μη, έχουν και διαφορετική λογική πλήρωσης όπως ντεκ και κάποιες κατασκευές με δίχτυ, αφού η λογική της διαφορετικής χρήσης της κατασκευής από το σώμα αποτελεί ζητούμενο. Τα πλευρικά είναι κυρίως ανοιχτά αλλά μπορούμε να συ-

1. Κοτιώνης, Ζ. (2001). *44 Ιστορίες της αρχιτεκτονικής*. Αθήνα: Εκδόσεις Εκκρεμές

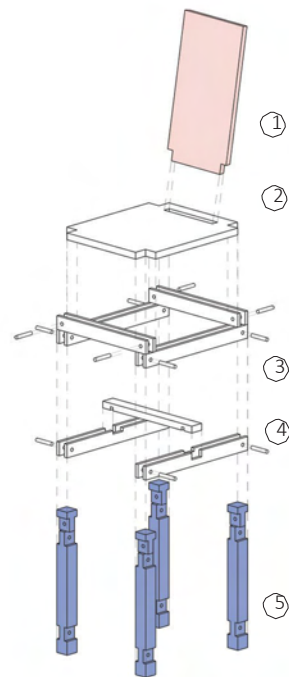
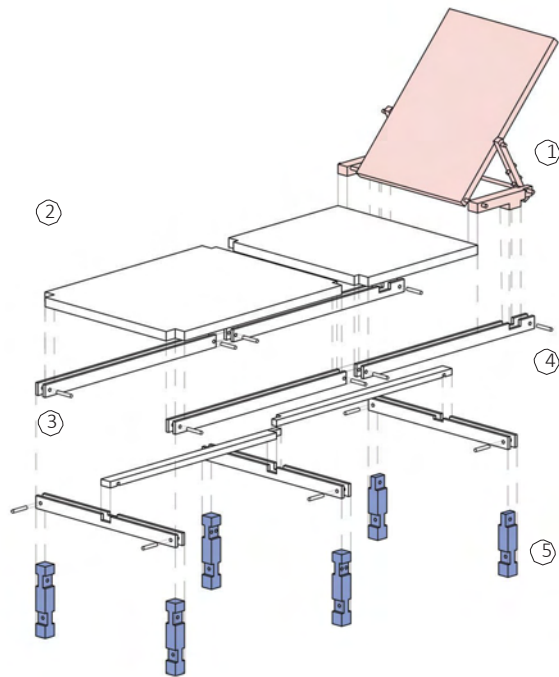
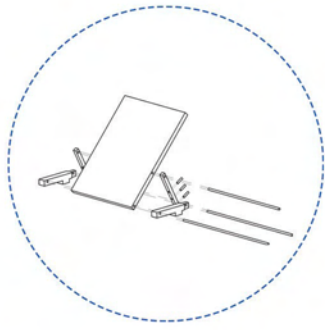
ναντήσουμε ξύλινες περσίδες, καθώς και δίκτυ αναρρίχησης των φυτών, γεγονός που συνεπάγεται ότι οι κατασκευές δεν δέχονται φορτία αέρα. Έχουν επίσης χρησιμοποιηθεί μεταλλικοί χιαστί σύνδεσμοι για τη στατική ενίσχυση των κατασκευών. Στην κατασκευή που τοποθετείται στο δέντρο και συγκεκριμένα στο είδος πεύκου *Pinus pinea* με διάμετρο 10-15 εκατοστά έχει δοθεί ο κατάλληλος χώρος στο δέντρο έτσι ώστε όταν αυτό κινείται από τον άνεμο να μην επηρεάζεται η κατασκευή. Στοιχεία των μικροκατασκευών κουμπώνουν σε ανοίγματα των ξύλινων σανίδων, μεταλλάσσοντας τις κατασκευές ανά πάσα στιγμή. Τέντες, αιώρες, καθίσματα, αυτοσχέδιες και εφήμερες διατάξεις αποτελούν τους χώρους κατοίκησης πάνω και γύρω από αυτές με τον χρήστη να μπορεί να εκμεταλλευτεί και να διαμορφώσει τους επιμέρους χώρους με ελευθερία. Οι υποδομές που χρησιμοποιούνται στους στοιχειώδεις χώρους υγιεινής (σύστημα αφαλάτωσης και τουαλέτες κομποστοποίησης) είναι τέτοιες ώστε αυτά να λειτουργούν αυτόνομα χωρίς να επιβαρύνεται το περιβάλλον.

Η πλέον κατάλληλη δομική ξυλεία για τις μεγάλες κατασκευές είναι το *iroko* και το *bangkirai*, δύο αφρικανικά ξύλα μεγάλης αντοχής στο νερό. Εντούτοις, έπειτα από έρευνα στην ευρύτερη περιοχή και αναζητήσεις, επέλεξα το ξύλο από κυπαρίσσι, το οποίο έχει επίσης εξαιρετική αντοχή στο νερό και την υγρασία, στο χρόνο, και τη σήψη και δίνει μεγάλου μήκους τεμάχια. Προτιμήθηκε λόγω του ότι έχει χρησιμοποιηθεί ευρέως στην τοπική παραδοσιακή αρχιτεκτονική ακόμα και σε θεμελιώσεις γεφυρών κάτω από το νερό με μεγάλη αντοχή και καλλιεργείται σε αφθονία στην περιοχή, γεγονός που συνεπάγεται ελαχιστοποίηση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος κυρίως όσον αφορά τη μεταφορά των υλικών, αλλά και καλύτερη ένταξη στο φυσικό τοπίο. Το ξύλο διαφοροποιείται στα σκαλάκια που βρίσκονται στο ανάχωμα της λίμνης, αφού γι'αυτά έχει επιλεγεί τρενόξυλο, δηλαδή ξύλινοι στρωτήρες από τις ράγες των τρένων λόγω της πολύ μεγάλης αντοχής τους.

Όσον αφορά την πασσαλόπηξη στο έδαφος, λόγω της μεγάλης περιεκτικότητας του εδάφους σε άμμο, γεγονός που δημιουργεί πρόβλημα, αφού ανοιχτεί η τρύπα από το ειδικό μηχάνημα με χτύπημα που πακτώνει ταυτόχρονα και το έδαφος και αφαιρεθεί το υλικό, γίνεται σταθεροποίηση του πυθμένα της πασσαλόπηξης με υλικό 3A –χαλίκι- ή αλλιώς κροκάλες, το πακτώνουμε στο πιο βαρύ σημείο της πασσαλόπηξης 20-30 εκατοστά και εφαρμόζουμε τον πάσσαλο περίπου 5 μέτρα κάτω από το έδαφος στην περίπτωση της κατασκευής στο πεύκο, περίπου 2 μέτρα στην περίπτωση του αναχώματος στα καλάμια και πολύ λιγότερο στο ανάχωμα της λίμνης και στους αμμόλοφους. Στην πασσαλόπηξη

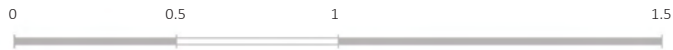
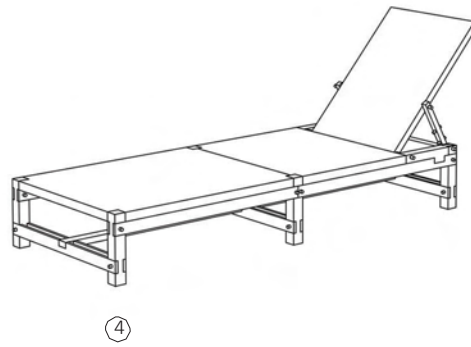
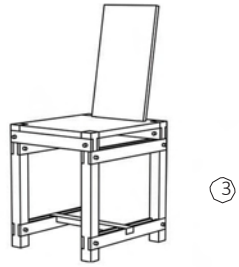
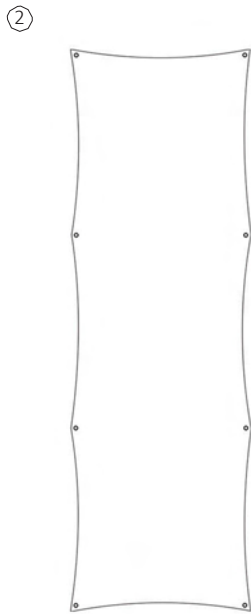
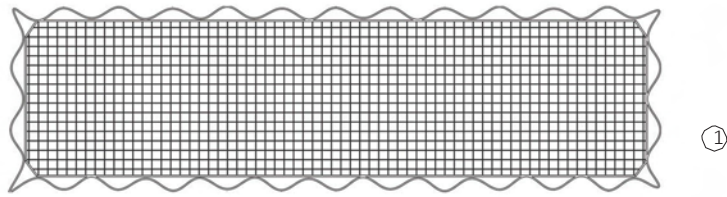
που γίνεται στο νερό, η πασσαλόπηξη γίνεται με πάκτωμα του υποστυλώματος σε τέσσερα πλευρικά ξύλα, ώστε να στερεωθούν καλύτερα τα υποστυλώματα. Οι κατασκευές έχουν τη δυνατότητα να εναποτεθούν σε διάφορα σημεία γύρω από τη λίμνη αναλόγως τη βλάστηση, ενώ παράλληλα έχουν και την ικανότητα να επεκταθούν στο τοπίο ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν. Ο φορέας που προτείνεται να κατασκευάσει και να διαχειριστεί την υποδομή αυτή είναι η Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤ.Α.Δ. Α.Ε.) στην οποία ανήκει και η εν λόγω περιοχή, προτείνοντας και την αναβίωση των θαλάσσιων διαδρομών που λάμβαναν χώρα στη λίμνη μέχρι και το 2012, με βαρκάκι ή κανό, έτσι ώστε να αποτελέσει ένα μέσο σύνδεσης και επικοινωνίας μεταξύ των κατασκευών. Προτείνεται ακόμα ο βιολογικός καθαρισμός της λίμνης και έργα αποκατάστασης του φυσικού περιβάλλοντος από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, με έμφαση τις περιοχές που καταστράφηκαν από τις πυρκαγιές του 2007.

Τέλος, τα σημεία ενδιαφέροντος που έχουν επιλεγεί αντιπροσωπεύουν και διαφορετικά είδη βλάστησης, επομένως θα μπορούσε η πρόταση να αποτελέσει μια στρατηγική σχεδιασμού και για άλλες ελληνικές λίμνες, με βάση την ελληνική χλωρίδα που φύεται σε αυτές και που είναι σε ορισμένες περιπτώσεις και κοινή.

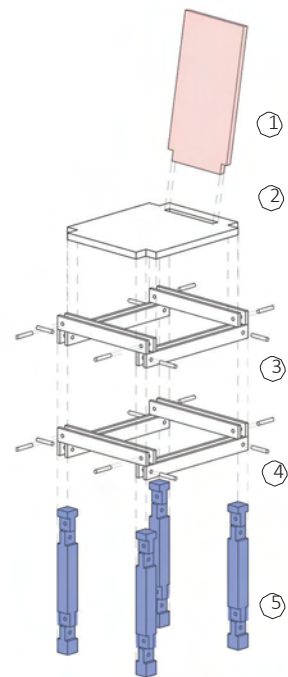
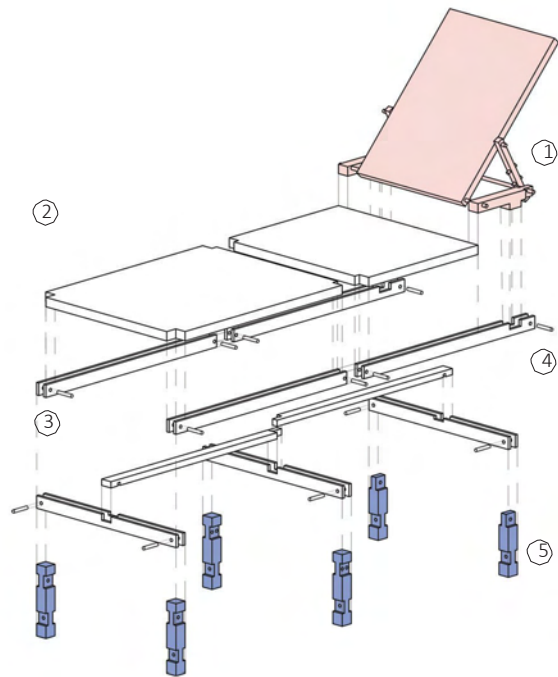
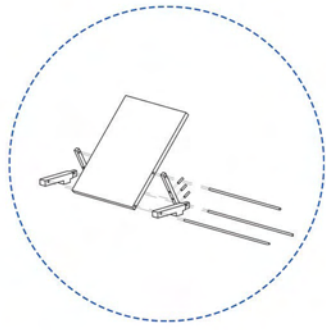
Αρχείο εξοπλισμού

1. ξύλινη πλάτη
2. ξύλινο κάθισμα
3. ξύλινα δοκαράκια
4. πλαστικές καβίλιες με σκοινάκι
5. ξύλινα υποστυλώματα

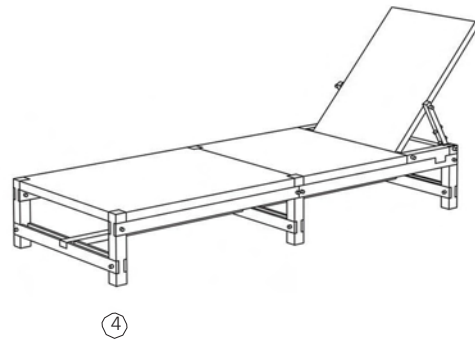
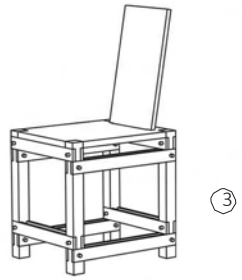
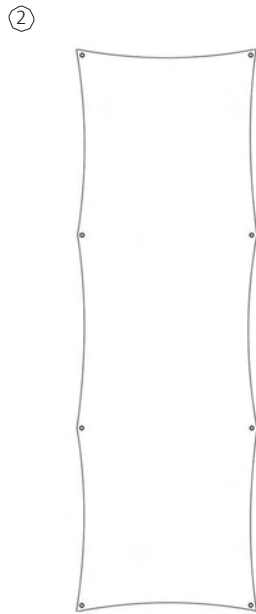
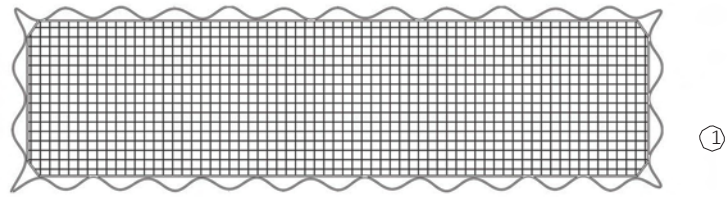
Το kit

1. δίχτυ καταμαράν
2. τεντόπανο
3. καρέκλα
4. ξαπλώστρα

Αρχείο εξοπλισμού

1. ξύλινη πλάτη
2. ξύλινο κάθισμα
3. ξύλινα δοκαράκια
4. πλαστικές καβίλιες με σκοινάκι
5. ξύλινα υποστυλώματα

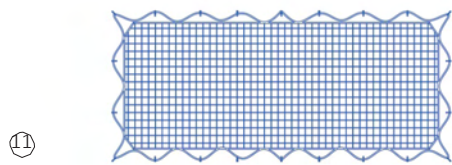
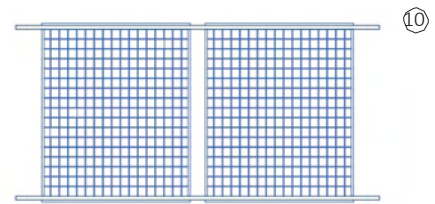
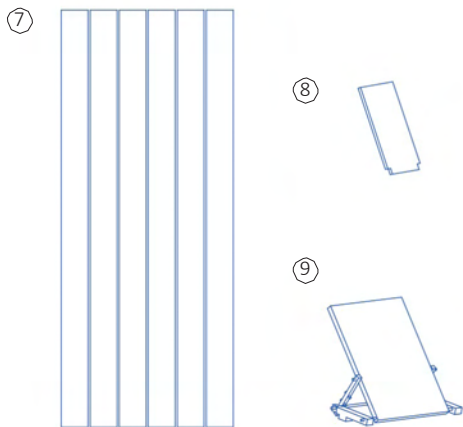
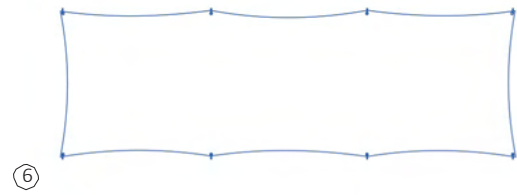
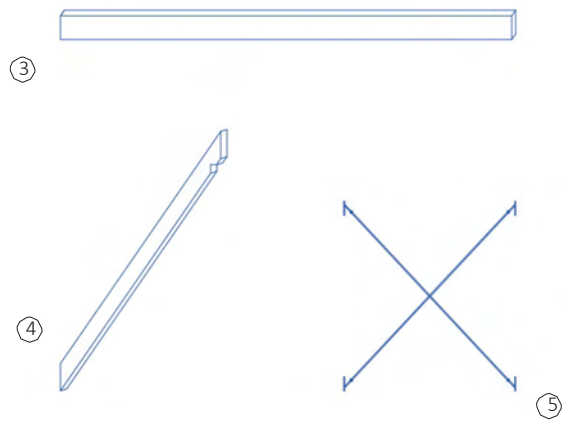
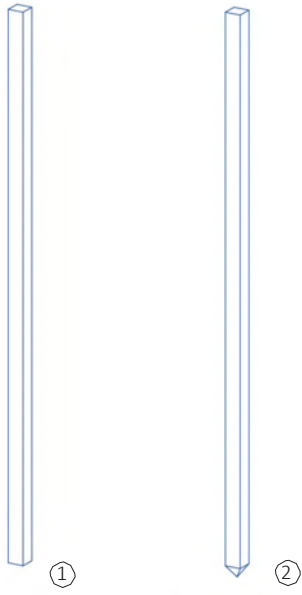
* Το kit έχει διορθωθεί μετά από προσπάθεια να κατασκευαστεί σε 1-1.
 Προτείνεται μία νέα δομή για την καρέκλα έτσι ώστε να υπάρχει ακαμψία
 της κατασκευής.

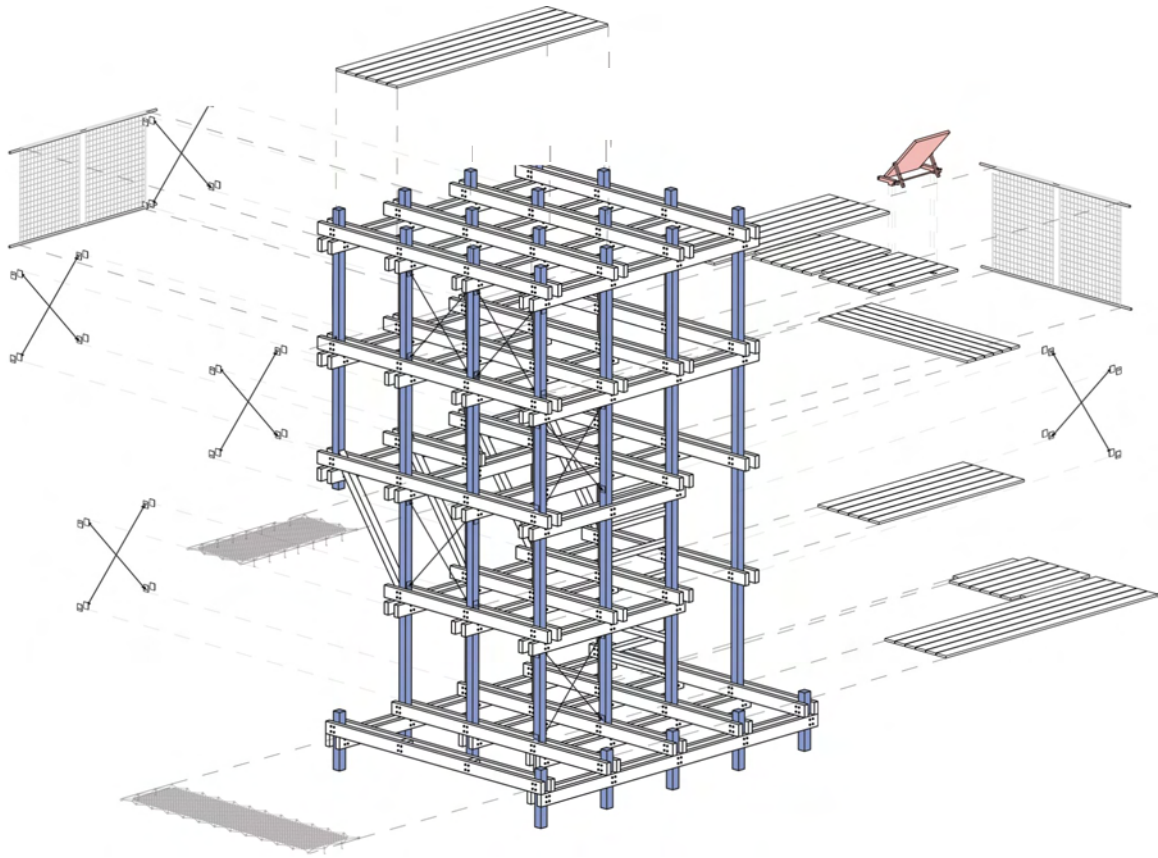
Το kit

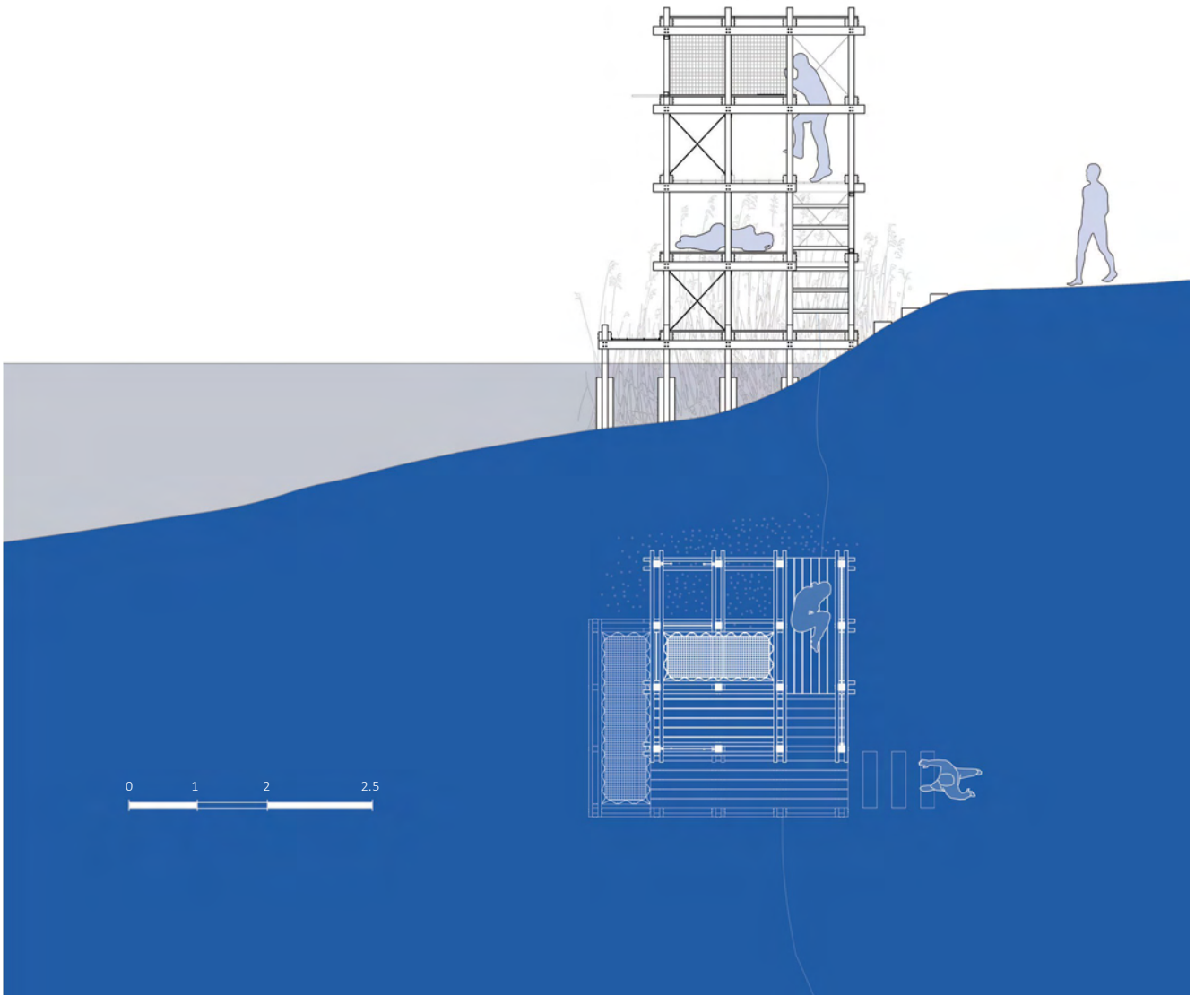
1. δίχτυ καταμαράν
2. τεντόπανο
3. καρέκλα
4. ξαπλώστρα

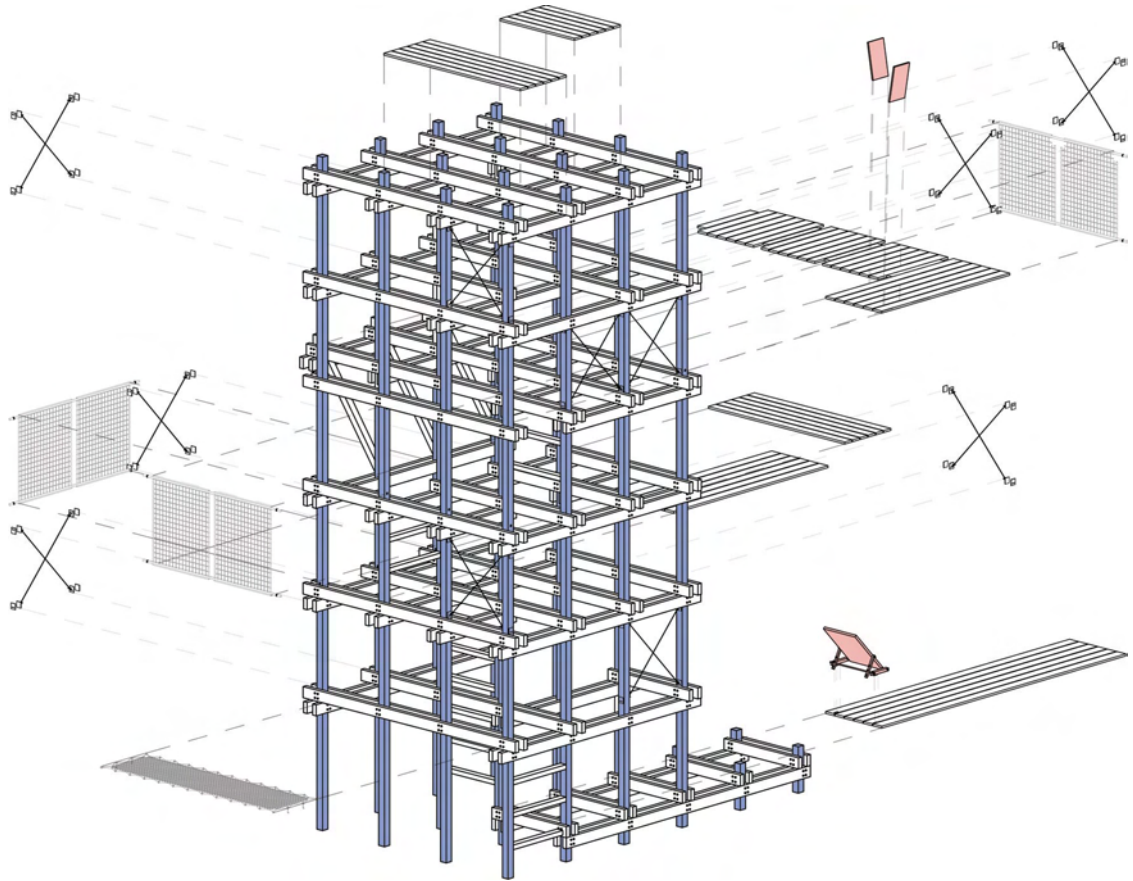

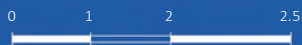
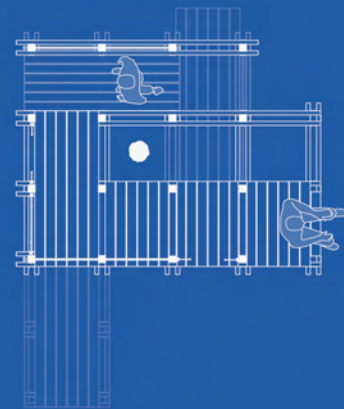
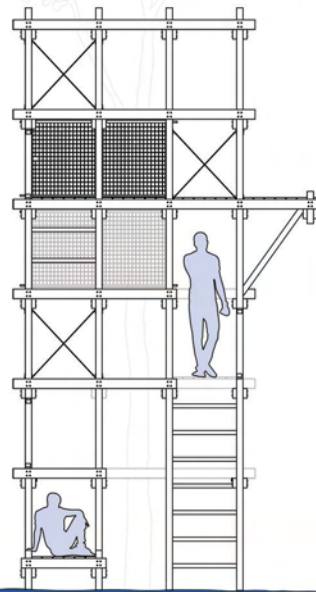
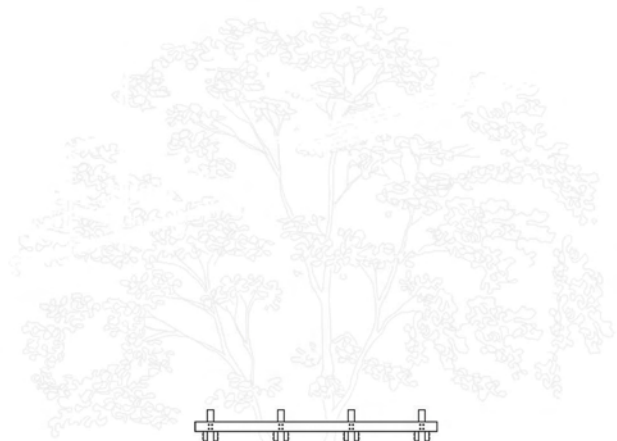

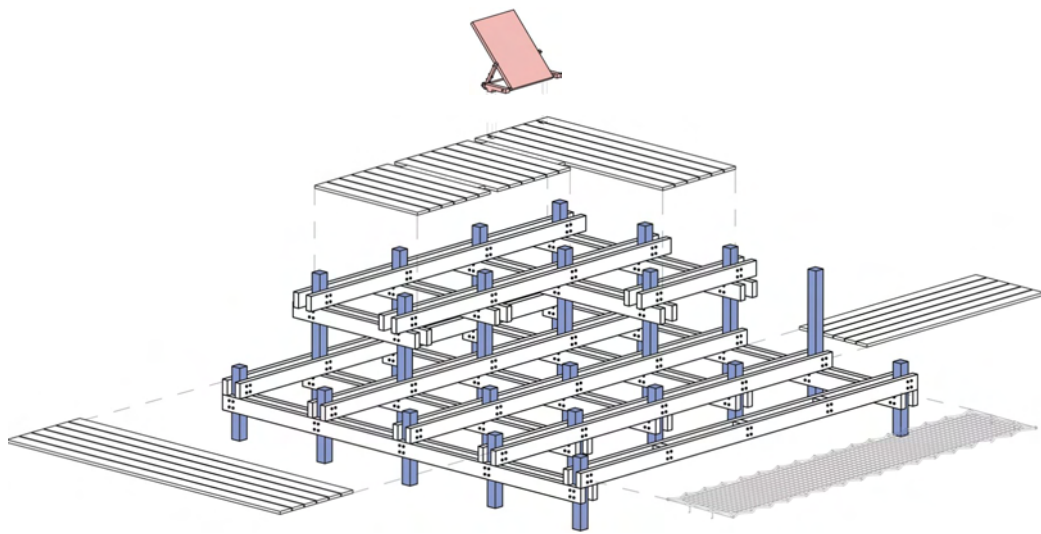
1. ξύλινο υποστύλωμα διατομής 80x80 mm (τύπος 1)
2. ξύλινο υποστύλωμα διατομής 80x80 mm (τύπος 2)
3. ξύλινο δοκάρι διατομής 50x120 mm
4. ξύλινες αντηρίδες διατομής 80x80 mm
5. μεταλλικά αντιανέμια (χιαστί)
6. τεντόπανο
7. ξύλινες σανίδες
8. πλάτη καρέκλας
9. πλάτη ξαπλώστρας
10. δίχτυ αναρρίχησης φυτών
11. δίχτυ καταμαράν

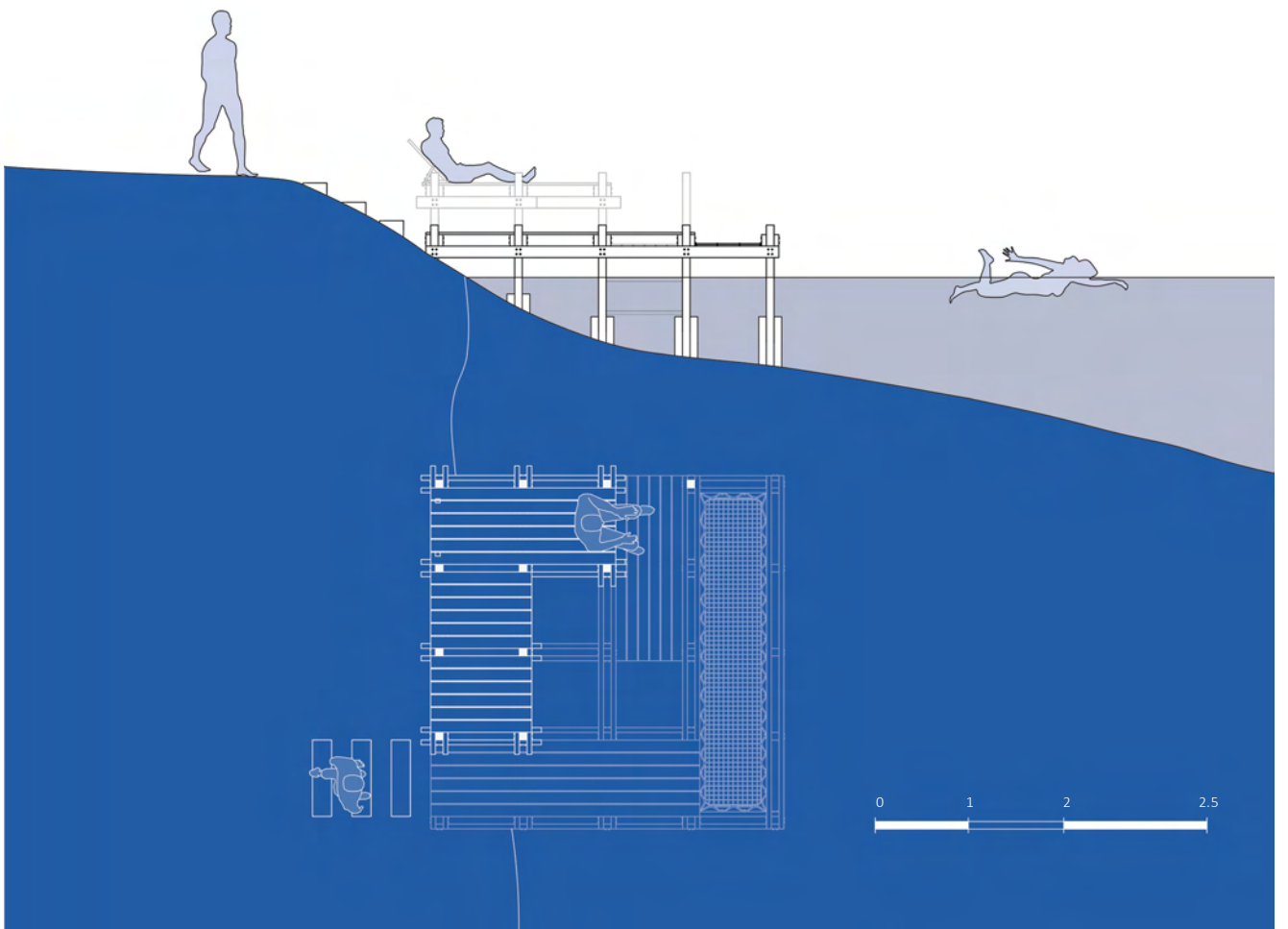

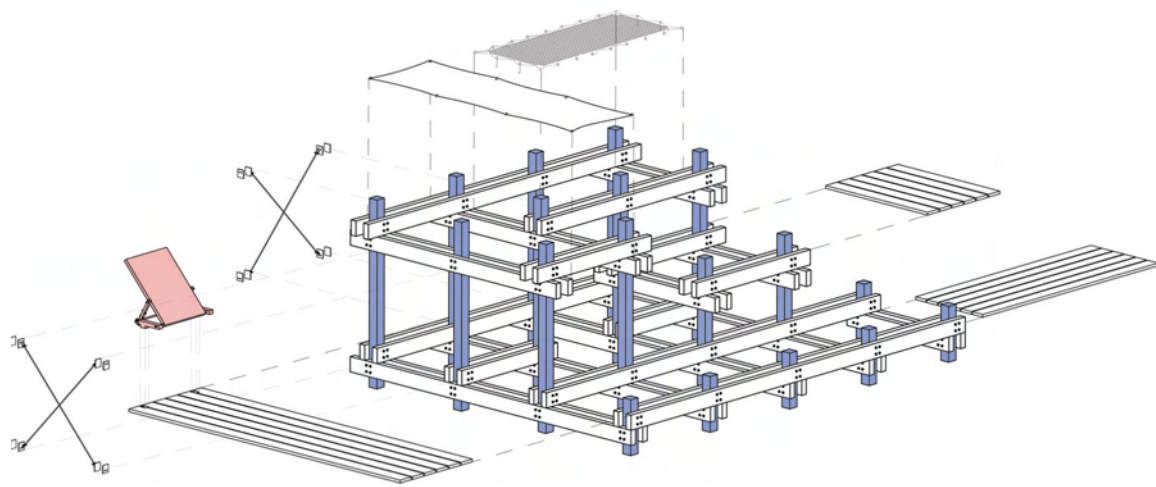

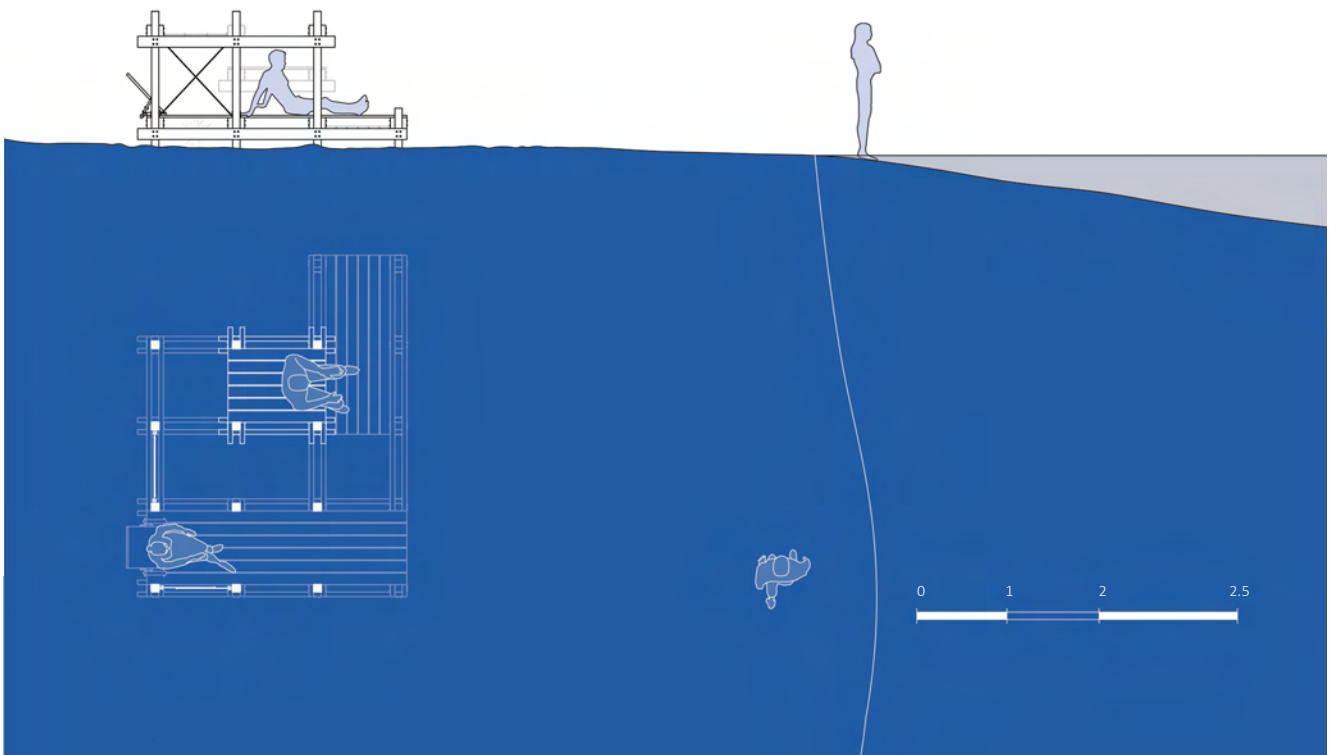

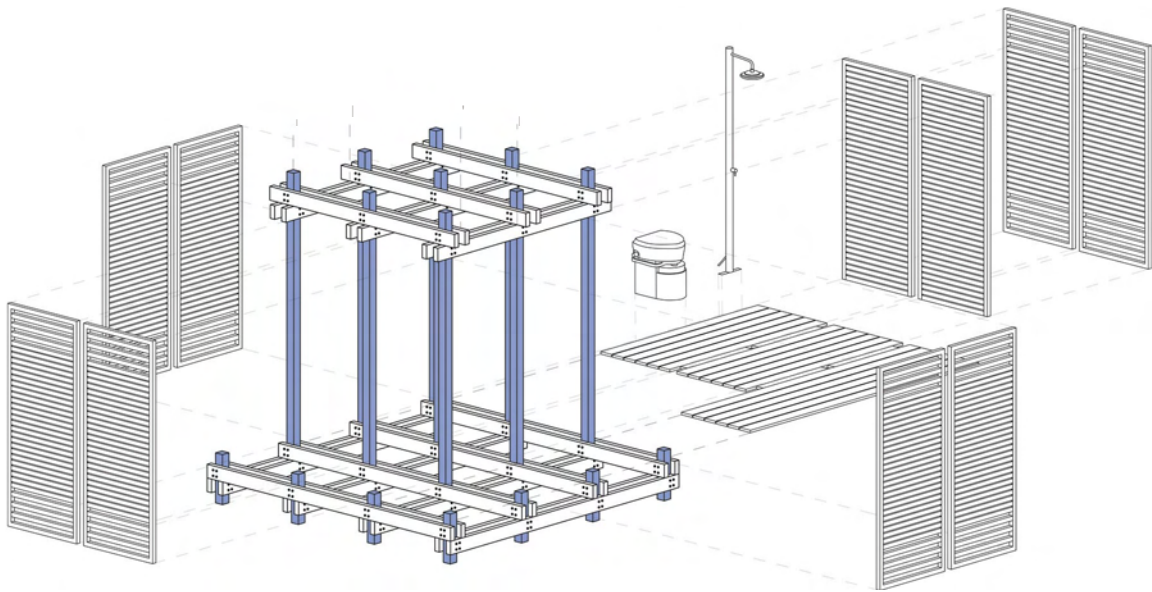

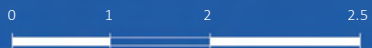
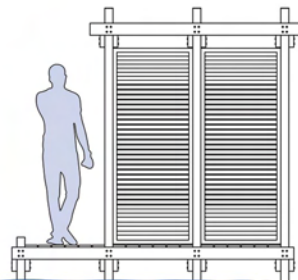

.....

.....

.....

.....

.....

.....

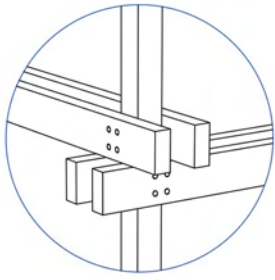
.....

.....

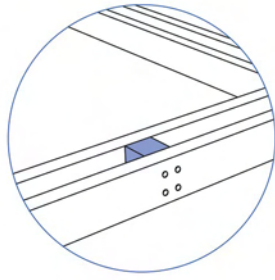
.....

κατασκευαστικές λεπτομέρειες

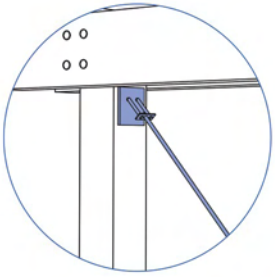
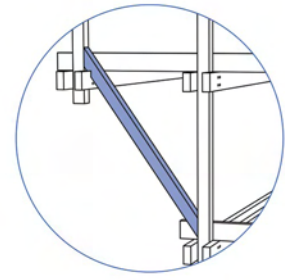
.....

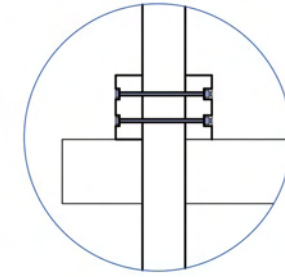
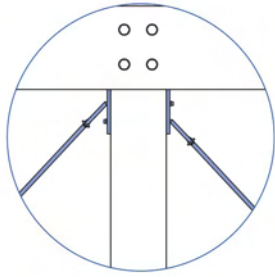
υποστυλώμα - δοκάρι

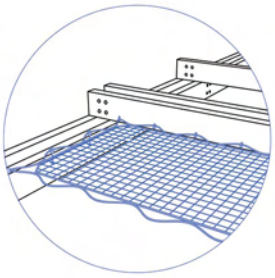
αντηρίδα

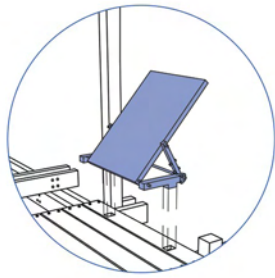
χιαστί

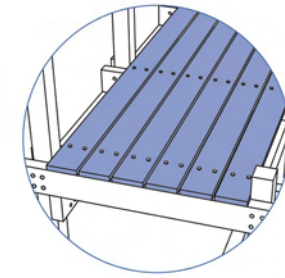
φρεζάρισμα ξύλου - βίδες

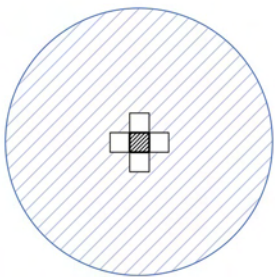
δίχτυ

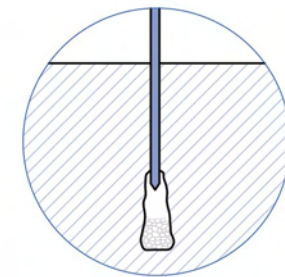
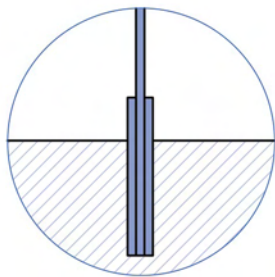
καρέκλα

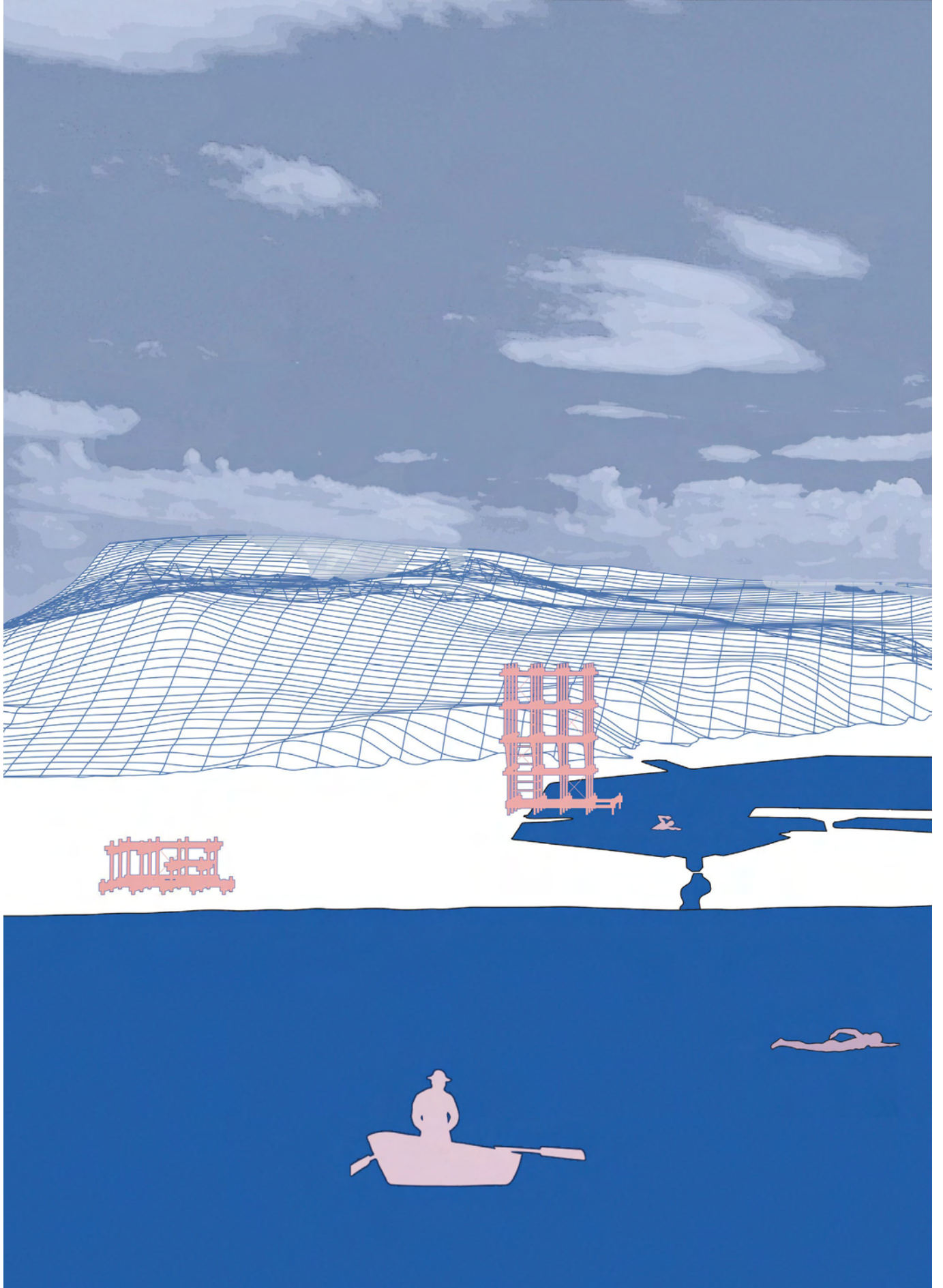

σανίδωμα

πασσαλόπηξη

.....
.....
.....

.....
.....

.....

.....

.....
.....

.....

.....
.....

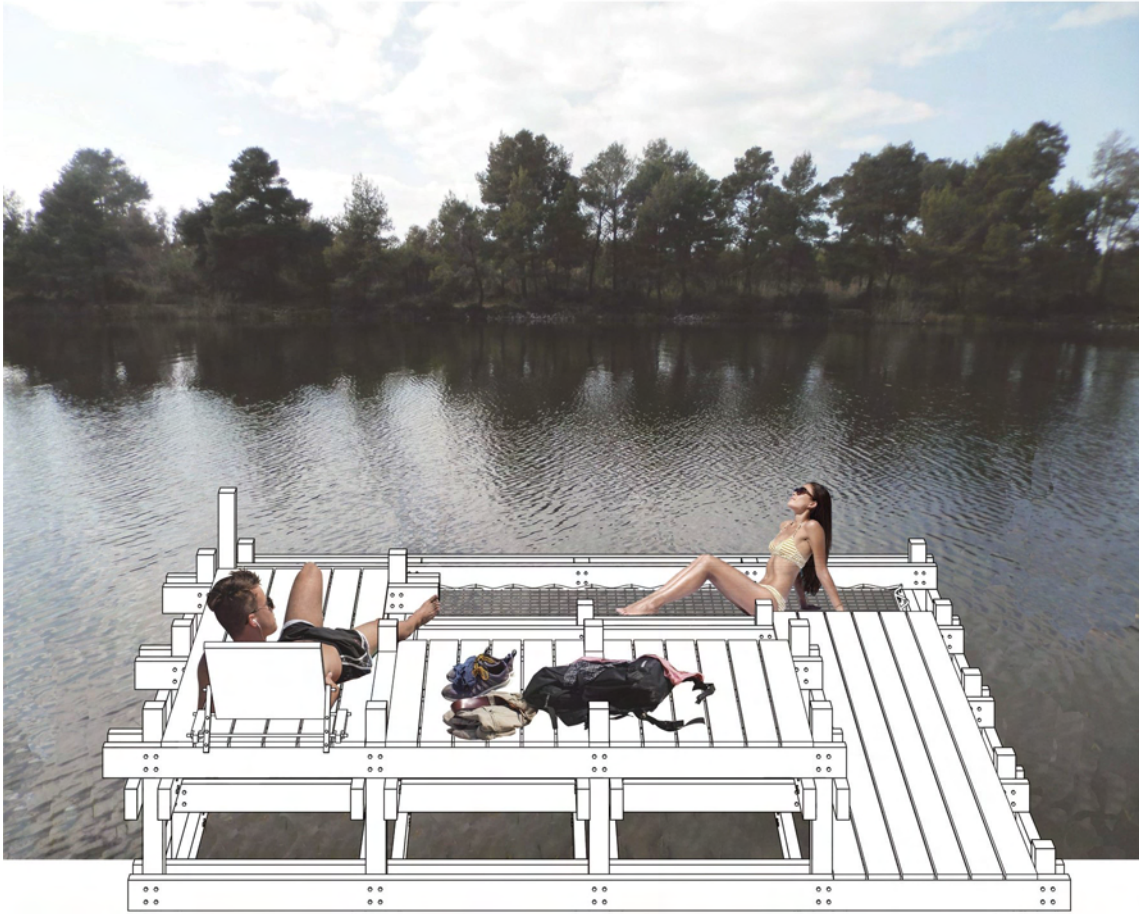
.....
.....

.....

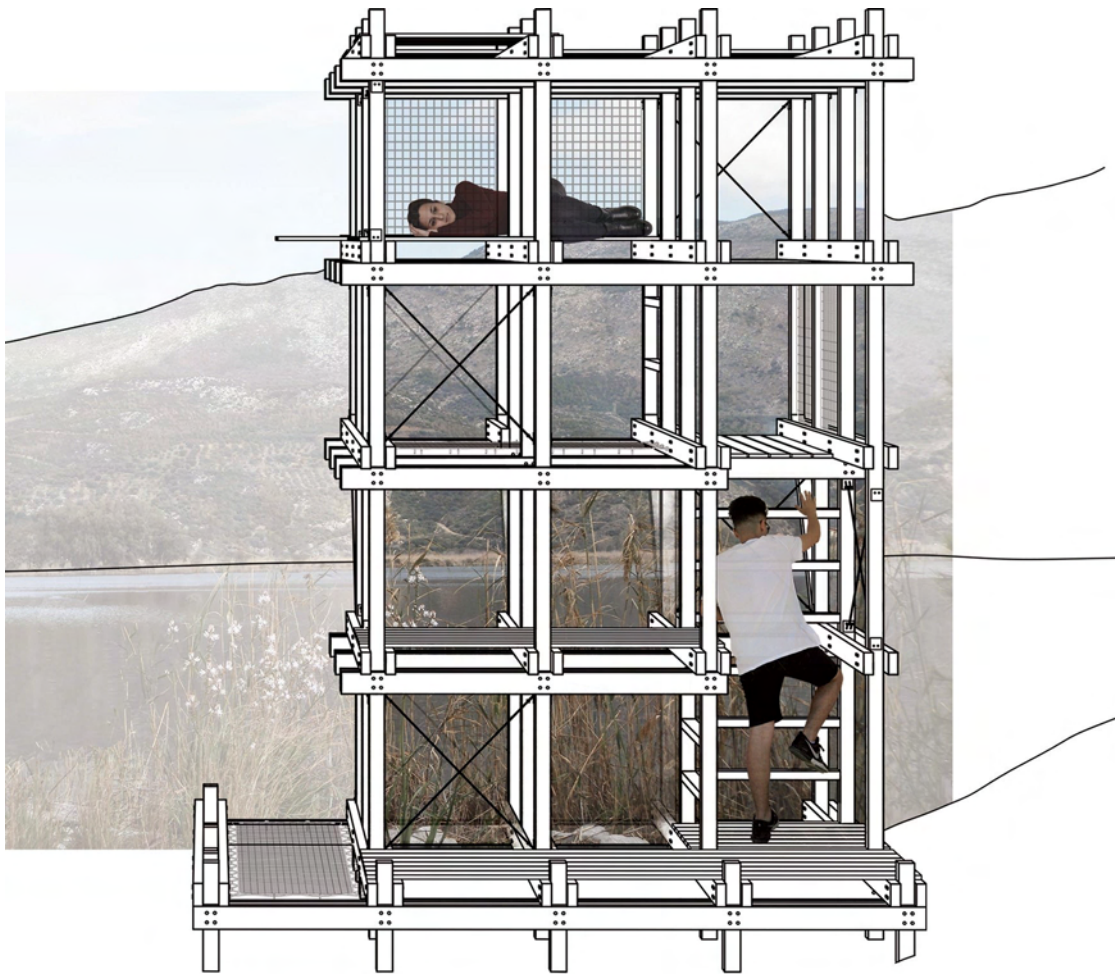
rrpoornKa KOAa

.....
.....

.....
.....

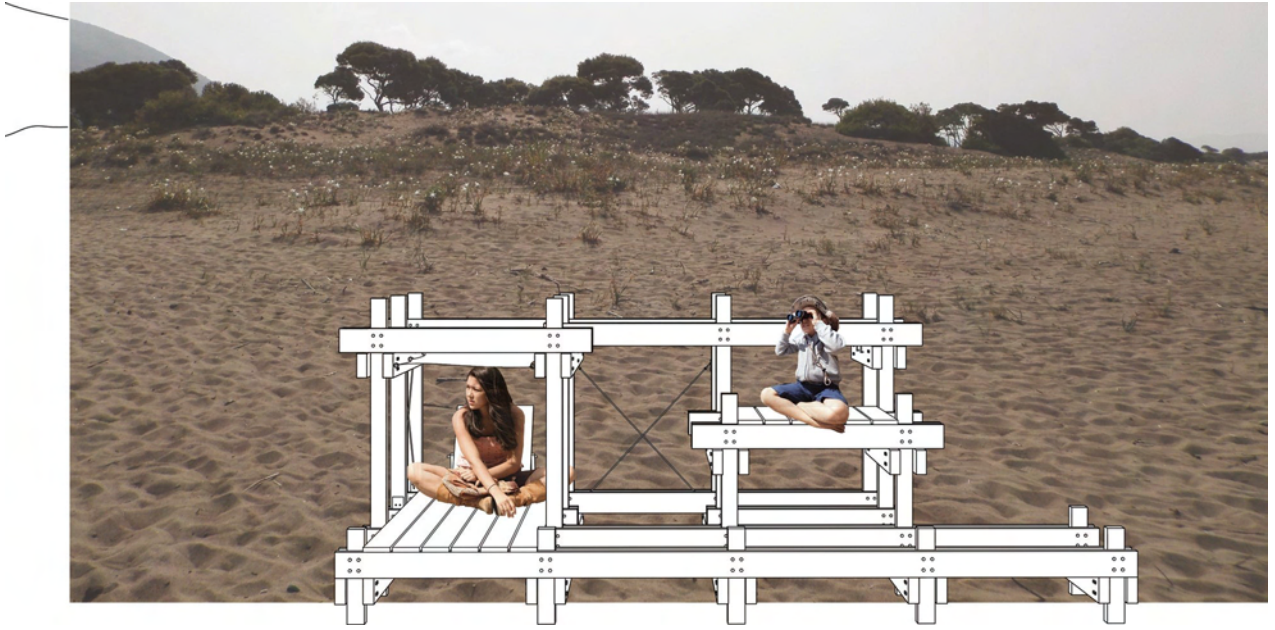

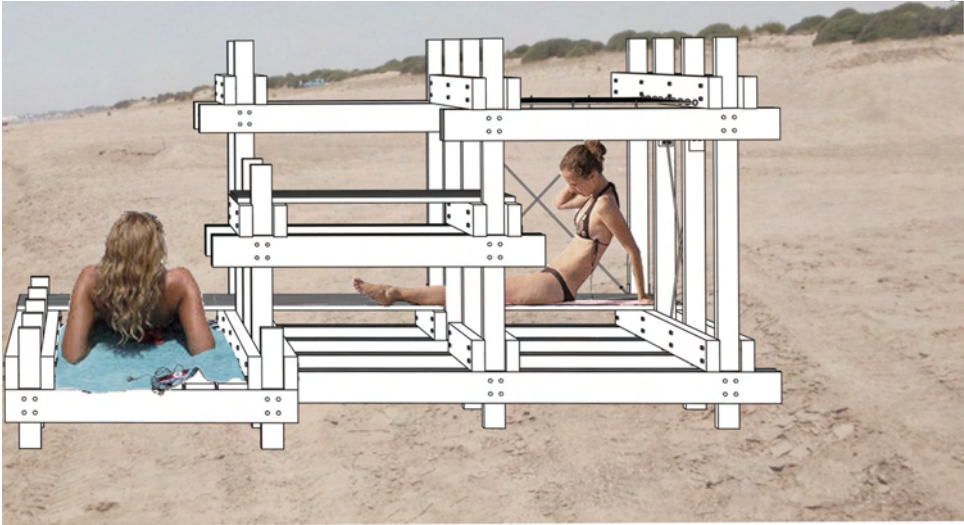

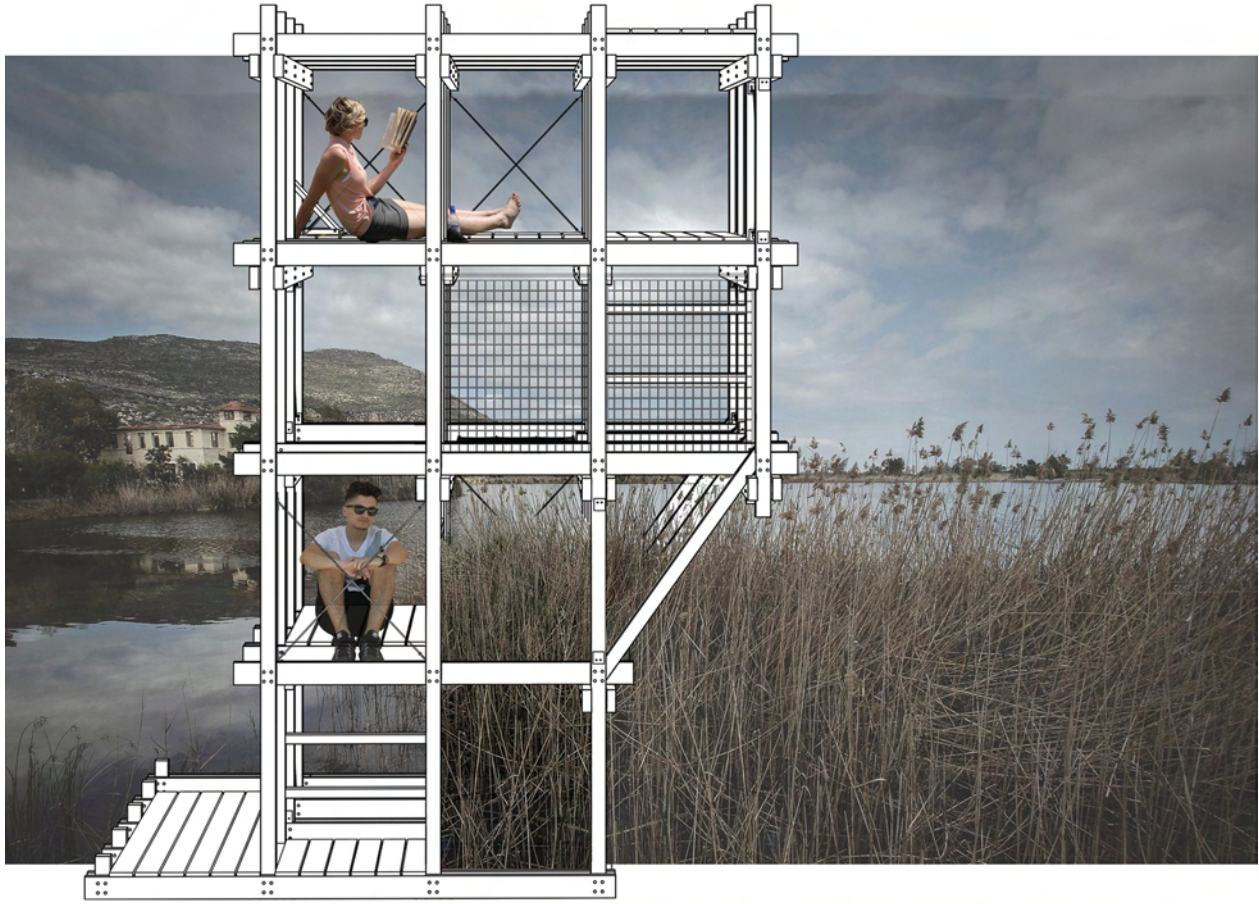

• T.

Η ΚαΤαCJKEUOIIW<; mopE[va KaTaA cJ8EI ana TcjJuoCIE OLCWT eta EVO<; xpovou.

Η ΚαΤαCJKEUOIW<; mopE[va KaTaA cJ8Elana TcjJuoCIE OLCWT eta 6uo xpovwv.

Βιβλιογραφία.

Bachelard, G. (1957). *Η ποιητική του χώρου*. (Ε. Βέλτσου, Μετάφρ.). Αθήνα: Εκδόσεις Χατζηνικολή

Βυζοβίτη, Σ. (2017). *Μικροκατοικία_άτλαντας για αρχιτέκτονες*. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις University Studio Press

Εμμανουήλ, Ε. (1935). *Λουτρά και Ιαματικά Ύδατα εν τη αρχαιοτήτι*. Αθήνα: Αυτοέκδοση

Ζαχαριάδης, Α. (2004). *Οικοδομική Τεχνολογία*. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις University Studio Press

Hansell, M. (2000). *Bird Nests and Construction Behaviour*. Νέα Υόρκη: Εκδόσεις Cambridge University Press

Heidegger, M. (1971). *Κτίζειν, Κατοικείν, Σκέπτεσθαι*. (Γ. Ξηροπαΐδης, Μετάφρ.). Αθήνα: Εκδόσεις Πλέθρον

Horsch, M & Παναγόπουλος, Φ.Ι. (2017). *Kaiafas, Elis, GR_Inhabiting Nature*. Πάτρα: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Πατρών

Καλογεράς Ν., Κιρπότην Χ., κ.ά. (1999). *Θέματα Οικοδομικής*. Αθήνα: Εκδόσεις Συμμετρία

Καναρέλης, Θ. & Μανωλίδης, Κ. (2009). *Η διεκδίκηση της υπαίθρου_Φύση και κοινωνικές πρακτικές στη σύγχρονη Ελλάδα*. Αθήνα: Εκδόσεις Ίνδικτος

Καραπαναγιώτου, Ι.Κ. (1953). *Τα λουτρά Καϊάφα_Θεραπευτικός, ιστορικός και τοπογραφικός οδηγός*. Αθήνα: Εκδόσεις Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού

Κοτιώνης, Ζ. (2001). *44 Ιστορίες της αρχιτεκτονικής*. Αθήνα: Εκδόσεις Εκκρεμές

Κοτιώνης, Ζ. (2001). *Μορφοποιητική_σωματικά ενεργήματα στο τοπίο*. Αθήνα - Βόλος: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Θεσσαλίας

Μανωλίδης, Κ. (2003). *Ωραίο, φρικτό κι απέριττο τοπίον!_ Οργανώσεις και προοπτικές του τοπίου στην Ελλάδα*. Σκόπελος, Εκδόσεις Νησίδες

Μπαμπινιώτης, Γ. (1998). *Λεξικό της νέας Ελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Εκδόσεις Κέντρο Λεξικολογίας

Μωραΐτης, Κ. (2015). *Το τοπίο, πολιτιστικός προσδιορισμός του τόπου_Σημειώσεις για τη νεότερη, τοπιακή επεξεργασία του τόπου*. Αθήνα: Εκδόσεις Σιδέρης Ι.

Michelet, J. (1856). *L'oiseau*. Παρίσι: Εκδόσεις Librairie de l'Hachette

Neufert, E. (2000). *Οικοδομική & Αρχιτεκτονική Σύνθεση*. (Δ. Μαλασπίνας, Μετάφρ.). Αθήνα: Εκδόσεις Μ. Γκιούρδας

Παναγιωτόπουλος, Ι.Μ. (1985). *Ελληνικοί Ορίζοντες*. Αθήνα: Εκδόσεις Ίκαρος

Rapport, A. (2010). *Ανώνυμη αρχιτεκτονική και πολιτιστικοί παράγοντες*. (Δ. Φιλίππιδης, Μετάφρ.). Αθήνα: Εκδόσεις Μέλισσα

Simmel, G., (χ.χ.). *Φιλοσοφία του Τοπίου*, Ritter, J. (1974). *Landschaft. Zur Funktion des Astetischen in der modernen Gesellschaft & Gombrich, E.H. (1966). The renaissance Theory of Art and Rise of Landscape*. Στο Ν. Δασκαλοθανάσης (Επίμ.), *Το τοπίο*. (Ν. Δασκαλοθανάσης, Ν. Σαγκριώτης, Λ. Αναγνώστου, Μετάφρ.). Αθήνα: Εκδόσεις Ποταμός

Urbain, J.-D. (1995). *Στην ακροθαλασσιά_Η μεταμόρφωση του ταξιδιώτη σε παραθεριστή*. (Τ. Πλυτά, Μετάφρ.). Αθήνα: Εκδόσεις Ποταμός

Επιστημονικά άρθρα

Μπηλιώνης, Σ. & Παπαδάτου, Ε. «*Στρατηγικά σχέδια αποκατάστασης, προστασίας και ανάδειξης οικότουρισμού σε περιοχές Natura που έχουν πληγεί από φυσικές καταστροφές (NAT-PRO)*», Διασυνοριακό Πρόγραμμα Εδαφικής Συνεργασίας Ελλάδα – Ιταλία 2007-2013, Δεκέμβριος 2013

Σπουδαστικές εργασίες

Λιανού, Β. (2017). *SPIAGGIA_Μετατοπίσεις του βλέμματος στις σχέσεις φυσικού και τεχνητού*. Ερευνητική προπτυχιακή εργασία, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, υπεύθυνοι καθηγητές: Έ. Γαβρήλου, Α. Ψυχούλης, Βόλος: Αυτοέκδοση

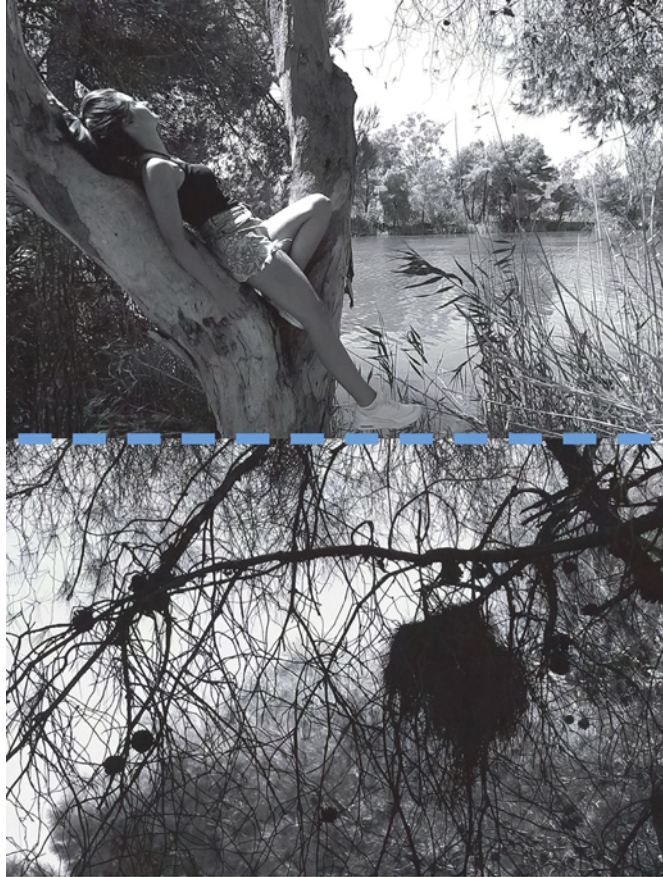
Τριχά, Ε. & Χίου Μ. Χ. (2016). *Επεμβάσεις για την ενεργοποίηση της λίμνης Καϊάφα*. Διπλωματική εργασία, Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, υπεύθυνος καθηγητής: Π. Βασιλάτος, Αθήνα: Αυτοέκδοση

Δικτυακοί τόποι

<http://www.tripinview.com>

* Το διάγραμμα με τα κλιματικά δεδομένα ανήκει στο βιβλίο Horsch, Μ & Παναγόπουλος, Φ.Ι. (2017). *Kaiafas, Elis, GR_Inhabiting Nature*. Πάτρα: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Πατρών

.....

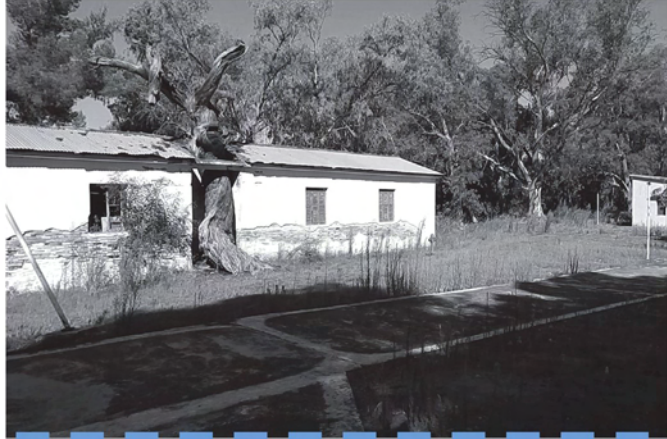

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....

.....

.....
.....
.....

.....

.....
.....
.....

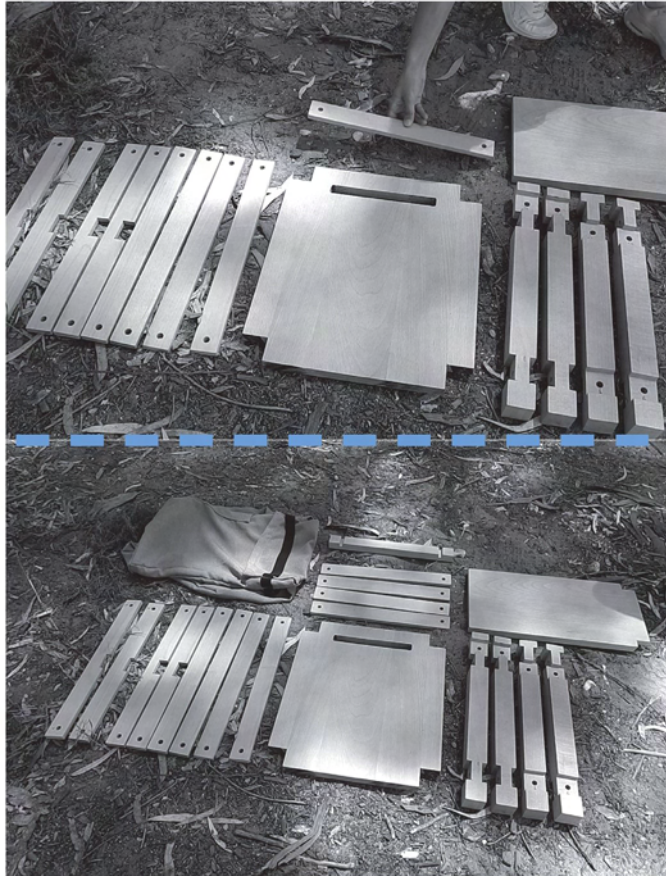
.....
.....
.....

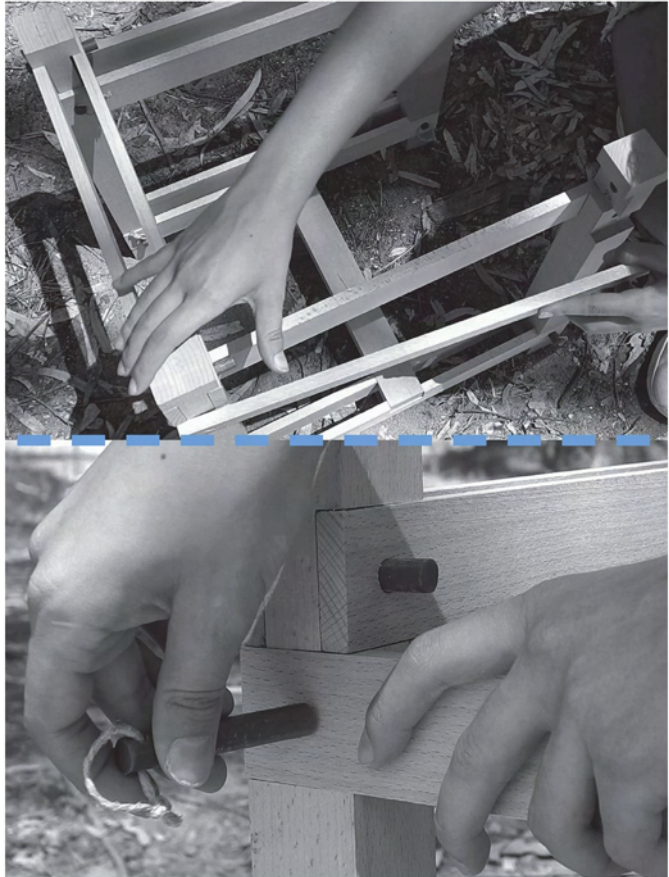
.....

PivTE0 2

.....
.....
.....

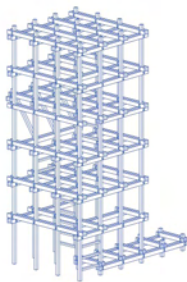
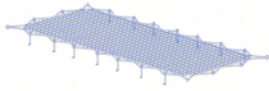
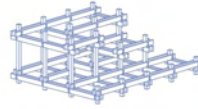

Το παρόν τεύχος συντάχθηκε στα πλαίσια της εκπόνησης της Διπλωματικής Εργασίας από τη φοιτήτρια του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Βασιλική Λιανού και με επιβλέπουσα καθηγήτρια την Έβελυν Γαβρήλου, κατά το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018.

ΒΟΛΟΣ 2018

